

*Vækst i markedet for privat sikkerhed og transformation af
statens autoritet over borgerens sikkerhed*

*Growth in the Market for Private Security and Transformation of State Authority
in a Danish Case Study*

Kandidatafhandling

Eva Fiil Nielsen

Cand.soc. Politisk Kommunikation og Ledelse

Copenhagen Business School 2012

Antal anslag: 180.281 /antal normalsider: 79,2

Afleveret 28.11.2012

Vejleder Anna Leander, professor, PhD

Institut for Ledelse, Politik og Filosofi

Copenhagen Business School

We are living in the midst of a potentially far-reaching transformation in the means by which order and security are maintained in liberal democratic societies, one that is giving rise to the fragmentation and diversification of policing provision, and ushering in a plethora of agencies and agents, each with particular kinds of responsibility for the delivery of policing and security services and technologies. What we might call a shift from police to policing has seen the sovereign state—hitherto considered focal to both provision and accountability in this field—reconfigured as but one node of a broader, more diverse “network of power”.
(Loader 2000;323)

Forfattererklæring

(indsættes som side 2 i opgavebesvarelsen)

Identifikation
Opgavens titel:
Studium:
Fag:
Prøveform (fx Hjemmeopgave eller bachelorprojekt):

CPR nr.:	Navn på forfatter(e):	Evt. gruppenr.

Opgavens omfang:
Efter eksamensbestemmelserne for prøven må opgavebesvarelsen højst bestå af sider [sideantallet indsættes] eksklusiv forside, litteraturliste og evt. bilag. Bilagene indgår ikke i bedømmelsen.
Opgavens sider må i gennemsnit ikke indeholde mere end 2.275 anslag (inkl. mellemrum). (Fx svarende til 35 linjer á 65 anslag). Siderne skal have en margen på mindst 3 cm. i top og bund og mindst 2 cm. i hver side. Skrifttypen skal være på minimum 11 pitch. Tabeller, figurer, illustrationer og lign. tæller ikke med i antallet af anslag, men berettiger ikke til at overskride det fastsatte maksimale sidetal.

Code of conduct:	
Undertegnede forfatter(e) erklærer herved:	
- at jeg/vi selvstændigt eller i samarbejde med ovenfor anførte gruppemedlemmer har udført arbejdet med denne opgave og skrevet den indeholdte tekst - at jeg/vi har markeret alle citater med citationstegn og forsynet dem med referencer til deres oprindelse - at opgaven overholder de ovenfor anførte vilkår for opgavens omfang og udformning.	
Dato:	Underskrift(er):

Growth in the Market for Private Security and Transformation of State Authority in a Danish Case Study

Abstract: This master thesis focuses on how growth in the private security sector silently transforms power structures and re-distributes police/state authority between agents within the security field. Agents use the public/private distinction in order to legitimize their positions and actions and thus cover up the actual power structures of the field. In order to grasp this transformation and realize the mechanisms by which it produces formal positions and structures, a case study from Kolding in Denmark is analysed in depth. The case constitutes of a citizen who hires a private Security Company to patrol his neighbourhood as a result of numerous burglaries and even though this is formally illegal, the police chief responsible approves. The security company on the other hand is reluctant to take on the assignment, since it considers it to be a job for the police.

The reference point of the theoretical framework is Bourdieu's field analysis and the connected concepts of field, habitus and capital. Furthermore his concept of authority as a form of symbolic power is used to focus on what is being transformed. This provides the necessary toolbox for identifying the transformation and how the involved agents negotiate it. An addition is made to Bourdieu's theoretical framework with the concept of hybrids between state and market as a way to expose the actual power structures in practice and thus re-politicising the case.

The main question of this thesis is how authority as a symbolic power is re-distributed and negotiated between the police, citizen and security company in the case? As well as what characteristics in society influence the framework of the negotiation and finally how can power relations become visible by observing the agents as public/private hybrids and thus re-politicise the development?

This thesis finds that power relations are formally intact providing the police with the main authority to patrol as a part of securing private property. In practise this position is challenged when the citizen chooses not to include the police as a partner and instead hires the security company. Overall this results in a loss of authority for the police and a gain in authority for the relation between the citizen and the security company. This is a result of the police withdrawing their resources from this assignment and instead primarily focuses on counselling and partnerships as a way of securing private property. All agents use a general characteristic from society to de-politicise the situation namely the neo-liberalistic distinction between public and private. In fact the distinction is not valid for explaining the agents positions since in the case the police/state and security company are actually positioning themselves as hybrids between state and market. Exposing them as hybrids is a contribution to re-politicising the situation and thus making it available for debate.

Tak til Anna Leander for frihed til at forfølge mine egne interesser og motiverende vejledning gennem processen. Tak til Tonni T. Jensen, Karsten V. Hansen og Ole Koed-Madsen for at deltage i interviews. Særligt tak til Vera Maria Bach Sørensen for faglig sparing, kritiske kommentarer og støtte i tide og utide.

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDNING.....	8
AFGRÆNSNING AF EMNE.....	11
ANALYSESTRATEGI.....	11
VIDENSKABSTEORETISK PERSPEKTIV.....	11
IAGTTAGELSE SOM STYRENDE BEGREB	13
TEORI OG BEGREBER.....	17
<i>Felter.....</i>	<i>19</i>
<i>Positioner, kapital og habitus.....</i>	<i>21</i>
<i>Symbolsk magt og politik</i>	<i>23</i>
<i>Stat og autoritet.....</i>	<i>24</i>
<i>Hybrid.....</i>	<i>25</i>
<i>Teoretiske fravalg.....</i>	<i>25</i>
METODE OG EMPIRI	26
<i>Analysestrategisk struktur.....</i>	<i>26</i>
<i>Analysedel 1: Samfundsdiagnostik placerer sikkerhedsfeltet i dets kontekst.....</i>	<i>27</i>
<i>Analysedel 2: Konstruktion af feltet ud fra the stake at stake</i>	<i>28</i>
<i>Analysedel 3: Kortlægning af objektive relationer mellem agenter og analyse af positioner</i>	<i>28</i>
<i>Diskussion: (Gen)politisering af problemstillingen gennem blotlægning af hybrider</i>	<i>29</i>
<i>Statistik som metode</i>	<i>30</i>
<i>Kvalitative interviews som metode</i>	<i>31</i>
<i>Interviewguide</i>	<i>32</i>
<i>Observation som metode</i>	<i>33</i>
<i>Casebeskrivelse</i>	<i>34</i>
<i>Refleksiv ordforklaring.....</i>	<i>36</i>
DELANALYSE 1: SAMFUNDSDIAGNOSTIK: KONTEKST TIL SIKKERHEDSFELTET	37
SIKKERHEDSFELTET I RELATION TIL SAMFUNDSDIAGNOSTIKKEN.....	39
<i>Delkonklusion: Opprioritering af risici, neoliberalisme og ansvarliggørelse.....</i>	<i>40</i>
DELANALYSE 2: THE STAKE AT STAKE I SIKKERHEDSFELTET.....	41
SIKKERHEDSFELTET I EN EUROPÆISK OPTIK	41
<i>Kamp gennem retssager ved Den Europæiske Unions Domstol</i>	<i>43</i>
<i>Delkonklusion: Sikkerhedsbranchen har særposition i europæisk regulering</i>	<i>44</i>
SIKKERHEDSFELTET I DANSK OPTIK	45

<i>Juridiske rammevilkår for vagtbranchen i Danmark.....</i>	<i>45</i>
<i>Ressourcer i sikkerhedsbranche og politi.....</i>	<i>48</i>
<i>Politireformen: fra offentlig organisation til samarbejdende virksomhed</i>	<i>49</i>
<i>Privat vagtvirksomhed hyres til at patruljere på Fjordvej.....</i>	<i>51</i>
<i>Delkonklusion: The stake at stake i sikkerhedsfeltet.....</i>	<i>53</i>
DELANALYSE 3: AGENTERNES POSITIONER I CASEN	54
POSITIONERNES KAPITALFORMER, HABITUS OG POSITIONERING	54
AUTORITET FORHANDLET OG FORDELES	58
<i>Ansvarliggørelse: borgeren træder ind i en position som ansvarlig for egen sikring.....</i>	<i>58</i>
<i>Opsummering: agenterne bidrager alle til ansvarliggørelse af borgeren.....</i>	<i>61</i>
<i>Statslig tilbagetrækning skaber tomrum som markedet udfylder.....</i>	<i>61</i>
<i>Opsummering: tomrummet skaber mulighed for genforhandling af positioner</i>	<i>64</i>
<i>Vagt DK udfordrer politiet.....</i>	<i>64</i>
<i>Opsummering: Vagt DK vinder autoritet i praksis.....</i>	<i>69</i>
<i>Fremtid og samarbejde mellem politi og vagtvirksomheder.....</i>	<i>69</i>
<i>Opsummering: vagtvirksomheder vil fremover spille en større rolle.....</i>	<i>71</i>
<i>Delkonklusion: den symbolske kapital re-distribueres mellem agenterne.....</i>	<i>71</i>
DISKUSSION: BLOTLÆGNING AF OFFENTLIG/PRIVAT HYBRIDER OG (GEN)POLITISERING AF SUBFELTET	72
OFFENTLIG/PRIVAT DISTINKTIONEN SLØRER PLACERING AF ANSVAR MELLEM AGENTER.....	72
POLITIET FUNGERER I PRAKSIS SOM HYBRID	74
BORGEREN AGERER MED MYNDIGHED TIL ANSVAR OG OVERTAGER ANSVAR FOR SIKRING	75
HYBRIDSTATEN SKABER ET HYBRIDMARKED.....	75
BLOTLAGTE MAGTRELATIONER FØRER TIL EN (GEN)POLITISERING AF SUBFELTET	77
KONKLUSION	78
FORSLAG TIL VIDERE FORSKNING.....	80
LITTERATUR	81
LOVE OG DOMME	83
HJEMMESIDER OG MEDIER.....	84
BILAG.....	89
BILAG 1: SEMI-STRUKTURERET INTERVIEWGUIDE.....	89
BILAG 2: INTERVIEWGUIDE I MATRIX.....	91
BILAG 3: INTERVIEWGUIDE TIL TONNI T. JENSEN, VAGT DK.....	94

BILAG 5: FELTNTER FOR INTERVIEW MED TONNI T. JENSEN	107
BILAG 6: HÅNSKREVNE NOTER FRA INTERVIEW MED TONNI T. JENSEN	110
BILAG 7: INTERVIEWGUIDE VERNER PEDERSEN OG KARSTEN V. HANSEN, POLITIET	111
BILAG 8: TRANSSKRIBERING AF INTERVIEW MED POLITIINSPEKTØR KARSTEN V. HANSEN	114
BILAG 9: FELTNTER FRA INTERVIEW MED KARSTEN V. HANSEN	122
BILAG 10: EMAILKORRESPONDANCE MED KARSTEN V. HANSEN EFTER INTERVIEW	125
BILAG 11: INTERVIEWGUIDE TIL OLE KOED-MADSEN, BORGER	127
BILAG 12: NOTER FRA INTERVIEW MED OLE KOED-MADSEN	130
BILAG 13: FELTNTER FRA INTERVIEW MED OLE KOED-MADSEN	140

Indledning

I overgangen til neoliberale regeringsteknikker har stater fremelsket markeder for sikkerhed, ikke blot i konfliktfyldte områder, men også i fredfyldte demokratier i Europa. Statslig tilbagetrækning- og decentralisering samt ansvarliggørelse af individer skaber i stadig højere grad konteksten til opkomsten af et marked for moderne sikkerhedsydelser (Leander 2007, Dorn & Levi 2007). Vækst i markedet for privat sikkerhed afstedkommer betydningsfulde skift i det sociale og politiske liv og i økonomiske strukturer, men skiftene står uadresserede, fordi de involverede agenter henviser til opdelingen mellem offentlige og private opgaver (Berndtsson & Stern 2011, Kraghmann 2008). Transformationerne er at finde på alle niveauer i samfundet og er forbundet af globale dynamikker, der påvirker måden hvorpå privatpersoner sikrer sig selv og deres ejendom i praksis.

Men væksten i markedet er ikke fulgt af en problematisering af, hvordan denne transformation påvirker magtstrukturer og hvordan fordelingen af autoritet mellem de forskellige agenter inden for sikkerhedsfeltet forandrer de implicerede parter. Problemstillingen er vigtig, fordi det i vid udstrækning ikke er erkendt, hvordan den private sikkerhedssektor over tid er kommet til at optage en ikke uvæsentlig plads i vores samfund. At indfange forandringen af disse strukturer og relationer samt at undersøge hvilke implikationer de har på de involverede parter, udgør en væsentlig udfordring for samfundsvidenskaben, hvortil denne undersøgelse bidrager.

Denne analyse tager, inden for rammerne af en samfundsdiagnostik, sit afsæt i en konkret case, der illustrerer hvordan transformationen finder sted i praksis. Casen har sit udgangspunkt i Kolding februar 2009, hvor en privatperson, på baggrund af gentagne indbrud i kvarteret hvor han bor, erklærer, at han vil hyre et privat vagtselskab til at patruljere området om natten. Kvarterets andre beboere inviteres med for at dele omkostningerne, et privat vagtselskab tager opgaven, ledelsen af politikredsen billiger initiativet og ordningen kører endnu i 2012. Positioner forhandles og autoriteten genfordeles mellem agenterne, der anvender forskellige strategier til at afpolitisere og selvfølgeliggøre denne udvikling (Bourdieu 1994A, Leander 2011). Dette transformerer de positioner, det er muligt for agenterne at indtage, til en mere hybrid natur, der besværliggør muligheden for at problematisere og debattere udviklingen. Netop dette er min forskningsinteresse: at afdække og synliggøre skjulte magtforhold i casen og redegøre for, med hvilke mekanismer magtstrukturerne reproduceres gennem forandringen.

Dette leder frem til følgende forskningsspørgsmål:

Hvordan genfordeles og forhandles autoritet som symbolsk magt over sikring af private borgeres hjem i casen mellem politi, borger og vagtvirksomhed? Hvilke karakteristika i det omgivende samfund påvirker mulighedsbetingelserne for denne forhandling og hvordan kan casens magtrelationer synliggøres ved, at betragte agenterne som offentlig/privat-hybrider og derved (gen)politisere udviklingen?

Jeg konkluderer, at udviklingen indenfor sikkerhedsfeltet påvirkes af neoliberalismen som generel samfundstendens og deraf følgende ansvarliggørelse, nye tilgange til kriminalitet samt markedsliggørelse og opprioritering af risici og sikkerhed som centrum for aktiviteter. Med afsæt i 3 interviews med henholdsvis den ansvarlige politiinspektør, ejer af vagtvirksomheden og borgeren der iværksatte ordningen, viser jeg hvordan den praktiske autoritet og symbolske magt skifter hænder fra politi til borger og vagtvirksomhed, der sammen løser opgaven. Politiet trækker sig tilbage og indtager en reaktiv og rådgivende funktion, nærmere end en proaktiv tilgang. Borgeren træder uden betænkeligheder ind i rollen som ansvarliggjort og løser sit problem uden at indblande politiet. Vagtvirksomheden leverer modstræbende til ordningen, som den mener er en politiopgave, i håb om, at ordningen fungerer som en invitation til forhandling med politiet. En invitation politiet dog ikke tager imod. Ordningen afpolitiseres ved, at agenterne refererer til *markedet* og offentlig/privat distinktionen, hvorigennem den produktive magt bliver usynlig for iagttagelse, analyse og debat. Det er derfor nødvendigt at forlade opdelingen i offentlig og privat for at kunne begribe den forandring, der finder sted og gennem iagttagelse af agenterne som hybrider skabe mulighed for kritisk at debattere udviklingen. Jeg analyserer empirien med udgangspunkt i Pierre Bourdieus¹ begreber om felt, kapital, habitus og symbolsk magt. Feltets kontekst etableres under henvisning til risici og sikkerhed som en af de bærende samfundsdiskurser, der kommer til udtryk i praksis ved neoliberale regeringsteknikker, som gennemsyrrer organiseringen af samfundet. Jeg afgrænser feltet ved at undersøge, hvad det er, der er på spil: en kamp om autoritet og symbolsk magt til at udføre patruljering som en sikkerhedsopgave. Med afsæt i en analyse af agenternes kapitalformer og habitus argumenterer jeg for, at både vagtvirksomhed og politi indtager paradoksale positioner, og at de samtidig med borgeren henviser til markedet som en afpolitisering af ordningen. Jeg viser afslutningsvist,

¹ Pierre Bourdieu (1930-2002) var professor i sociologi ved Collège de France.

hvordan de paradoksale positioner lader sig forklare og blive begribelige ved at opgive offentlig/privat distinktionen og i stedet betragte dem som hybrider, der bærer elementer fra begge sfærer. Derved synliggøres de magtrelationer der omfavner ordningen og intentionen om muligheden for, at basere kritiske diskussioner om udviklingen herpå indfries.

Tidligere forskning på området fokuserer på private militære virksomheder og private sikkerhedsvirksomheder i forhold til, hvilken rolle de spiller i internationale relationer, hvordan de bedst kan reguleres og hvilke etiske udfordringer der er i forbindelse hermed. Vinklen er international eller paneuropæisk og adresseres som en transformation fra lejemordere til markeder (Chesterman & Lehnardt 2007). Den internationale litteraturs problemstillinger om private militær- og sikkerhedsvirksomheder er mere tydelige, eller sågar karikerede, end den jeg bearbejder. Mit projekt spejler sig i den internationale litteraturs problemstillinger, men vender blikket mod Danmark og den lydløse transformation af vores samfund. Den forandring jeg undersøger er mindre højtråbende, men ikke mindre gennemgribende. Den danske sikkerhedsbranche har sidst været genstand for en relationel-sociologisk analyse i 1993 i et speciale af Lars Klit Christensen (Christensen 1993). Samfundet og sikkerhedsbranchen har de seneste 19 år ændret sig anseeligt og min undersøgelse bidrager med ny viden i form af et casestudie om vagtbranchen anno 2012, dens kontekst og ikke mindst en skærpet blik på de usynlige magtforhold den er omgærdet af.

Argumentets struktur er illustreret med følgende figur:

Figur 1: Argumentets struktur

Afgrænsning af emne

Jeg afgrænser mig fra at beskæftige mig med mellemstatslige konflikter og deraf følgende fokus på (private) militære problemstillinger. I stedet retter jeg fokus mod opretholdelse af indre ro og orden i stater og den rolle private sikkerhedsvirksomheder med tiden er kommet til at spille heri. Jeg undersøger, hvordan borgere køber sikkerhedsydelser af private virksomheder og afgrænser mig dermed fra at undersøge samme problemstilling i forhold til andre virksomheder, organisationer eller offentlige institutioner. Jeg beskæftiger mig ikke med privat sikkerhed som en transnational problemstilling udenfor Danmark som nationalt territorium. Dog etablerer jeg en kontekst til det subfelt², jeg konstruerer, hvor jeg trækker på generelle tendenser og udviklingen på det indre marked for sikkerhedstjenester, som Danmark har tilfælles med det resten af EU. Jeg undersøger forandringer af staten og forhandlingen af den relationelle magt mellem udvalgte agenter, og ikke som en forandring i systemer, diskurs, semantik eller narrativitet hvormed transformationen kommunikeres, ej heller som en genealogisk opkomst af begrebet om privat sikkerhed eller hvilke teknologier, der skaber mulighedsrummet for forandringen.

Analysestrategi

Følgende afsnit redegør for min analysestrategi, der består af et videnskabsteoretisk niveau, der handler om de grundlæggende ontologiske og epistemologiske overvejelser og herunder mit iagttagelsespunkt. Herefter følger et metodisk niveau, der redegør for min specifikke indsamling, formatering og behandling af empiri. Tilsammen danner disse mit analysestrategiske fundament.

Videnskabsteoretisk perspektiv

”Analysestrategi er navn for den praksis, der består i at skabe det videnskabelige blik, der gør det muligt at iagttage det sociales konstruktion” (Esmark et al. 2005;12).

Min forskningsinteresse er at undersøge, hvordan det sociale forandres indenfor mit genstandsfelt og problematisere den udvikling, der sker ved at italesætte den reproduktion eller forandring, som forekommer og med hvilke mekanismer den fungerer, så den for feltets agenter kan iagttages som værende naturlig. Jeg forstår virkeligheden som et socialt konstrueret

² Et subfelt er ligesom et felt et afgrænset socialt rum. Subfeltet adskiller sig ved at være mindre og indgå som en del af et større felt, i dette tilfælde sikkerhedsfeltet (Bourdieu 2005A;194).

fænomen, hvilket betyder, at jeg epistemologisk iagttager både analysestrategien og ontologien for analysen som konstruerede. Dette er et kendetegn for sociologien, hvilket Bourdieu beskriver som ”*en socialkonstruktion af en social konstruktion*” (Bourdieu 2005A;141). Dermed afgør genstandsfeltet ikke analysestrategien, men skal i stedet konstrueres gennem denne, førend den kan iagttages. Konstruktionen fremstår således både i den optik, hvormed jeg iagttager, samt i selve det iagttagede. Sand viden er derfor ikke blot at finde i verden, men opstår som et socialt fænomen gennem konstruktion af mit videnskabelige blik, genstanden og analyse. Epistemologi og ontologi er ikke hinandens modsætninger og skal ikke tænkes som adskilte abstraktioner, hvilket også gælder for opdelingen i teori og metode (Bourdieu 1992;224-225). I stedet bør disse teoretiske abstraktioner sammentænkes, for at de kan bidrage til at undersøge det konkrete: den sociale praksis. Dette gør jeg ved at være reflektiv over mine epistemologiske forudsætninger, såvel som hvordan jeg iagttager det sociale og konstruerer min ontologi, hvilket er formålet med den følgende redegørelse for min analysestrategi.

Videnskabsteoretisk indtager jeg en position i det socialkonstruktivistiske felt, hvilket betyder at den sociale virkelighed består ikke af objekter og subjekter i sig selv, men af den mening, der opstår og tilskrives i relationen mellem dem (Esmark et al. 2005;18ff). Mening skabt gennem relationer, giver en vid palet af mulige analysegenstande, der ikke blot begrænser sig til sproget, men også inkluderer ex. viden, kultur, praksis, ritualer, traditioner og også forhandlinger (Ibid.). Jeg distancerer mig dermed fra den del af sociologien, der anvender en tom ontologi³, da det relationelle udgør ontologien og tilføjer dertil, at det sociale ikke er uden struktur, men delvist strukturalistisk determineret. Det betyder, at mulighedsrummet i samfundet på forhånd er defineret af en række objektive strukturer og samtidig er delvist individualistisk, idet aktører frit kan handle på baggrund af de ressourcer, de har (adgang til) samt tidligere erfaringer. Dermed bidrager de til at skabe strukturen. Herved balanceres der mellem en strukturdeterministisk og en individualistisk aktør-tilgang i forklaringen af verden, hvor mening konstrueres, men i forhold til fastlagte strukturer. De fastlagte strukturer er tilblevet gennem den historiske udvikling og historiciteten er som sådan det eneste, der på forhånd er givet (Bourdieu 1992;90-91). Dermed ikke sagt at historiciteten er naturlig, men den er netop et resultat af en proces, hvori alternative muligheder er forsvundet og alt kunne have været anderledes.

³ Sociologerne Niklas Luhmann og Michel Foucault anvender i henholdsvis systemteori og diskursteori en tom ontologi, hvor intet er givet på forhånd og forskningsinteressen er, at undersøge hvordan sandheden konstrueres (Andersen 1999).

Iagttagelse som styrende begreb

I det følgende redegør jeg for mit standpunkt for *iagttagelse*, der former analysestrategi og selve analysen. Min analyse har til hensigt at iagttage, hvordan det sociale bliver til - hvordan agenter i feltet konstruerer og iagttager sig selv og deres virkelighed. Med denne tilgang er begrebet iagttagelse væsentligt, fordi konstruktionen af en genstand er afhængig af, hvordan den bliver iagttaget og omvendt. Formålet i dette afsnit er at afdække dét Bourdieu kalder *det skjulte par excellence*: ”det vil sige det, der unddrager sig det videnskabelige blik, fordi det er skjult i selve forskerens blik” (Bourdieu 2005A;138).

For at komme de særlige problemer til livs, der knytter sig til subjektivitet i videnskab og dermed også i sociologien, bør forskeren ifølge Bourdieu *objektivere objektiveringens subjekt* ved at give videnskaben adgang til en erkendelse af forskerens egne forudantagelser, med andre ord, det videnskabelige blik eller iagttagelsen (Ibid.). Ved at gøre dette, sættes videnskaben fri af forskerens optik, der er formet af ubevidste determinationer i forskerens hjerne og de sociale omstændigheder, hvorunder forskeren udfører sine undersøgelser. Ifølge Bourdieu bygger objektiveringen af objektiveringssubjektet på den grundantagelse, at man for at kunne udøve samfundsvidenskab, bør bekende sig til en ”*kobling mellem en konstruktivistisk opfattelse af videnskab og en konstruktivistisk opfattelse af det videnskabelige blik*” (Bourdieu 2005A;141). Det betyder i forlængelse af de epistemologiske overvejelser, en erkendelse af, at konstruktionen finder sted på begge sider: altså både i det blik jeg, som specialestuderende, iagttager verden gennem og på selve den genstand, jeg undersøger. Denne radikale form for socialkonstruktivisme leder ikke til en manglende gyldighed i analysens konklusioner, i stedet bidrager denne erkendelse af konstruktionen med en sensitivitet overfor egne blinde vinkler. Dette indebærer ydermere, at jeg, som specialestuderende, uundgåeligt deltager i den kamp, der foregår om at konstruere den genstand, som jeg undersøger. Analysens resultater bliver blot ét element iblandt stridende kræfter, der kæmper om at definere den sociale verden, vi lever i. For at objektivere objektiveringssubjektet anvendes sociologiens egne værktøjer på den forskende selv, som en grundlæggende øvelse, dog uden at være narcissistisk centreret om forskeren. Ideelt set består objektiveringen af tre niveauer. De første to handler om subjektets position i det sociale rum og i det videnskabelige felt; for dette projekt betyder det blandt andet min position som specialestuderende på ”*Luhmann-studiet*” Politisk Kommunikation og Ledelse (PKL) ved Copenhagen Business School, min opvækst i en klassisk middelklasse familie, min liberale politiske verdenssyn og mit manglende religiøse tilhørsforhold, hvilket jeg fravælger at tillægge

yderligere vægt, for i stedet at vende fokus mod det tredje niveau. Det tredje niveau handler om subjektets brud med illusionen om at være illusionsløs, hvilket netop er dette afsnits formål: at reflektere over de sociale mulighedsbetingelser for konstruktionen både af genstanden og det videnskabelige blik, hvormed jeg iagttager verden.

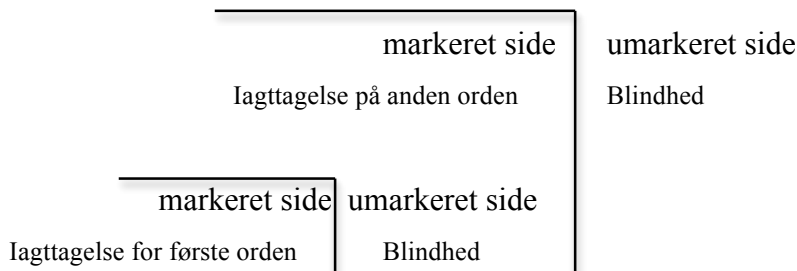
Formet af PKL's forkærlighed for Luhmann, vælger jeg som metode til at objektivere objektiveringssubjektet og reflektere over egne konstruktioner af iagttagelse, at benytte Niklas Luhmanns iagttagelsesbegreb (og kun dette), fordi det på forskellige niveauer kan bidrage til at anskueliggøre, hvilken betydning iagttagelse har for social konstruktion. Luhmann definerer iagttagelse langt fra den sociale praksis, som Bourdieu tager udgangspunkt i som en "*indikation indenfor rammen af en forskel*" (Andersen 1999;119). Iagttagelse er derfor at se noget frem for noget andet; det vil sige at se den ene side af en forskel – men ikke den anden (Luhmann 2003;16). Ifølge Luhmann består en iagttagelse af tre komponenter –1) den markerede side, som er det, jeg kigger på, 2) den umarkerede side, som er det, jeg afgrænser mig fra at undersøge og 3) forskellen, der tegner grænsen mellem de to, hvilket kan illustreres således:

Figur 2: Iagttagelse

markeret side | umarkeret side

Denne måde at iagttage det sociale på er gennem forskelle eller distinktioner. En sådan iagttagelse kan også benævnes som en *første ordens* iagttagelse, da iagttageren kun kan se, hvad vedkommende iagttager (Kneer & Nassehi 2000;103). Iagttageren på første orden er derfor ikke bevidst om sin egen position i iagttagelsen på den markerede side, altså hvilken forskel vedkommende iagttager. Dette kaldes iagttagelsens blinde plet – hvad det er, der skaber grænsen og hvad der er på den umarkerede side. Det vil sige, "*at iagttageren ikke kan se, at den ikke kan se, hvad den ikke kan se*" (Andersen 1999;111). For at tage højde for og inkludere blindheden i analysestrategien introducerer Luhmann iagttagelse af *anden orden*, der betyder at træde et skridt tilbage og iagttage iagttagers iagttagelser.

Figur 3: Andenordens iagttagelse

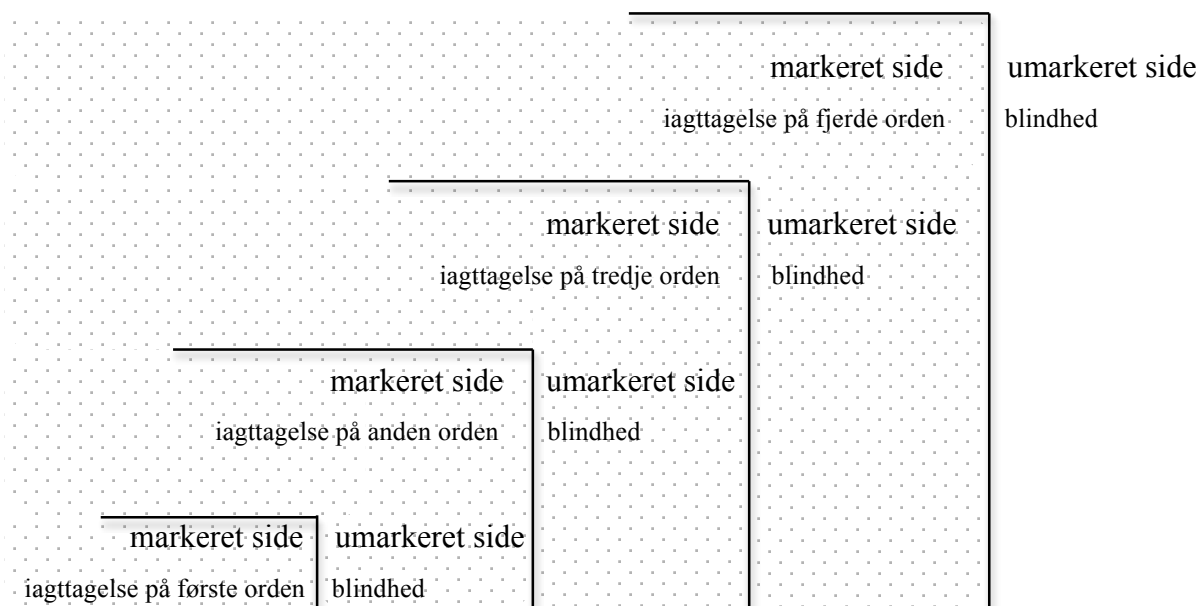
Det betyder, at man ved at iagttage forskelle i det sociale, muliggør iagttagelse af iagttagerens blindhed. En andenordensiagttagere formår, i modsætning til en iagttager på første orden, at iagttage forskelle og ikke kun den ene side af det sociale (Andersen 1999). Selve distinktionen træder frem for iagttageren på anden orden, hvilket gør det muligt at gøre distinktionen til genstand (Ibid.). Agenter konstruktionsoperationer af distinktionen bliver analysens omdrejningspunkt, et greb der minder om Bourdieus afgrænsning af felter. Ved at gøre konstruktionsoperationerne til genstand fremstår de som analysegenstand i form af deres iagttagelser, og ikke som en reproduktion af deres iagttagelser, netop fordi den blinde plet på første orden objektiveres og en egentlig refleksivitet opnås. Ved at løfte analysen op på anden orden bliver det muligt at iagttage de selvfølgeligheder eller blinde pletter, som forekommer ved iagttagelse på første orden, hvor agenter opererer (Ibid.). Dette gøres uden at bevæge sig væk fra praksis og hvad mennesker rent faktisk gør, hvormed jeg aktivt fravælger alle andre dele af Luhmanns systemteori og tilvælger Bourdieus tankeredskeber om det sociale.

Andenordensiagttagelser muliggør iagttagelser af konstruktionsprocesser på første orden, hvorved jeg kan iagttage de blinde pletter, som konstruktionen afføder i praksis. Det er netop denne bevægelse, jeg operationaliserer i analysen. Det bevirker, at jeg, som iagttager af iagttagere, ved, at jeg ikke kan se, hvad jeg ikke kan se. Min iagttagelse af forhandling af grænserne for agenternes autoritet er en kontingent konstruktion, som kunne have været skabt på en anden måde, hvis iagttagelsespunktet såvel som analysestrategien havde været en anden. Ved at iagttage på anden orden er det klart, hvad jeg iagttager agenterne iagttage, hvor de trækker grænser og ligeså, hvad de ikke iagttager. Dette har imidlertid et iboende paradoks, da denne form for iagttagelse selv rummer en blind plet, idet jeg iagttager over en distinktion. Men med Luhmanns ord er det i det mindste muligt at se, at jeg ikke kan se, hvad jeg ikke kan se (Kneer &

Nassehi 2000;105). Jeg kan kun se, hvordan agenterne iagttager og forhandler autoritet i casen. Jeg bliver med dette valg blind for alle andre mulige vinkler og perspektiver, både emnemæssigt, som redegjort for i den indledende afgrænsning og teoretisk, i det blik, hvormed jeg iagttager og konstruerer problemstillingen. Agenternes og min egen iagttagelsesoperation udgør til sammen en kombination af blindhed og syn – fordi jeg ved at være blind for noget, samtidig åbner op for at se noget bestemt (Ibid.;106).

For at blive i Luhmannske termer kan denne refleksivitet beskrives som analysens iagttagelse på tredje og fjerde orden. På tredje orden objektiveres, konditioneres og reflekteres over det blik hvormed jeg iagttager på anden orden, hvilket jeg gør i dette afsnit. Jeg objektiverer selve iagttagelsen på anden orden, hvilket svarer til Bourdieus begreb om at objektivere objektiveringssubjektet, og jeg reflekterer over de sociale mulighedsbetingelser under hvilket både det videnskabelige blik og genstanden er konstrueret. Iagttagelse på fjerde orden giver en refleksivitet om iagttagelsen på tredje orden, hvori selvkritikken bliver genstanden og dermed en afklaring af, hvad analysens udsigelseskraft er og hvor den har sine begrænsninger og blinde pletter.

Figur 4: Iagttagelse på fjerde orden

Mine iagttagelser på anden orden er, hvordan sikkerhed indskriver sig en generel samfundsdiagnostik, men i høj grad også hvordan agenterne forhandler deres positioner i en konkret case. Jeg konstruerer min case ud fra teoretiske afgrænsninger og analyserer empirien med en række indbyrdes afhængige begreber. Ved at iagttage og analysere på anden orden bliver det muligt at inddrage i analysen, hvordan agenterne iagttager sig selv og deres omverden, og hvad de ikke ser og er blinde overfor. Herved muliggør jeg en analyse, der ikke reproducerer agenternes egne konstruktioner og iagttagelser eller distinktioner, som skelnen mellem offentlig/privat eller stat/marked, men netop gør konstruktionerne til selve analysegenstanden. Formålet er at anskueliggøre, hvordan dét, der for agenterne opfattes naturligt og selvfølgeligt, er en social konstruktion, fordi jeg gennem forskellen kan iagttage agenternes blindhed og dermed problematisere dét, der tages for givet. Ved at synliggøre kontingensen i det sociale bliver det muligt at iagttage magtforhold, idet det træder frem, hvordan magtpositioner- og relationer indgår i og former, hvordan praksis udfolder sig.

Iagttagelse på fjerde orden gør det muligt at se de begrænsninger, som denne analyse har.

Mit valg af analysestrategi, det være sig mit videnskabsteoretiske udgangspunkt, mit valg af teoretiske begreber og min undersøgelsesmetode udelukker noget, men samtidig også gør det muligt at se noget bestemt. Den følgende præsentation af teori og metode er ikke blot en redegørelse, men samtidig også en refleksion over valg og fravalg og hvorledes disse påvirker analysens udsigelseskraft.

Teori og begreber

I dette afsnit præsenterer jeg de begreber der er bærende for min analyse. Begreberne er felt, habitus og kapital, der tilsammen udgør rammerne af Bourdieus teoretiske system. Begrebet habitus anvender jeg til at undersøge de kropsliggjorte strukturer i agenterne, felt og kapital anvender jeg til at undersøge de objektive strukturer i de sociale felter. Begge strukturer påvirker hinanden gensidigt (Bourdieu 1994A;7). Dertil kommer en afklaring af begreberne stat, autoritet og symbolsk magt, såvel som en overordnet forståelse af Bourdieus magt- og politik begreb. Jeg vælger netop disse begreber, fordi de anvendt analytisk kan afdække magtkampe indenfor et konkret afgrænset emneområde begrundet i de implicitte og eksplicitte positioner hvorfra agenterne taler og handler. Jeg fortolker og definerer begreberne med inspiration fra Anna Leander (Leander 2010), fordi hun formår at illustrere redskabernes analytiske muligheder og

praktiske anvendelse. Afslutningsvist præsenterer jeg kortfattet hybrid-begrebet, der danner udgangspunkt for min diskussion.

Ifølge Bourdieu er det relationelle hverken frit eller determineret, men derimod dispositionelt, hvilket vil sige, at handlerummet er defineret af *”de potentielle muligheder der er indskrevet dels i agenternes kroppe, og dels i strukturen i de situationer de handler indenfor”* eller rettere i relationen mellem de to (Bourdieu 1994A;7). Videnskabsteoretisk placerer det Bourdieu i nærheden af socialkonstruktivismen, men han definerede sig selv som *”konstruktivistisk strukturalist”* eller *”strukkturalistisk konstruktivist”*. Bourdieu forklarer følgende om denne kategorisering:

“Med strukturalisme eller strukturalist mener jeg, at der i selve den sociale verden, og ikke kun i symbolske systemer, såsom sprog, myter osv. eksisterer objektive strukturer, som er uafhængige af agenternes bevidsthed og ønsker og er i stand til at lede eller tvinge deres praktikker eller deres repræsentationer. Med konstruktivisme mener jeg, at der finder en social genese sted: På den ene side af de opfattelses-, tænke-, og handlemønstre, som konstituerer det jeg kalder habitus, og på den anden side af de sociale strukturer, og særdeleshed af det, jeg kalder felter og grupper” (Bourdieu 1994A;52).

Med denne kombination indfanges elementer af både determinisme i strukturen og fri vilje i konstruktionen. Det betyder, at Bourdieu er i opposition til både rene strukturalister og individualister, og deres fokus på henholdsvis objektive strukturer og handlefrie individer.

Bourdieus forskningsinteresse er at afdække de bedst begravede strukturer i forskellige sociale verdener, som konstituerer det sociale univers, såvel som de mekanismer, der sikrer deres reproduktion eller transformation (Bourdieu 1984;7). Derfor udviklede han en teori om social praksis for at kunne begribe, hvad mennesker rent faktisk gør. En teori om social praksis der med en række begreber, eller tænkeredskaber, og dertilhørende metodiske overvejelser, gør det muligt at anvende disse i empiriske analyser (Wilken 2005;211). Bourdieu havde ikke som sådan et ønske om at danne skole, hans begreber er lånt fra fortidens store tænkere som Aristoteles, Marx, Weber m.fl., som han omformede og anvendte forskelligt analytisk, afhængigt af den specifikke kontekst. Det er væsentligt at tilføje i forståelsen af Bourdieu, at han anvender åbne begreber, der er beregnet på at skulle bruges *”systematisk på et empirisk materiale”* (Bourdieu & Wacquant

1996;83ff). Det betyder, at han efterlader sig en række tænkeredskaber nærmere end klart definerede begreber, der oprigtigt for hver enkelt analyse skal tilrettes den kontekst, de indgår i. Det betyder for følgende teoretiske præsentation, at begreberne er forklaret netop som tænkeredskaber med udgangspunkt i Bourdieus eget arbejde.

Felter

"At tænke i felter er at tænke relationelt" (Bourdieu & Wacquant 1996;84).

Bourdieu definerer et felt som et netværk eller en konfiguration af objektive relationer mellem forskellige positioner (Bourdieu & Wacquant 1996;84). Et felt er et socialt rum konstrueret på baggrund af en kamp om dét, der er på spil, *"the stake of the struggle"* eller *"the stake at stake"* (Bourdieu & Wacquant 1992;244, Bourdieu 1984;246, Leander 2011;296). *"The stake at stake"* er sjældent anerkendt eller italesat som værende på spil af agenterne selv, hvorved det analytiske afsæt i praksis er dét, der kæmpes om (Leander 2011;296). Jeg tager analytisk udgangspunkt i, hvad det er, der er på spil, hvorved jeg undgår at reproducere agenternes selvbilleder, men i stedet gøre dem til genstand for analyse. Det samme gælder for dikotomier som offentlig/privat og placering af ex. staten som naturligt centrum for analyse. Konstruktionen af feltet lader sig ikke begrænse af vante tænkemåder, idet det relationelle perspektiv muliggør iagttagelse gennem en netværksoptik uden centrum. Bourdieu og Wacquant beskriver det således: *"At tænke i felter, er en måde at stille spørgsmål til virkeligheden på"* (Bourdieu & Wacquant 1996;96). En feltanalyse er et øjebliksbillede af, hvordan feltet ser ud på dét tidspunkt. Felter er ikke statiske, men under kontinuerlig forandring på grund af interne bevægelser eller eksterne påvirkninger. Jeg vælger feltbegrebet, fordi fokus på forandring betyder, at magtpositioner, relationer og hierarkier bliver synlige, når de (re)produceres i feltet og dermed kan gøres til genstand for analyse (Leander 2011;297). Felter er ikke lukkede systemer, men er under konstant indflydelse af sine omgivelser. Derfor er det, ifølge Bourdieu, væsentligt i analysen, at feltets struktur relateres til sin kontekst og herunder også i relation til andre felter, fordi feltet påvirkes af eksterne bevægelser i felterne omkring sig (Bourdieu & Wacquant 1992;90). Heri består en anden af feltets styrker, nemlig at det specifikke, jeg undersøger, sættes ind i en kontekst, som det er følsomt overfor og forandres af. Dermed sættes casen ind i en forståelsesramme, der rækker ud over dens egne grænser og relateres til det øvrige samfund.

Feltet er en teoretisk konstruktion, der hjælper til at afgrænse og strukturere praksis, dvs. det skaber et rum, hvori agenterne handler, kæmper om kapital og hvor habitus udfolder sig (Bourdieu & Wacquant 1996;83ff). Feltet kan ligeledes konstrueres som et subfelt, der er et mindre felt indenfor grænserne af et større felt, og som deler feltets karakteristika (Bourdieu 2005A;194). Et felts grænser skal findes empirisk, hvor dets effekt ophører. Dét der afgrænser konstruktionen af feltet er det, der kæmpes om, hvorfor deltagelse i kampen om det, der er på spil, fungerer som den skelnen som agenter inkluderes eller ekskluderes fra feltet (Bourdieu & Wacquant 1996;83ff). Når agenterne deltager i kampen, bekræfter de samtidig, at kampen er værd at kæmpe og ikke mindst, at det kan betale sig at være med. Det er det eneste, de er enige om, og som sådan er kampen selve drivkraften i feltet (Ibid.). Begrebet er empirisk funderet på den måde, at feltet skal findes i praksis, hvorved det er muligt at bidrage med gyldige analyser af det sociale, sådan som det træder frem.

”Den kamp, som finder sted i feltet, handler om monopol på den legitime vold (særlige autoritet red.), som karakteriserer det pågældende felt, og som ultimativt bestemmer bevarelsen eller omstyrtelsen af strukturen i distributionen af den specifikke kapital” (Bourdieu 1993;73, oversat af Wilken 2005;225)

Det betyder, at den kamp, der foregår i feltet, er essentiel for netop det felt, og at der ligeledes indenfor hvert felt er én kapitalform, som dominerer de andre og hvorom kampen handler (Bourdieu & Wacquant 1996;86). Det er agenter, der kæmper indenfor feltet. Bourdieu foretrækker at bruge begrebet agent frem for aktør eller subjekt, fordi begrebet agent og agenternes handlinger både er betinget af deres forståelse af systemet og begrænset af systemets objektive strukturerer. Det tilfører Bourdieus videnskabsteoretiske udgangspunkt til teorien om praksis: at handlerummet er defineret af de potentielle muligheder indskrevet i agtenernes kroppe (habitus) og den strukturelle fordeling af kapital (Bourdieu 1994A;7). Agenter består af kød og blod, de har navne og en personlig historie, de har ressourcer, social status, habitus og individuelle strategier, hvilket bidrager konstruktivt til en praksisorienteret analyse. Det er agenterne, der handler i feltet, praksis produceres af deres uoverensstemmelser og de indgår alliancer for at beskytte deres strategiske interesser (Leander 2011). Deres positioner er relateret til hinanden, og de trækker på de ressourcer, de har (habitus & kapital), hvilket skaber et begrænset rum for deres strategiske overvejelser og handlinger (Leander 2011).

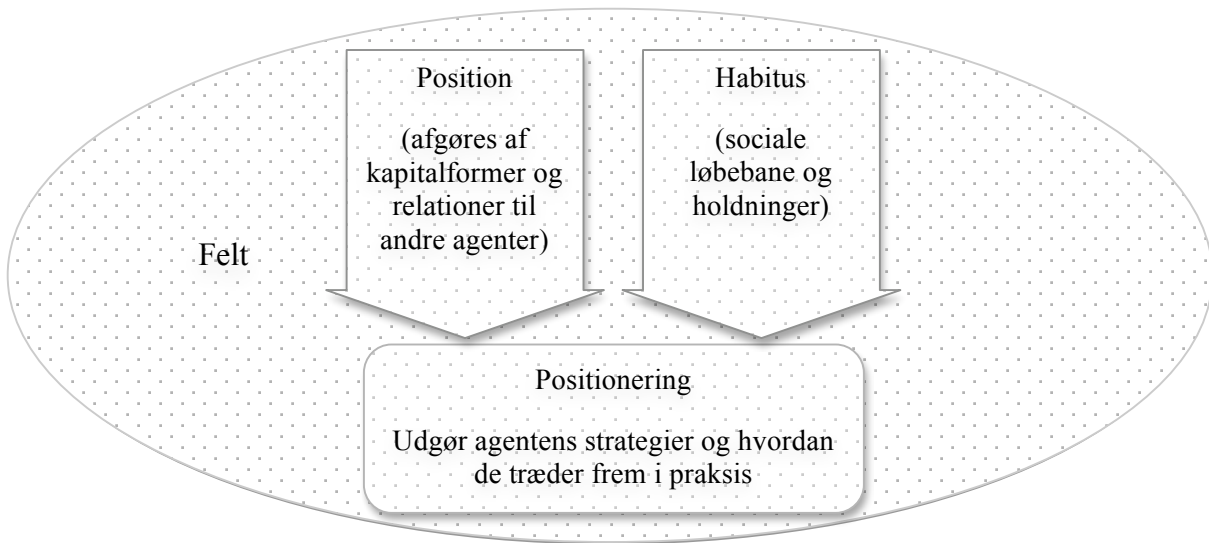
Positioner, kapital og habitus

”Dynamikken i et felt ligger i kapitalformernes strukturelle konfiguration” (Bourdieu & Wacquant 1996;88).

Med udgangspunkt i begrebet om feltet, defineret som et netværk af objektive relationer mellem forskellige positioner, der definerer feltets struktur, er det væsentligt at forstå, hvad positionerne er. Positionerne er: *”objektivt defineret i kraft af deres eksistens og de bindinger, de påtvinger de aktører og institutioner, der udfylder positionerne, i kraft af deres øjeblikkelige og potentielle placering i relation til fordelingen af forskellige former for magt (eller kapital), som giver adgang til de specifikke fordele og goder, der står på spil i det enkelte felt, og dermed samtidig i kraft af deres objektive relationer til andre positioner (dominans, underkastelse, homologi etc.)”* (Bourdieu & Wacquant 1996;84).

Feltet konstrueres som en struktur af differentierede positioner, hvor hver af disse positioner er defineret af den plads, de indtager i en bestemt fordelingsstruktur af kapital (Bourdieu 1994A;33). Drivkraften i feltet ligger i den strukturelle fordeling af kapitalformer mellem agenter og udgør de kræfter, der står overfor hinanden. Positioner består af agentens relative styrke eller de *kapitalformer*, de er bærere af og agenternes strategiske orientering (Bourdieu & Wacquant 1996). Den strategiske orientering afgøres ikke bare af sammensætningen af agentens samlede kapital og deraf følgende position i feltet, men også af agentens habitus, (Bourdieu & Wacquant 1996;84, Bourdieu 1994A;67). Habitus er at forstå, som en strukturerende struktur, der former agents handlinger, fysiske fremtræden, tanker og forståelser og kommer til udtryk som agenternes sociale løbebane og holdninger (Leander 2010;3256). Habitus fungerer som et kompas for, hvad der iagttages som rationelt, rigtigt og forkert (Leander 2010;3258). Bourdieu beskriver relationerne mellem positioner, habitus og positioneringer sådan, at rummet (feltet) af positioner og habitus hos dem, der indtager positionerne, udgør rummets (feltets) positioneringer, som er agenternes strategier, der kan være mere eller mindre specifikke (Bourdieu 1994A;33&67). Begreberne og deres indbyrdes relationer er illustreret i nedenstående figur.

Figur 5: Relationen mellem begreberne felt, position, kapital, habitus og positionering

Positioner bestemmes af volumen og strukturen af den kapital, som agenten besidder, og hvor gyldig denne kapital er indenfor det specifikke felt (Bourdieu 2005B;194). Opdelingen af kapitalformerne er teoretisk, hvor de i praksis fremstår sammenblandede og trækker på hinanden. Der findes adskillige kapitalformer, herunder er udvalgt de tre, som Bourdieu definerer som fundamentale med tilføjelse af symbolsk kapital og juridisk kapital:

1. **Økonomisk kapital** tager form som penge og materielle værdier nu og her eller potentielle i fremtiden.
2. **Kulturel kapital** tager form som uddannelse og legitim viden. Den kan være kropsliggjort og indarbejdet i krop og sind eller institutionaliseret i form af uddannelse. En afart er **videnskapital**, der baserer sig på indsamling af viden, data, statistik om et område eller befolkningen, udstedelsen af kort, ensretning af sprog.
3. **Social kapital** tager form som værdifulde relationer til betydningsfulde andre, der kan aktivere den øvrige kapital.

- **Symbolisk kapital** tager form som prestige, social ære, good-will, brand loyalty. En hvilken som helst kapitalform kan konstituere sig som symbolisk kapital (fysisk, økonomisk, kulturel, social). Dette sker i det øjeblik, at denne egenskab opfattes af nogle sociale agenter, der sidder inde med netop den type opfattelseskategorier, som sætter dem i stand til at genkende og anerkende den og tillægge den værdi. Den forudsætter tillid til den kapital, det handler om. (Bourdieu 1986, Bourdieu 1991, Bourdieu & Wacquant 1992;99,119).
- **Juridisk kapital** tager form som mulighed for at forme, påvirke og trække på det juridiske felt (Bourdieu 2005A;194).

Symbolisk magt og politik

”Symbolic power is (...) invisible power” (Bourdieu 1991;164).

Bourdieu's magtbegreb *symbolisk magt* bærer samme præmis som meningsskabelse – nemlig at magt er relationelt og indskrives i bestemte sociale relationer. Denne magtforståelse former måden, hvorpå dette projekts undersøgelsesfelt er konstrueret, hvilket fremgår klart af problemformuleringen, der omhandler, hvordan magt indskrives i bestemte relationer blandt tre agenter i et case-specifik subfelt af sikkerhedsfeltet. Symbolisk magt defineres som:

“A power of constituting the given through utterances, of making people see and believe, of confirming or transforming the vision of the world and, thereby, action on the world and thus the world itself... it is defined in and through a given relation between those who exercise power and those who submit to it” (Bourdieu 1991;170).

Symbolisk magt er magten til at konstruere virkeligheden, og derved få mennesker til at se verden på en bestemt og naturlig måde, hvorved det sociale kontingens skjules. Symbolisk magt er dermed samtidig en usynlig magt, hvis styrke består i, at hverken de dominerende, der udøver magten eller de, der domineres, er klar over, at der finder magtudøvelse sted, i modsætning til fysisk magtudøvelse (Bourdieu 1991;163ff, Bourdieu 1994B). Processen i at få visse forståelser af det sociale til at fremstå som selvfølgelige eller naturlige karakteriserer jeg som politisk. Politik forstår jeg i denne kontekst som ikke udelukkende tilhørende det politiske felt, men i bred forstand som processen, hvori det sociale konstitueres. Afpolitisering henviser dermed til

processer og strategier, hvori agenter søger at sløre det sociales kontingens og dermed den symbolske magt.

Stat og autoritet

”Man kan aldrig tvivle for meget, når det drejer sig om staten” (Bourdieu 1994A;98).

Staten besidder signifikant symbolsk magt, hvorfor den største udfordring i analyser af staten er at undgå at reproducere statens egen forståelse af sig selv. Staten besidder det mægtigste magtmiddel af alle, nemlig magten til, i relationen med borgeren, virksomheden eller organisationen at producere de forståelseskategorier, hvormed vi forstår verden omkring os og således også staten (Bourdieu 1994A;97). Bourdieu skriver herom: *”de tanker vi tror vi selv har tænkt om staten, har staten i virkeligheden tænkt for os”* (Bourdieu 1994A;97). Dette betyder for iagttagelse af staten, at de tanke- og forståelsesstrukturer, hvorom vi organiserer og forstår verden omkring os, er kontingente *konstruktioner*, der kunne have været anderledes og dermed fjernes naturligheden omkring vores blik og strukturer. Staten består dermed både af objektive- og mentale strukturer, der former vores positioner og kapital såvel som det blik, hvormed vi iagttager verden, der udgør vores habitus. Staten har opnået denne position over tid, hvor en kumulation af magt og koncentration af kapitalformerne ex. kapital baseret på fysisk magt, økonomisk-, juridisk- og videnskapital og ikke mindst den symbolske kapital. Disse kapitalformer har ophobet sig og har tilsammen skabt et statsligt magtfelt, en form for statskapital eller metakapital, der kan påvirke alle andre felter, kapitalformer og vekselkursen mellem dem (Bourdieu & Wacquant 1996;99, Bourdieu 1994A;106). Koncentrationen af kapitalformer i den moderne stat resulterer i en symbolsk kapital af anerkendt *autoritet*, som blandt andre kommer til udtryk i statens fysiske styrke, der har to funktioner: militæret til mellemstatslige konflikter og politistyrkerne til at opretholde den indre ro og orden i staten (Bourdieu 1994A;108). Statens autoritet, udtrykt gennem eksempelvis politiet, er først funktionel i det sekund, den genkendes og anerkendes af sociale agenter, der tillægger den værdi. Denne symbolske kapital fremtræder på basis af opfattelseskategorier, som netop er formet, indprentet og kropsliggjort af staten selv via anskuelses- og opdelingsprincipper som reproducerer statens egne strukturer (Bourdieu 1994A;115).

Hybrid

I det 21. århundrede gennemgår staten væsentlige ændringer i den måde den fungerer på, hvordan den ledes og hvordan den forstås. Hurt og Lipschutz argumenterer for, at staten har integreret praksisser i markedet og at staten har lavet plads til markeder indeni sig selv, hvilket skaber staten som en hybrid mellem stat og marked (Hurt & Lipschutz 2013, Leander 2009). Hybrid-staten baserer sin effektivitet på sin magts obskure natur: det er svært at begribe og se staten og dens magt (Leander 2009). Distinktionen offentlig/privat bidrager til at producere staten som hybrid, fordi distinktionen fungerer som en mekanisme, der slører især placering af ansvar. Sløring af ansvar finder forstærkning i den juridiske tankegang, som anvender fordelingen mellem offentlige eller private agenter. For at kunne analysere de roller staten og andre agenter indtager som hybrider, er det nødvendigt at bevæge sig ud over at iagttage den som den samlede sum af offentlig/private elementer, der blænder iagttagelsen (Leander 2009). I stedet må det undersøges, hvordan roller linkes sammen med ansvar i praksis.

Teoretiske fravalg

Med henvisning til afsnittet om iagttagelse betyder det at iagttage en kombination af blindhed og syn. I det følgende iagttager jeg på tredje orden og foretager en objektivering af objektiveringssubjektet. Bourdieu har produceret langt over hundrede videnskabelige artikler og over 30 bøger, hvori han udbyggede et omfangsrigt teoretisk, metodisk og empirisk værk. Jeg har blandt disse udvalgt nøglebegreberne treenigheden felt, kapital og habitus, der tilsammen udgør rammerne af Bourdieus teoretiske univers. De er valgt fordi de anvendt i analysen indfanger i hvilken kontekst (sub)sikkerhedsfeltet indgår, hvad er på spil og hvordan agenterne med deres egen kapital og habitus forhandler nye positioner i praksis. En væsentlig del heraf er at skabe et blik for, hvordan denne forandring påvirker magtrelationerne i feltet og politisk transformerer vores forståelse af det sociale, hvortil jeg anvender begreberne om symbolsk magt, politik, stat og autoritet. Valg af teoretiske begreber er en kontingent proces, hvori jeg har fravalgt adskillige af Bourdieus andre begreber som eksempelvis doxa, der er en søster til habitus, symbolsk vold som er måden hvorpå symbolsk magt udøves, felters interne logikker, som bidrager til at forstå felters interne organisering og andre kapitalformer, der er afgørende for andre felter mv.. Heraf fremgår det hvor tæt de fravalgte begreber er linket sammen til de begreber, jeg har valgt. Udover fravalg af Bourdieus andre begreber, fravælger jeg ligeledes alle

andre sociologer med hver deres blik for magt og det sociales kontingens, hvad end det er Foucault, Laclau og Mouffe, Luhmann m.fl. På det teoretiske plan udgør disse begreber og teorier projektets blinde plet og begrænser mulighedsbetingelserne for analysens konklusioner. Blindheden er en nødvendig konsekvens af det at have syn for noget og netop hvad hvert begreb giver syn for, er redegjort for ovenover (Luhmann 2003;16).

Metode og empiri

”En metode er en bestemt måde at formatere, indsamle og behandle data på” (Esmark et al. 2005;14)

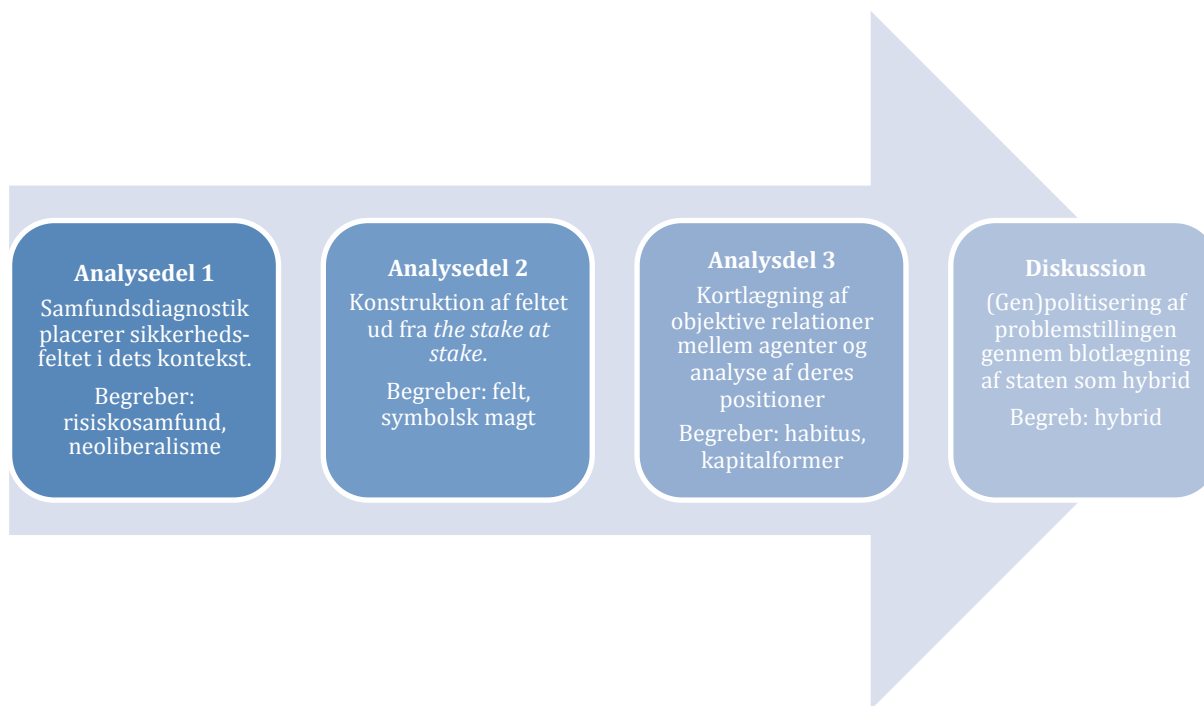
Mit socialkonstruktivistiske udgangspunkt medfører ingen præference for bestemte metoder, hvorfor jeg i det følgende selv konstruerer min metode og herigennem objektet. En metode udgør en måde, hvorpå empiri opfattes og kategoriseres som ex. hændelser, værdier eller handlinger, og en metode forudsætter derudover en bestemt indsamlingsteknik, der tilsammen giver bestemte muligheder og begrænsninger for videre behandling (Esmark et al. 2005;14). Jeg opfatter empiri som vidnesbyrd, dels i forhold til hvad agenterne rent faktisk gør og dels i forhold til deres opfattede verden. Empirien er et udtryk for, hvordan agenterne konstruerer og iagttager sig selv og den sociale virkelighed omkring dem. Mit formål er at kunne bidrage med ny viden om, hvordan autoritet, som en repræsentation af symbolsk magt, fordeles og forhandles mellem agenter i praksis, når det kommer til sikring af private borgere.

Analysestrategisk struktur

Jeg henter inspiration til analysens overordnede struktur hos Bourdieus tredelte struktur for feltanalyse (Bourdieu & Wacquant 1996;91). Min metode er først at placere feltet i forhold til andre felter, her vælger jeg en bredere samfundskontekst frem for at det overordnede magtfelt. Dernæst kortlægger jeg de objektive relationer mellem feltets agenter, der fra forskellige positioner kæmper om den legitime og specifikke autoritet i feltet og for det tredje analyserer jeg agenternes habitus (Bourdieu & Wacquant 1996;91). Metodologisk kan andet og tredje trin ikke adskilles, hvorfor de analyseres sammen og *”opfattes som to oversættelser af den samme sætning”* (Bourdieu & Wacquant 1996;92). Jeg tilføjer et fjerde trin, som er en diskussion der relaterer de øvrige analysedele til stat/marked-hybrider, for at afpolitisere hybriderne og eliminere deres

naturlighed, hvorved magtstrukturer afdækker og bliver synlige. Mit analysestrategiske design er illustreret med følgende figur. Efterfølgende er metoden i hver enkelt del uddybet.

Figur 6: Analysestrategisk design

Analysedel 1: Samfundsdiagnostik placerer sikkerhedsfeltet i dets kontekst

I analysens første del etablerer jeg feltets kontekst i en samfundsdiagnose, hvor tendenser, der har indflydelse på feltet, fremhæves. Jeg vælger at relatere feltet til dets samfundskontekst for at opnå viden om, hvordan feltet påvirkes af udefrakommende bevægelser og dermed placere feltet i en dynamisk kontekst. Jeg fravælger dermed at fokusere på det overordnede magtfelt separat og iagttager i stedet staten, repræsenteret af politiet som en del af det subfelt, jeg undersøger. Dette medvirker til, at jeg ikke automatisk sætter staten som centrum for analysen, men i stedet iagttager, hvordan staten agerer blandt andre agenter. Teoretisk trækker jeg på begrebet risikosamfund hos Ulrik Bech, og neoliberalisme, ansvarliggørelse og offentlig/privat distinktion fra Pierre Bourdieu. Efterfølgende relaterer jeg disse begreber til sikkerhedsfeltet, således at samfundsdiagnostikkens indflydelse på sikkerhedsfeltet fremhæves. Denne del af analysen besvarer hvilke karakteristika i det omgivende samfund der påvirker mulighedsbetingelserne i den konkrete case. Analysedelen sætter feltanalysen i relation til det omgivende samfund, der udgør feltets kontekst. Jeg opnår dermed blik for, hvordan feltet er knyttet til sin omverden, og

hvorledes omverdenen har indflydelse på, hvilke muligheder for udvikling feltet har. Samfundsdiagnosen fungerer således som den yderste kontekst til den problemstilling, jeg undersøger.

Analysedel 2: Konstruktion af feltet ud fra *the stake at stake*

I analysens anden del konstruerer jeg feltet ved at finde dets grænser ud fra *the stake at stake*, herunder hvilke kapitalformer, der har gennemslagskraft og samtidig også hvilke agenter, der deltager i feltet (Leander 2010;3256). Begrebsmæssigt tager jeg afsæt i feltbegrebet, der leder min analyse. Her anvender jeg empiri fra internationale bank- og handels-organisationer, afgørelser ved Den Europæiske Domstol og forhandling af europæisk rammelovgivning. Løbende snævrer jeg fokus ind på de danske forhold, herunder dansk lovgivning for politi og vagtvirksomheder, tilførsel af økonomiske og personlige ressourcer i politi og vagtbranchen, reform af det danske politi med opfølgende strategier, danske branchestatistikker, Trygfondens Tryghedsmåling 2011 og politiets indbrudsstatistikker. Dertil kommer sproglige udsagn som empiri fra avisartikler og Politiforbundets hjemmeside samt fra de tre interviews med politi, borger og vagtvirksomhed samt billeder af betjente og vagtmænd. I denne analyse del redegør jeg for, hvad det er, der er på spil i sikkerhedsfeltet samt i den konkrete case konstrueret som et subfelt. Derigennem afgrænser jeg og sætter rammerne for den følgende analyse af casen. Denne del af analysen muliggør et blik på, hvad agenterne iagttager som væsentligt at kæmpe om, og det introducerer således agenternes opfattede virkelighed. Iagttagelsespunktet skifter i denne del af analysen fra at være eksternt og udeforstående til at træde et skridt nærmere problemstillingen ved at undersøge, hvad agenterne interesserer sig for. Samtidig giver det blik for, hvad det er, der er under forandring.

Analysedel 3: Kortlægning af objektive relationer mellem agenter og analyse af positioner

I analysens tredje del kortlægger jeg objektive relationer mellem de tre agenter, der deltager i kampen, dvs. deres kapitalformer. Dette gøres med baggrund i 1) dels objektive indikatorer som eksempelvis CV'er og 2) dels af habitus, der tilsammen udgør deres positioner (Leander 2010; 3257). Personerne identificeres ved navn, deres positioner, alliancer og eksklusioner udrulles og analyseres i relation til deres habitus. I tilføjelse hertil er endnu et bærende begreb autoritet som

symbolsk magt. Begreberne anvendes til at organisere de iagttagede iagttagelser. Eftersom habitus er kropslig, non-verbal og ubevist, lader habitus sig bedst undersøge gennem statistisk materiale og etnografisk observation. Dette giver viden om, hvad agenter rent faktisk gør fremfor hvad agenter siger, de gør, da habitus næppe kan omsættes diskursivt. Casen er så lille en afgrænset del af sikkerhedsfeltet, at statistisk materiale ikke er meningsgivende med kun tre agenter. I stedet anvendes statistisk materiale forud for denne analysedel til at etablere feltet og danne nogle overordnede linjer som supplement til, hvad agenter italesætter. Empirisk baserer denne del af analysen sig på sproglige udsagn i form af kvalitative interviews med tre agenter, der aktivt deltager i kampen om *the stake at stake*. Interviewene supplerer jeg med observationer, der er foretaget i interviewsituationen og billede af hver agent, der bidrager til at udbygge forståelsesrammen for interviewene og for at analysere habitus. Metode for de gennemførte interviews og observationer uddybes nedenfor. Denne analysedel besvarer, hvordan autoritet som symbolsk magt i praksis forhandles og fordeles mellem agenterne. Med denne metode træder jeg helt tæt på agenterne og undersøger på mikroniveau deres iagttagelser af problemstillingen, herunder hvordan deres ressourcer og holdninger bringes i spil (eller ej) i forhandlingen og fordelingen af autoritet over sikkerhed til private boliger.

Diskussion: (Gen)politisering af problemstillingen gennem blottlægning af hybrider

Analysens fjerde trin er en diskussion. Diskussionen er min egen tilbygning til Bourdieus feltanalyse, hvori jeg trækker tråde fra de foregående analysedele for at undersøge, hvordan agenterne, hvis de betragtes som offentlig/privat-hybrider, kan bidrage til at synliggøre og problematisere den udvikling, der finder sted indenfor feltet. Hybridbegrebet hos Hurt og Lipschutz samt Leander deler samme forståelse af statens magt, som redegjort for ovenover. Jeg tager afsæt i Leanders beskrivelse af offentlig/private-hybrider, og hvordan deres eksistens sløres af afpolitiseringsmekanismer. Jeg anvender med dette afsæt hybrid-begrebet som en operationalisering af (gen)politisering i forlængelse af mine øvrige begreber fra Bourdieu. Jeg bringer i dette analyseafsnit de fundne resultater op på et højere niveau, hvor jeg med udgangspunkt i det partikulære synliggør, hvordan afpolitiseringsmekanismer hæmmer muligheden for at bringe problemstillingen under kritisk debat. Jeg anvender i denne sidste analysedel ikke ny empiri, men bruger i stedet de forrige analysedeles konklusioner aktivt. Denne analysedel runder således de forrige tre af ved at give et bud på, hvilke implikationer

resultaterne har. Min forskningsinteresse er at synliggøre skjulte magtforhold i samfundet og med hvilke midler de reproduceres og forandres. Det er dette jeg med begrebet om hybrider undersøger i denne del af analysen, hvor mit blik løsnes og skifter mod at bringe resultaterne ud i en bredere kontekst.

Statistik som metode

Fordelen ved statistisk materiale er at få indblik i praksis, uafhængigt af hvad folk siger på makroniveau, idet tallene udgør summen af praktiske handlinger. Det inddragede statistiske materiale beretter om praksis i sikkerhedsfeltet og dækker altså ikke specifikt casen, men bidrager til at forstå hvad det er, der er på spil i feltet. Jeg har udvalgt statistisk materiale, der på hver sin måde bidrager til at adskille summen af praktiske handlinger og italesættelsen af praksis. Konkret benytter jeg følgende statistiske materialer:

- Indbrudsstatistikker for Sydøstjyllands politikreds, der giver kontrast til agenternes oplevelse af niveauet af indbrudskriminalitet.
- Trygfondens Tryghedsundersøgelse blandt danskerne, der bidrager til at redegøre dels for danskernes perception af risiko for indbrudskriminalitet og samtidig tal for, hvilke foranstaltninger de vælger eller ikke vælger som løsning.
- Fakta og tal vedr. politiets ressourcer til kriminalitetsbekæmpelse efter politireformen, der på samme måde som ovenstående skaber en faktuel vinkel til perceptionen blandt agenter og eksempelvis de medier, de orienterer sig efter.
- Branchestatistikker fra Sikkerhedsbranchen og Dansk Industri, der giver indblik i det faktiske niveau for vækst i sikkerhedsbranchen, som sættes i relief overfor antallet af patruljerende betjente i politiet.

Statistikernes makroniveau har den ulempe, at de udgør et repræsentativt udsnit af praksis og er ikke en kilde til, hvorledes praksis ser ud på mikroniveau i den konkrete case. Det statistiske makroniveau er i dette tilfælde en generalisering af praksis i det overordnede sikkerhedsfelt og bidrager i dette projekt med viden om den generelle kontekst til det subfelt, jeg undersøger. Der findes, ifølge de tre agenter, ingen statistisk materiale på den konkrete case, og jeg har valgt ikke at udarbejde nogen, da casen er så smal, at statistisk materiale ikke bidrager til casen selv. I stedet inddrages statistik i karakteristikken af feltet, hvorfra der trækkes tråde til casen. Tallene bidrager med et indblik i praksis udenom den mediering, der foregår gennem agenter, og det

giver dermed et indblik i, hvad agenterne gør frem for, hvad de siger, de gør.

Kvalitative interviews som metode

Jeg vælger det kvalitative interview som metode til at få dybdegående indblik i, hvorledes agenterne iagttager verden og sig selv og interviewene anvendes i analysen som udsagn, der analyseres og fortolkes indenfor de begrebslige rammer. Interviewene fremstår ikke som en færdig analyse i sig selv, men opnår først gyldighed gennem 2. ordensanalyse i analysens tredje del.

Jeg har identificeret tre positioner ud fra en indledende analyse af avisartikler om casen – 1) borgeren der iværksætter ordningen, 2) lederen af den vagtvirksomhed, der tager imod opgaven og 3) den politiinspektør der billiger etableringen af ordningen (Jyske Vestkysten 2009, DR1 2009). De tre interviewpersoner jeg har valgt bidrager med tre forskellige perspektiver på casen. De deltager alle i *the stake at stake* – netop hvordan autoritet over borgernes sikkerhed fordeles og forhandles i den specifikke case, som udgør et konstrueret subfelt. Artiklerne og min feltanalyse viser dog, at der er andre agenter, der udtaler sig om casen, det være sig Politiforbundet og forsikringsselskaberne. Samtidig er de kriminelle agenter, som ordningen er rettet mod, ligeledes en del af feltet. Jeg vælger Politiforbundet og forsikringsselskaberne fra, da jeg zoomer ind på problemstillingen, der forbliver lokal. Politiforbundets og forsikringsselskabernes overordnede betragtninger bliver derfor irrelevante, fordi de på hver deres måde fungerer dels som en forlængelse af politiets position og dels som forlængelse af borgernes position. De kriminelle agenter vælger jeg fra, fordi jeg ikke undersøger om ordningen virker i praksis, men derimod hvordan den symbolske magt og autoriteten forhandles. De kriminelle agenter er ordningens mål, og de har dermed ikke en stemme i forhandlingen, men indtræder i stedet på lige fod med Politiforbundet og forsikringsselskaberne i casens kontekst.

Jeg benytter Steinar Kvaales bog *InterView – en introduktion til det kvalitative forskningsinterview* i udarbejdelse af forberedelse, afholdelse og efterbehandling af materiale fra interviews. Kvale beskæftiger sig med det halvstrukturerede livsverdensinterview, der defineres som: ”et interview, der har til formål at indhente beskrivelser af den interviewedes livsverden med henblik på at fortolke betydningen af de beskrevne fænomener” (Kvale 1997;19). Formålet med mine interviews er at opnå viden om agenternes iagttagelser af situationen i casen, hvorfor jeg betragter Kvaales metodiske overvejelser som relevante at anvende i afholdelse af mine egne

interview. Kvale iagttager på første orden, hvilket ikke er problematisk i forhold til min analysestrategi om at iagttage på anden orden. Overgangen fra iagttagelse på første til anden orden finder først sted i analysen. Dog tilføjer jeg metodiske overvejelser på tredje orden undervejs i nedenstående.

Interviewguide

Interviewguiden er semi-struktureret, idet den indeholder en række emner, formuleret som spørgsmål, som jeg ønsker at afdække under interviewet. Min interviewguide tager sit afsæt i analysestrategiens øvrige dele og afspejler begreberne om felt, habitus, kapital og autoritet på en sådan måde at begreberne indtænkes i selve interviewguiden førend de anvendes i analysen (Bilag 1&2). Jeg vælger at designe interviewene som åbne, for at få dem til at tale på deres egne præmisser og min strategi for at opnå dette er derfor at lade dem styre interviewet, så de føler, at de guider mig rundt i deres verden. Jeg udarbejder en interviewguide, som jeg støtter mig til, såfremt den åbne form ikke virker opfordrende på de interviewede. Interviewguiden fungerer dermed som støtte og løbende tjekliste. Jeg optager interviewene, for i stedet at holde min opmærksomhed rettet på at følge de interviewedes rundt i deres verden og stille spørgsmål hertil løbende. Forinden interviewet er jeg klar til at skrive noter til de kommentarer, agenterne muligvis kan have før eller især efter interviewet er afsluttet, og som ikke optræder på optagelserne. Rollerne skifter efter mikrofonen er slukket og interviewede kan bringe emner op, som disse ikke er trygge ved, mens mikrofonen er tændt. Agendaen kan således ændres fra at være interviewerens til at blive den interviewedes (Warren et al. 2003). Rollen som interviewer og leder af samtalen, uden selv at bidrage med andet end spørgsmål flyttes også og samtalen har mulighed for at minde mere om en hverdagssamtale, hvor begge parter kan bidrage (Warren et al. 2003;97). Dette var tilfældet med interview af Tonni T. Jensen, der havde væsentlige tilføjelser til emnet efter interviewet var afsluttet og samtalen fortsatte mere uformelt (Bilag 5&6).

Transskribering

Transskribering er ikke kopier af de egentlige interviews, men i stedet fortolkningsmæssige konstruktioner, der er nyttige redskaber til den videre analyse (Kvale 1997;166). I transformationen af interviewets sproglige form til den væsentlig anderledes skriftlige (Kvale 1997;167) fravælges den ordrette transskribering anvendt i ex. lingvistiske analyser og i stedet

oversættes talesproget til skriftsprog i den grad det ikke mærkbart ændrer indholdet af udsagnene. Eksempelvis undlades ”øh” og jeg ændrer talesprogets brug af ”og”, så der i stedet skrives skriftsprogets korrekte ”at”. Sproget i sig selv er ikke relevant, derimod er fokus på indholdssiden og selve italesættelsen af de interviewedes iagttagelser.

Fælles for alle tre interviews er, at jeg har valgt ikke at transskribere deres beskrivelser af karriereforløb ordret, men i stedet angive dette med stikord. Interviewet med Tonni T. Jensen i Bilag 4 tog som et godt åbent interview nogle veje med fortællinger uden relevans for den behandlede problemstilling. Jeg har undladt at transskribere disse uden, at det hæmmer interviewets anvendelse i analysen. Interviewene er vedlagt som mp3-filer i deres fulde længde. Transskriberingen af interviewene findes i Bilag 4, 8 og 12, som der løbende henvises til i analysen efterhånden som udsagnene anvendes.

Særlige metodiske overvejelser gør sig gældende for interviewet med Politiinspektør Karsten V. Hansen. Undervejs i interviewet løb optageren tør for plads og jeg blev først opmærksom på det, da interviewet var afsluttet. Efterfølgende skrev jeg alle pointer fra interviewet ned efter min hukommelse. Fordelen ved ikke at tage noter undervejs er, at jeg i stedet ganske detaljeret husker interviewets indhold som på en film. Samme dag sendte jeg mine noter fra interviewet til Karsten V. Hansen med henblik på at få hans godkendelse af noterne, således at de opnår samme værdi i analysen som hvis hele interviewet havde været på bånd og lå transskriberet i bilag. Jeg modtog kun få rettelser fra Karsten V. Hansen, og ligeledes tilføjede han enkelte betragtninger, som ikke var en del af det oprindelige interview⁴. En uddybning af mine metodiske overvejelser indgår i mine observationer i Bilag 9&10. Jeg vurderer på baggrund af ovenstående, at transskribering af interviewets første del og godkendte noter fra anden del tilsammen udgør et ligeså solidt grundlag for at anvende interviewet i analysen, som hvis hele interviewet havde været optaget og transskriberet direkte.

Observation som metode

Den del af empirien, der baserer sig på observation, er indsamlet under interviewenes afholdelse.

⁴ Ændringerne og tilføjelserne fremgår af Bilag 8, der er et samlet dokument, hvori jeg har transskriberet den del af interviewet, der var optaget ud fra ovenstående og efterfølgende suppleret med de godkendte noter fra Karsten V. Hansen

For at få mest muligt ud af disse observationer er interviewene afholdt, hvor det har været belejligt for de interviewede for at kunne møde dem i deres eget miljø og kontekst. De interviewede er ikke forud orienteret om, at jeg også noterer observationer i forbindelse med interviewene. Jeg vurderer etisk at kunne forsvare dette i og med, at de har givet tilsagn til at deltage i interviewdelen og dermed til at introducere mig til dem og deres positioner. Mine observationer og metode dertil adskiller sig fra klassiske observationer. Der er tale om direkte observation, dog uden at jeg selv deltager i agentens omgivelser på anden vis end som specialestuderende (Czarniawska 2007;54ff). Min metode til observation er inspireret af shadowing forstået som skygge-observation. Herved får jeg, som interviewer, adgang til agenterne i deres eget miljø, hvilket næppe ellers kunne have ladet sig gøre (Ibid.). Jeg indtager, som interviewer, en position som udefrakommende, men med en legitim herkomst, hvorved jeg deltager aktivt i interaktionen med agenten, frem for at sidde som en flue på væggen. Observationerne er noteret lige efter interviewenes afholdelse og indeholder de iagttagelser, som ikke lader sig gengive på bånd. Observationerne er genremæssigt i stil med dagbogsnotater, hvori jeg selv fremstår klart som forfatter, men på samme tid også teoretiske, eftersom jeg iagttager og skriver noter ud fra indirekte henvisning til begreber fra min teoretiske viden. Observationerne har samme fordele som statistisk materiale, idet de giver indblik i praksis uden at være italesat af agenterne selv. Observationerne fungerer dermed som en genvej til at studere habitus, fordi de indfanger det non-verbale, der ikke lader sig omsætte diskursivt, og samtidig kvalificerer observationerne også konteksten til de sproglige udsagn i de kvalitative interviews. Jeg supplerer observationerne med billeder af hver enkelt agent og anvender dem i analysens tredje del til at fremhæve, at agenterne er mennesker, der består af kød og blod midt i en analyse af primært sproglige udsagn. Observationerne og billeder er vedlagt som Bilag 5, 9 og 13.

Casebeskrivelse

Den indsamlede empiri ser jeg som et flydende, ustabilt og flertydigt fænomen. Ligeledes bliver den formet i mødet med mig, som forsker, og min valgte metode. Dette projekts primære empiri har sit afsæt i en konkret case. Casen tager sit udgangspunkt i Kolding i februar 2009, hvor en privatperson, Ole Koed-Madsen, på baggrund af gentagne indbrud og tyverier i kvarteret, hvor han bor, erklærer, at han vil hyre et privat vagtselskab til at patruljere i kvarteret om natten for at modvirke yderligere indbrud. Ole Koed-Madsen inviterer naboer til at deltage i ordningen for 100 kr. om måneden. 50-60 husstande melder sig ind i ordningen. Virksomheden Vagt DK hyres

og vicepolitikommissær i Sydøstjyllands Politi, Jens Møller Pedersen, billiger ordningen, der endnu kører i 2012, hvor dette projekt udarbejdes.

Denne case er udvalgt på baggrund af en mediesøgning i danske skriftlige medier gennem de seneste 3 år efter emneord som ”privat vagtværn” og ”privat sikkerhedsvirksomhed”, der løbende tilspidsedes til at indfange netop problemstillinger, hvor privatpersoner, virksomheder eller offentlige institutioner overvejer eller vælger at hyre et privat vagtværn som løsning på indbrud, hærværk eller tyveri. Søgningen gav et dusin cases med lignende problemstillinger, der på forskellig vis har haft mediernes interesse. Casene lever op til nyhedskriterierne⁵, idet de indeholder elementer af *væsentlighed* og *identifikation*, da det er let for andre borgere at relatere sig til problemstillingen omkring tyveri og indbrud. Samtidig indeholder casen *sensation*, *aktualitet* og *konflikt*, fordi problemstillingen adresserer en ny løsning på et kendt problem.

Udvalg af empiri på baggrund af omtale i medier betyder, at der kun vælges mellem historier med et væsentligt konfliktpotentiale samtidig med, at historierne når medierne, idet de bibringer noget nyt. At udvælge case på baggrund af journalistisk bearbejdede artikler er en nyttig metode, fordi den indfanger cases, hvor kampe kæmpes mellem konfliktende positioner. Der er noget på spil, der er værd at kæmpe om og kampen resulterer i en genforhandling af positioner. Det styrende for mit blik i udvælgelsen har været at identificere konkrete sager, hvor *noget* er på spil. Metodisk konstrueres casen under det overordnede sikkerhedsfelt som et subfelt (Bourdieu 2005A;194), hvor kampen omhandler, hvem der har autoriteten til at sikre private borgeres hjem i casen. Casen er udvalgt, fordi de positioner, der opridses i medierne, har interessante paradoksale islæt. Eksempelvis tøver vagtfirmaet med at tage opgaven, fordi lederen vurderer, at patruljeringen er en politiopgave (Jyske Vestkysten 2009). Samtidig udtaler politikommissæren, at det er en glimrende ide (DR1 2009) på trods af, at ordningen formelt set strider mod vagtloven, der forbyder privat patruljering på områder, hvor der er almindelig adgang og en særlig tilladelse ikke er indhentet (Justitsministeriet 2010).

En søster-case fra Solrød Strand har samme problemstilling, hvor borgere fra to grundejerforeninger ønsker at etablere en privat vagtordning til at patruljere området om natten efter gentagne indbrud. Her ansøger borgerne politiet om den særlige tilladelse, der afvises, idet

⁵ Nyheder udvælges teoretisk set ifølge Gitte Gravengaard og hendes studie af ”*Journalistik i praksis: valg og fravalg af nyhedsideer*” (2010) ud fra 5 kriterier: Væsentlighed, identifikation, sensation, aktualitet og konflikt.

det vurderes, at denne ”*tilladelse skal gives restriktivt*”, og ordningen kører i mindre end et døgn (Jyllands-Posten 2010). Positionerne forandres ikke og forhandlingen standses, hvorfor søster-casen er fravalgt til fordel for ovenstående.

Casen har sit afsæt i februar 2009 og interviewene er foretaget i sommeren 2012. Agenterne sidder således 3 år efter begivenhederne og ser tilbage, hvorved de uundgåeligt relaterer til den tid, der er gået og samtidig også til nutiden. Det betyder, at jeg på baggrund af den konstruktion, agenterne foretager i 2012, rekonstruerer de forhandlinger, der fandt sted tidligere. Dette medfører uomgængeligt en glemsel og forsimpning af den egentlige forhandling, og det skaber en blindhed for visse nuancer. Jeg imødekommer denne problematik ved i interviewene at bede agenterne forholde sig til de udsagn, de kom med i 2009, hvorved de på baggrund af 3 års bearbejdning kan reflektere over daværende positioner, der siden da har været sedimenterede, og derfor stadig opretholdes i dag.

En del af problemformuleringen er rettet mod at indfange den forhandling, der fandt sted i 2009. En anden del af den har til formål at undersøge, hvordan autoriteten rent faktisk blev fordelt som resultat af forhandlingen, og hvordan dette fortsætter frem til i dag. Empirien giver dermed mulighed for at undersøge både forandringen og den kamp, der fandt sted, med afsæt i nutidens refleksion om datiden. Ligeledes giver det mulighed for at se på, hvordan positionerne retrospektivt forholder sig til den fordeling af autoritet, der har afgjort subfeltet siden da.

Refleksiv ordforklaring

På tredje orden er jeg refleksiv omkring hvilke ord, jeg selv i analysen anvender til at kategorisere og behandle empirien. Sproget er i sig selv en magtfuld konstruktion, og det er dermed ikke ligegyldigt, hvordan vi taler om det sociale. Jeg vælger at beskrive Vagt Dk som en privat vagtvirksomhed eller blot vagtvirksomhed. Alternativt kunne jeg have valgt ordet vagtværn, der er en ældre version af samme kategori, som trækker på referencer til danske vagtværn under besættelsestiden, og det inkluderer dermed ikke forretningsaspektet (Gyldendal 2012). Med valget af vagtvirksomhed som dækkende kategori trækker jeg på de selvsamme offentlig/privat eller stat/marked distinktioner, som jeg netop problematiserer gennem analysen. Sproget er politisk og jeg har ikke fundet en benævnelse, som matcher mit ideal om at styre udenom de forforståelser, som allerede kendte kategoriseringer indebærer. Det er ikke mit

ærinde at opfinde et nyt begreb, som jeg samtidig vurderer kan forstyrre meningsskabelsen hos læseren. Jeg er reflektiv om, at jeg ikke ønsker at overtage agenternes eller feltets generelle beskrivelse af undersøgelsesgenstanden, dog vælger jeg *privat vagtvirksomhed* da mit formål er at afdække magtforhold i praksis frem for diskursen og jeg holder mig kategoriseringens bias for øje når den anvendes.

Jeg har i det ovenstående afsnit redegjort for mine metoder, og det specifikke blik, som metoderne gør mig i stand til at se. Jeg kombinerer i analysens tre dele forskellige metoder: kvantitative i form af statistikker og kvalitative i form af interviews og observationer. Som redegjort for under hver metode, har de hver deres blindheder og muliggør forskellige vinkler på praksis. Styrken ved at inddrage både statistik og sproglige udsagn som empiri er, at de tilsammen belyser forskellen mellem agenternes perception af det sociale og tal som den totale sum af praktiske handlinger, hvorved de anvendt i sammenhæng kompenserer for hinandens blindhed og syn.

Delanalyse 1: Samfundsdiagnostik: kontekst til sikkerhedsfeltet

Felter er under konstant forandring. De konstitueres dels af feltets egne agenter og dels påvirkes felter af bevægelser omkring sig, der ikke ligger umiddelbart indenfor feltet selv (Bourdieu & Wacquant 1992;90). I det følgende giver jeg en kortfattet samfundsdiagnose med udgangspunkt i to nutidige karakteristikker af vores samfund: risikosamfund og neoliberalisme.

Samfundsdiagnostikken skaber en kontekst og redegør for et udpluk af eksterne bevægelser og udviklinger i andre felter, eksempelvis økonomi, politik og jura, som påvirker feltet for sikkerhed. I praksis er kontekst og felt sammenfiltrede, men i det følgende er de adskilt som en teoretisk konstruktion, der samlet tjener til at give overblik.

En af de mest dominerende diskurser⁶ i det senmoderne samfund har sikkerhed som sit centrum. Ulrik Bech beskriver dette med begrebet *risikosamfund*, hvor risici og håndtering deraf er omdrejningspunkt. Risici er genstand for konstruktion, defineres socialt og er dermed åben for et

⁶ Diskurs defineres her som en regularitet i måden hvorpå noget italesættes.

hav af krav om sikkerhed. Men samtidig er risici også ukalkulérbare og altoverskridende (Bech 1992). Risici og sikkerhed er emner, der er højt på den politiske dagsorden (Williams & Abrahamsen 2011;58 ff). Her kæmpes der om at definere deres indholdsside, fordi der i definitionen ligger en magt, som består i, at den midlertidige konsensus bidrager til at organisere det sociale. Dette danner en vigtig del af den yderste kontekst til feltet for sikkerhed og opkomsten af det private marked for sikkerhed i nyere tid.

Samtidig hermed og mindst lige så væsentligt øges indflydelsen af en neoliberal økonomisk logik. Logikken er global og strømmer gennem Verdensbanken og International Monetary Fund til regeringer, overfor hvilke disse internationale organisationer direkte eller indirekte dikterer deres principper om ”governance”⁷. Begrebet governance bundet i en række overbevisninger og værdier, der tilsammen udgør en *”økonomisk common sense, der udøver indflydelse på strukturer i den sociale orden, som formaliseringer og rationaler, hvorved disse overbevisninger og værdier danner fundamentet for en universal model”* (Bourdieu 2005B; 10). Governance hviler på to postulater: 1) at økonomi er et separat domæne, der styres af naturlige og universelle love, hvori regeringer ikke bør intervenere for ikke at forstyrre markedet og 2) at markedet er det mest effektive middel til at organisere produktion og handel i demokratiske samfund (Bourdieu 2005B;11). Denne neoliberale økonomiske logik viser sig i reguleringer, der er orienteret mod direkte statslig tilbagetrækning fra økonomiske områder eller som oftest, som skift fra den offentlige sektor til den private (Ibid.). I skiftet tager den form som *”outsourcing”* eller *”udlicitering”* af offentlige services som offentlige-private partnerskaber eller i konverteringen af offentlige goder som sundhed, bolig, uddannelse og sikkerhed til kommercielle goder. Herved transformerer neoliberalismen brugerne af disse goder fra at være borgere til at være kunder eller forbrugere. Disse initiativer legemliggør postulaterne om markedets enestående effektivitet og statens tilbagetrækning fra intervention i markedet, hvorved statscentrerede strukturer i velfærdsydelser erstattes af markedsbaserede (Williams & Abrahamsen 2011;60 ff). Staten organiserer sig gennem netværk med en bred række af aktører fra forskellige sektorer i løsningen af opgaver og levering af velfærdsydelser (Ibid., Loader 2000;323)

Sat ind i et historisk perspektiv bidrager begreberne stat og marked aktivt og gensidigt i

⁷ Governance defineres her som et internationalt begreb, der referer til det at regere (et land) dvs. det at styre nogen eller noget.

hinandens konstruktion via grænsedragningen herimellem. Ved liberalismens fødsel afskille John Locke stat og (civil)samfund og denne distinktion mellem det offentlige og det private, er fortsat en grundlæggende tanke bag al liberal juridisk tankegang (Locke 1988, Rose 1987;62). Dette indebærer et skift i måden, hvorpå staten organiserer sine ressourcer: frem for selv at levere skaber staten mulighed for tilvejebringelse af velfærdsydelser via markedet. For individet betyder den statslige tilbagetrækning blandt andet, at staten afstår fra visse dele af den økonomiske magt til at skabe lige muligheder og minimere social ulighed. Dette sker under henvisning til liberale termer om ”*selvhjælp*” og ”*individets ansvar for sig selv*” eksemplificeret ved, at goder bliver finansieret individuelt frem for kollektivt, hvorved social udligning mindskes. Denne individualisme står i centrum for den neoliberale økonomiske tænkning (Bourdieu 2005B;11). Individualismen skaber rum for en ansvarliggørelse af individet, som bliver gjort myndig til selv at sikre sig velfærdsydelser på markedsbaserede vilkår.

To overordnede samfundstendenser er fremhævet i ovenstående. Dels diagnosen risikosamfund, i kraft af placeringen af sikkerhed og risici højt på den offentlige og politiske dagsorden og dels neoliberalismen, hvis logik bevirker, at staten trækker sig fra visse velfærdsydelser for at give plads til legemliggørelsen af ideen om markedet som den mest effektive løsning. Neoliberalismen betyder på det individuelle plan, at individet ansvarliggøres og transformeres fra borger til kunde, der selv køber velfærdsydelser på markedet i modsætning til en statscentreret tilvejebringelse.

Sikkerhedsfeltet i relation til samfundsdiagnostikken

Jeg definerer sikkerhedsfeltet som et felt, der afgrænses af kampe om sikkerhed, der overskrider nationale skel og rummer således både problemstillinger om indenrigs- og udenrigssikkerhed, militær, politi, proaktive og reaktive sikkerhedsforhold vedrørende borgere, virksomheder, organisationer, naturkatastrofer, terrorisme, kriminalitet mv. og kombinationer heraf. Det overordnede sikkerhedsfelt er en bred arena, hvori der udspiller sig mange og forskelligartede kampe. Sikkerhedsfeltet er under indflydelse af, og inkorporerer løbende, diskurser og praksisser fra sin kontekst som nævnt ovenfor. Neoliberale regeringsformer danner baggrund for nye magt og ledelsesformer, hvor det i højere grad end tidligere forventes, at individer står til ansvar for dem selv, hvilket resulterer i en øget ansvarliggørelse. Det kommer i sikkerhedsfeltet til udtryk ved, at individer, lokalsamfund, virksomheder og andre agenter tager ansvar for deres egen

sikkerhed. Et af midlerne til at påtage sig ansvaret er rådgivning om, hvad ejere af privat ejendom, forældre, rejsende eller virksomhedsejere selv kan gøre for at minimere risici for at blive ofre. Det betyder, at ansvarlige individer og virksomheder forbedrer vinduer og låse i deres hjem, installerer alarmer og overvågningssystemer mv. og bliver dermed kunder i sikkerhedsindustrien (Williams & Abrahamsen 2011;67).

Samtidig med denne markedsliggørelse af sikkerhed er feltet også præget af, at kriminalitet og sikkerhed afpolitiseres gennem en transformation. Sikkerhed går fra at være et velfærdsstatsligt problem til at være et teknisk problem, der bedst lader sig styre via teknologisk sikkerhedsudstyr (Ibid.). Staten, der tidligere udelukkende greb ind ved politiets direkte tilstedeværelse, bliver nu suppleret og i noget omfang erstattet af teknikker til kriminalitetskontrol, der baserer sig på effektivitet, videoovervågning, alarmsystemer og andre teknologiske løsninger (Ibid.;58). Den modsatrettede tendens af markedsliggørelse og afpolitisering af sikkerhed, er en bevægelse mod intensiveret politisering af kriminalitet og sikkerhed i risikosamfundet. Dette fremgår af den måde, hvorpå kriminalitet og sikkerhedspolitik bredt set italesættes, eksempelvis gennem politikere, der handler på diskursen ved at øge og/eller stramme lovgivning. Politiseringen af sikkerhed via lovgivning skaber i en neoliberalistisk ånd et rum for markedet for sikkerhed. Fælles for de ovenfornævnte tendenser, er at de medfører, at en stadig større rolle spilles af private sikkerhedsagenter i moderne samfund (Williams & Abrahamsen 2011;67).

Delkonklusion: Opprioritering af risici, neoliberalisme og ansvarliggørelse

Opkomsten af markedet for privatisering af sikkerhed hænger sammen med tre gensidigt forbundne karaktertræk: neoliberalisme og ansvarliggørelse, nye tilgange til kriminalitet via markedsliggørelse og opprioritering af risici i opfattelser og praktisering af sikkerhed. Flere elementer er i spil, dels at sikkerhed markedsliggøres og samtidig også, at staten ønsker at inkludere agenter i ansvaret for egen sikkerhed, hvad end det er borgere, virksomheder eller lokalsamfund. Det betyder, at væksten i markedet for privat sikkerhed er en del af en generel intensivering af sikkerhedsaktiviteter i samfundet.

Delanalyse 2: *The stake at stake* i sikkerhedsfeltet

I det forudgående er samfundsdiagnosen stillet og konteksten til feltet etableret med et kortfattet oprids af hovedlinjerne i tendenserne, sat i relation til sikkerhedsfeltet. I det følgende konstrueres feltet ud fra, hvad det er, der er på spil i *the stake at stake* (Bourdieu & Wacquant 1992;244, Bourdieu 1984;246, Leander 2011;296). Mit fokus er rettet mod at identificere, hvilken rolle den private sikkerhedsbranche spiller i samfundet og hvor kampene mellem statslige og private agenter ligger. Dette gøres for at identificere den primære kapitalform, som karakteriserer feltet og hvis distribution bestemmer feltets struktur mellem positionerne (Bourdieu & Wacquant 1996;85-86,92). Jeg starter med at konstruere feltet ved at analysere, hvad der er på spil i en europæisk kontekst, derefter snævrer jeg ind til en dansk optik og endeligt analyserer jeg, hvad der er på spil i casen.

Sikkerhedsfeltet i en europæisk optik

Den samlede sikkerhedsbranche omsatte globalt i 2008 i omegnen af €100 mia., hvoraf den europæiske del vurderes til at udgøre mellem 25-35%. Den del af sikkerhedsbranchen, der beskæftiger sig med fysisk sikring stod i den Europæiske Union (EU) for en omsætning på €10-15 mia. (Generaldirektoratet for Erhvervspolitik 2009). Der findes ingen fælles europæisk lovgivning, der direkte er rettet mod at regulere sikkerhedsbranchen og branchen har en specifik undtagelse fra Servicedirektivet (Den Europæiske Unions Tidende 2006). Denne undtagelse var ikke en del af Europa-Kommissionens⁸ første udkast, men indførtes ved Europa-Parlamentets⁹ 1. behandling under henvisning til, at direktivets oprindelige anvendelsesområde var for bredt og at visse services burde undtages. Medlem af Parlamentet, Anne Van Lancker¹⁰ udtrykker under forhandlingerne tilfredshed med, at visse tjenester er blevet undtaget, fordi den ydelse, der leveres, er af almen interesse og derfor ikke udelukkende har et erhvervsmæssigt formål. Anne Van Lancker udtaler: ”...*Det er udmærket, at der allerede nu er enighed om at fjerne sociale tjenester, sundhedstjenester, vikarbureauer og sikkerhedsvirksomheder fra dette direktiv, for*

⁸ Europa Kommissionen benævnes herefter Kommissionen.

⁹ Europa-Parlamentet benævnes herefter Parlamentet.

¹⁰ Anne Van Lancker fra Holland er medlem af Parlamentet for Den Socialdemokratiske Gruppe og sidder i Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

disse arbejder på en helt anden måde. Mit udvalg var faktisk af den opfattelse, at alle tjenester af almen økonomisk interesse ikke hører hjemme i direktivet af den simple grund, at disse ikke har et erhvervsmæssigt formål, men at det først og fremmest er hensigten, at der ydes en tjeneste af almen interesse, med andre ord garantere grundlæggende rettigheder..." (Europa-Parlamentet 2006A). I første udkast til præamblen fra Parlamentets 1. behandling begrundes undtagelsen for sikkerhedstjenester med, at medlemsstaterne pålægger sikkerhedsvirksomheder særlige krav (af almen interesse), hvorfor det er en særlig sektor, der behøver selvstændige harmoniseringskrav med følgende ordlyd: *"De særlige krav, som medlemsstaterne pålægger etableringen af sikkerhedstjenester, betyder, at disse tjenester ikke kan være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde på nuværende tidspunkt."* (Europa-Parlamentet 2006B). Kommissionen forpligtes ifølge direktivet til at undersøge mulighederne for at indføre harmoniseringsinstrumenter for vagttjenester, der skal styrke sektoren ved at overkomme markedsfragmenteringen og forbedre den industrielle base med henblik på at harmonisere de forskelligartede forhold, der er i unionens 27 medlemsstater (Europa-Kommissionen 2012). Kommissionen støtter vækst i sikkerhedsbranchen og ønsker at regulere denne branche som en almindelige tjenesteydelse på det indre marked, sådan som der var lagt op til med forslaget til Servicedirektivet. Det samme gælder for World Trade Organisation, der inkluderer sikkerhedstjenester i *"General Agreement on Trade in Services"*. Derved opfordres medlemsstater til at tillade en fri og fair konkurrence indenfor sikkerhedsbranchen på linje med serviceerhverv (World Trade Organisation 2012).

Opsummerende betyder det, at to af verdens største frihandelsorganisationer indtager positioner, hvor de i tråd med den neoliberale logik opfordrer deres medlemsstater til at frisætte sikkerhedserhvervet fra særlige nationale krav, restriktioner og kontrol. Positionen er i tråd med samfundsdiagnosen, at et marked uden statslige intervention i den neoliberalistiske optik sikrer et effektivt marked til gavn for samfundet. Omdrejningspunktet er at skabe gunstige forhold for branchen, blandt andet via ensartede markedsreguleringer. Rammevilkårene på de forskellige markeder og i frihandelszoner har stor relevans for branchens største aktører, der opererer på tværs af nationale grænser. Et eksempel herpå er den største udbyder af sikkerhedstjenester, den oprindeligt danske virksomhed Group4Securicor (G4S). G4S opererer i over 110 lande, har over 600.000 ansatte og er den næststørste arbejdsgiver på børsen i London (G4S 2012). På trods af forskellige nationale rammebetingelser for udøvelse af sikkerhedsvirksomhed overskrider branchen nationale skel og skaber transnationale strukturer, der resulterer i fælles dynamikker i

de services, der udbydes.

Kamp gennem retssager ved Den Europæiske Unions Domstol

For at komme nærmere, hvad det er for statslige interesser, der skaber undtagelsen fra Servicedirektivet, undersøger jeg i det følgende sager fra Den Europæiske Unions Domstol, hvor medlemsstater har brudt sig mod traktaten for at forfølge statslige interesser i kontrast til et frit indre marked for sikkerhedstjenester.

Selvom branchen er undtaget fra Servicedirektivet, skal den leve op til traktaternes sikring af den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital, med mindre virksomheden ”*varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en medlemsstat*” (Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUF) 2008, art. 45-66). Siden 1997 har der været 7 retssager ved Den Europæiske Unions Domstol (EUD) mod Italien, Spanien, Portugal, Holland og Belgien (EUD 2012¹¹). Sagerne handler opsummerende om brud på traktatens artikler om etableringsfrihed, fri udveksling af tjenesteydelser og arbejdskraftens frie bevægelighed på baggrund af forskellige former for forskelsbehandling på baggrund af nationalitet. Spanien argumenterer, at ”*privat vagtvirksomhed indebærer udøvelse af offentlig myndighed i traktatens artikel 55's (nuværende artikel 51) forstand på grund af dens formål, som er at opretholde den offentlige sikkerhed*” (EUD 1998;I-6739). Den spanske stat iagttager dermed branchen som bidragende til en funktion, der normalvis ydes af den offentlige politimyndighed, hvilket betyder, at sikkerhedsvagter og politimænd arbejder indenfor det samme felt for sikkerhed. I Spanien er vagtvirksomheder pålagt en række særlige forpligtelser, fordi der ønskes en særlig solidaritet med staten. Den spanske regering finder samtidig, ”*at der som følge af arten af den virksomhed, som de private vagtselskaber udøver, og som nødvendiggør en streng kontrol, foreligger en trussel mod den offentlige sikkerhed og orden...*” (EUD 1998;I-6740). Dette viser, at den spanske regering indtager en position, hvor den iagttager sikkerhedsbranchen som en potentiel trussel¹², hvorfor der forudsættes en streng kontrol med branchen. Spanien påråber sig ret til at stille krav om vagternes nationalitet under henvisning til

¹¹ Casene er følgende: Commission v Italy – Case C-465/05, Commission v Spain – Case C-514/03, Commission v Netherlands – Case C-189/03, Commission v Portugal – Case C-171/02, Commission v Italy – Case C-283/99, Commission v Belgium – Case C-355/98, Commission v Spain – Case C-114/97

¹² Spanske vagter kan få tilladelse til at bære håndvåben.

EUF art. 51, men taber sagen, ligesom de følgende 6 sager tabes af andre medlemsstater. Processen omkring disse sager er langtrukket, og medlemsstater har rig lejlighed til at efterleve Kommissionens anbefalinger om overholdelse af traktaten og rette national lovgivning ind undervejs (EUF 2008). Medlemsstater undlader kun at følge Kommissionens anbefalinger og tage sagen til Den Europæiske Domstol, såfremt området er af særlig væsentlig eller principiel karakter for staten. Langt de fleste uoverensstemmelser finder sin løsning gennem den indledende procedure, hvor medlemsstaten i hovedreglen retter ind. Regulering af privat ansatte vagter berører en kerneinteresse for medlemsstaterne, idet de har valgt at forfølge deres interesser til vejs ende ved domstolen, for Italien og Spaniens tilfælde hele to gange, uden at argumenterne i nogen af sagerne nævneværdigt adskiller sig fra den første sag mellem Kommissionen og Spanien. Problemstillingen berører således noget essentielt for medlemsstaterne, og det udgør et område, hvor staterne er villige til at kæmpe imod et frit marked for private vagter.

Delkonklusion: Sikkerhedsbranchen har særposition i europæisk regulering

Sikkerhedsbranchen adskiller sig fra andre brancher ved at være et af de få erhverv, der er undtaget fra fælles europæisk lovgivning, på trods af grænseoverskridende virksomheder som G4S og ønsker om et frit marked fra både Kommissionen og WTO. Undtagelsen udspringer i, at sikkerhedsbranchen indtager en særlig position i medlemsstaterne, hvor den yder tjenester af almen interesse. Særpositionen træder endnu tydeligere frem i retssager fra Den Europæiske Domstol, hvor medlemsstater er villige til at overtræde traktaten for at sikre kontrol med branchen og de ansatte vagter. I praksis udfylder sikkerhedsbranchens vagter en rolle, der sammenblander sig med politiets i opretholdelse af ro og orden i samfundet, hvorfor stat/markeds-distinktionen er udfordret. Dét der er på spil i sikkerhedsfeltet på dette område gælder særligt for vagtbranchen. Dét der kæmpes om er, for medlemsstaternes vedkommende, en ”*streng kontrol*” med vagtvirksomheder, der sikrer ”*almenhedens interesse*”, hvilket står i skarp kontrast til de positioner WHO og Kommissionen indtager. Kampen handler om myndigheden til at sikre sig kontrol med vagtbranchen ved at hæmme eller begrænse et frit marked for denne type ydelser, netop fordi statslige og private funktioner er sammenblandet i praksis.

Sikkerhedsfeltet i dansk optik

Med afsæt i det europæiske iagttagelsespunkt skifter jeg optik og iagttager i det følgende sikkerhedsfeltet gennem nationale grænser og zoomer ind på Danmark. Dels undersøger jeg de formelle forhold og strukturer i feltet og dels hvad der af agenterne italesættes som værende på spil med fokus på casen, der konstrueres som et subfelt. Min optik stiller løbende skarpere på den konkrete problemstilling for at indkredse, hvad der er *the stake at stake* i praksis.

Juridiske rammevilkår for vagtbranchen i Danmark

Ønsket om en særlig kontrol med vagtbranchen afspejler sig også i Danmark. I Danmark havde man, før den første sag mod Spanien, ligeledes et krav om, at vagter skulle have dansk statsborgerskab. Dette blev imidlertid ændret, formodentligt som følge af sagens udfald i midten af 1998, ved dansk lov i udgangen af 1998 (Justitsministeriet 1998). Lovgivningen vedrørende vagtvirksomhed i Danmark adskiller sig fra eksempelvis den spanske og italienske på det punkt, der vedrører våben, idet danske vagter kan ikke opnå tilladelse til at bære håndvåben. Danske vagter har ret til at foretage civil-anholdelse og tilbageholde personer, der er grebet i at foretage kriminelle handlinger samt agere som vidne, hvor det er nødvendigt, hvilket ikke adskiller sig fra de rettigheder, der tilfalder almindelige danske borgere (Justitsministeriet 2011, Justitsministeriet 2010). Dog har vagtvirksomheder pligt til at samarbejde med politiet vedrørende alarmer (Ibid.). Vagtselskaber har ikke lov til at patruljere på offentligt område med mindre, der er givet en særlig tilladelse ifølge Vagtvirksomhedslovens §6: ”*En autorisation til at udøve virksomhed som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, omfatter ikke adgang til at udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, medmindre der er givet særlig tilladelse hertil...*” (Justitsministeriet 2010).

Vagtpatruljer på offentligt område er dog netop dét, der foregår i den valgte case og denne paragraf udfordres i praksis. Vagtvirksomheder i Danmark har ikke samme udvidede beføjelse til at bære håndvåben som kolleger i andre EU-lande, men de er ellers på samme måde stramt reguleret i forhold til beføjelser og har ligeledes pligt til at samarbejde med politiet. Et andet eksempel på, hvordan den danske stat gennem regulering sigter mod kontrol over sikkerhedsbranchen, finder sted i den visuelle grænsedragning mellem politi og vagter. Ifølge § 10 og 11 i Lov om vagtvirksomhed skal vagter bære uniform ud fra følgende regler: ”*Uden for vagtvirksomhedens egne lokaler skal personalet under udførelsen af vagtvirksomhed bære uniform*” og ”*Uniformsdelene må ikke kunne forveksles med tilsvarende dele af politiets*

uniformer, og uniformen skal fortil på tydelig måde være forsynet med ordet »VAGT«”

(Justitsministeriet 2010). Vagters uniformer skal tydeligt indikere, at vedkommende er vagt og uniformen må i øvrigt ikke give anledning til forveksling med politiet. Politiets uniformering er også genstand for særlig regulering som det fremgår af Rigspolicefens A Kundgørelse III Nr. 7, der fremhæver, at alle ansatte i politiet ”*af hensyn til sikkerheden og politiets omdømme ... til enhver tid (skal) være korrekt påklædt*” (Dansk Politi 2011). Uniformeringen skal ifølge loven medvirke til klart at adskille autoritet og beføjelser mellem politi og vagter på det formelle niveau. Den visuelle fremtoning af vagter og politi indgår som element i kampen om opdelingen af opgaver mellem vagter og politi. Uniformer udtrykker autoritet, når de genkendes og anerkendes af befolkningen som uniformer. Det er en symbolsk kapital, der er medvirkende til at institutionalisere den magt, der følger med positionen som politimand (Bourdieu 1994A). Befolkningen og politiet selv tillægger uniformens særlige beklædningsdele værdi og autoritet som opfattelseskategorier, der er formet og reproduceret af staten selv gennem de seneste 70 år, hvor politiet i hele landet har båret ens uniformer (Bourdieu 1994A;115, Dansk Politi 2011). Med uniformen følger der særlige beføjelser, som personen tager på sig i rollen som politimand/kvinde, der adskiller sig fra de beføjelser, vedkommende besidder som privatperson. Uniformen er symbolet på den særlige institutionaliserede magt, som politiet besidder og hvis ensartethed understøtter politiets autoritet.

Nedenfor er uniformernes visuelle fremtoning analyseret komparativt med henblik på at identificere forskelle og ligheder, som understøtter eller afkræfter den formelle visuelle grænsedragning mellem politi og vagter¹³. På billederne er uniformerne båret af mænd, der udgør størstedelen af beredskabet i begge funktioner.

¹³ Sammenligningen er et illustrativt eksempel og kan ikke danne baggrund for en generalisering da vagtselskabernes uniformer varierer en fra selskab til selskab.

Politiuniform

- Langærmet (opsmøget) lyseblå skjorte brystlommer, korte flipper
- Smalt sort slips
- Mærker på skuldre og overarm indikerer politi

Vagtuniform (Dansikring)

- Langærmet hvid skjorte, brystlommer, korte flipper
- Markeret med VAGT på bryst
- Smalt sort slips
- Mærker på skuldre og overarm indikerer vagt

- Sort jakke, reflekser i ærmer
- Sorte bukser med sidelommer
- Kasket med mærke midtfor
- Mærker på skuldre, overarm, bryst indikerer Politi
- Walkie talkie i lomme på bryst
- Håndvåben ved hofte på venstre side

- Sort jakke, reflekser i ærmer og på hofte, brystlommer
- Sorte bukser med sidelommer og reflekser
- Kasket med mærke midtfor
- Mærker på bryst og overarm indikerer Vagt
- Walkie talkie i holder på højre hofte
- Nøglebundt mv. ved hofte på venstre side

Som det fremgår af ovenstående er der flere ligheder end forskelle mellem uniformerne. Politiets uniformer er institutionaliserede som symbol og udgør en symbolsk kapital, som vagtuniformerne imiterer så vidt muligt indenfor lovens grænser. Vagtuniformen trækker på politiuniformens genkendelighed og autoritet, der alt afhængig af øjnene, der ser, indikerer autoritet udover hvad der er tillagt almindelige borgere. Dette sker på trods af, at vagterne ikke har yderligere beføjelser. Der er forskel i den formelle grænsedragning tilsigtet med loven og den grænsedragning, der finder sted i praksis med hensyn til uniformer og patruljevirkomhed. Kampen i feltet kan ud fra ovenstående ikke siges at finde sted på det formelle plan, hvor positionerne politi og vagt er klart differentierede. I stedet fremgår det, at kampen omhandler praksis, hvor de formelle grænser mellem politi og vagtvirkomhed udfordres.

Ressourcer i sikkerhedsbranche og politi

Vagtvirkomheder og politi er begge agenter i sikkerhedsfeltet. I det følgende redegøres for omfanget af den danske sikkerhedsbranche sat overfor politiet hvad angår ressourcer og antal ansatte. Dette bidrager til at placere agenterne relationelt i feltet og for samtidig at undersøge, hvorvidt kampen i feltet overordnet omhandler fordeling af økonomiske ressourcer.

Den private sikkerhedsbranche havde ifølge Danmarks Statistik en samlet omsætning i 2010 på 3,1 mia. kr. Branchen har siden 2002 haft en samlet vækst på 245 pct., hvilket i gennemsnit svarer til en stigning på 31 pct. om året (DI 2011). Fra 2008 til 2009 blev væksten dog afløst af et mindre fald i omsætningen, hvilket skal ses i lyset af finanskrisen. Omsætningen steg igen i 2010. Branchen forventer en vækst i omsætningen i den kommende periode på 4,5 pct. om året (DI 2011). Indsnævret til vagt- og alarmbranchen beskæftiger branchen ca. 10.000 personer, hvoraf godt halvdelen er vagter, fordelt på godt 470 vagtvirkomheder. Heraf er 15 pct. mobile vagter svarende til ca. 1.500 personer, hvis funktion består i at patruljere større områder. Mobile vagter står i Danmark for en omsætning på ca. 280 mio. kr. alene. Dette er uden at medregne samspil med teknologisk udstyr og forbindelse til alarmcentraler (DI 2011).

Til sammenligning består den danske politistyrke af ca. 15.000 ansatte indenfor alle funktioner, hvoraf ca. 3.000-4.000 er i det kørende beredskab (Bilag 8). Det svarer til, at der for hver privat vagt er 2-2,6 politibetjente. Denne tendens er gældende for de nordiske lande, men i mange andre EU-lande forholder det sig omvendt: der er ligeså mange eller flere vagter end der er politibetjente. Dette gælder fx Tyskland, Holland og Frankrig. Den finansielle krise, og et heraf

følgende mindre offentligt forbrug, har ikke været afgørende for politiets økonomiske ressourcer. Bevillingen til politiet er øget fra 2008 og frem (Justitsministeriet 2008). Kampen i feltet er dermed ikke en kamp om økonomisk kapital mellem politi og vagter, da begge parter løbende får tilført flere ressourcer end nogensinde før. Samfundsdiagnosens karakteristik af en generel intensivering af sikkerhedsaktiviteter i samfundet bekræftes af øgede ressourcer tilført både sikkerhedsbranche og politi. Dette faktum vedrørende politiet står i skarp kontrast til en diskurs, der rapporterer om et svagere dansk politi med færre ressourcer som følge af politireformen fra 2007 (DR.dk 2011, Avisen.dk 2012, Bilag 4&12). Politireformen bidrager både perceptionsmæssigt og i praksis til en strukturel ændring af sikkerhedsfeltet, hvorfor den er genstand for analyse i det følgende.

Politireformen: fra offentlig organisation til samarbejdende virksomhed

Politireformen fra 2007 ændrede grundlæggende politiets organisering og bidrog til en strukturel ændring af sikkerhedsfeltet. Jeg analyserer reformen for at kortlægge, hvordan denne reform stadig har indflydelse på feltet 5 år efter, den blev introduceret. Politireformen blev udformet med afsæt i en rapport udarbejdet af en Folketingsnedsat kommission ved navn *Visionsudvalget*. I Visionsudvalgets rapport skrives der om perspektiverne ved den forestående reform: ”*Politibetjeningen i landet vil blive mere ensartet og i højere grad i tråd med overordnede prioriteringer. Den enkelte politikreds’ performance vil blive monitoreret, og i modsætning til nu vil dårlig performance få konsekvenser for ledelsen inden for den enkelte politikreds. Derved sikres et generelt set højere niveau*” (Visionsudvalget 2005;23).

Idealet om at politibetjeningen bliver mere *ensartet* og introduktionen af begrebet om *performance*, der måles og om nødvendigt straffes, lancerer neoliberale new public management kontrol- og styringssystemer i det danske politi. Reformen hviler på de grundlæggende doktriner i new public management ved at referere til begreber om effektivitet og efficiens i den offentlige sektor (Hood 1991). Politiet som offentlig organisation imiterer praksis fra private virksomheder, hvilket også fremgår af diskursen, da politiet nu bliver italesat som ”*Virksomheden Politiet*” (Visionsudvalget 2005;115, Politiet 2012). Politiets organisering ændres, og et særligt fokusområde er politiets evne til at samarbejde (Visionsudvalget 2005). Fokus på samarbejde udadtil fortsætter i forstærket form i politiets strategi for 2011-2015, hvori der under overordnede mål står: ”*Vi løser vores fremtidige opgaver i en tæt dialog og i partnerskab med*

relevante myndigheder, virksomheder og borgere (...) og inddrage(r) samfundets øvrige ressourcer for at skabe helhedsorienterede løsninger” (Politiet 2011;12). Samarbejdet skifter karakter til egentlige partnerskaber ligeledes i tråd med neoliberale regeringsprincipper.

I lyset af samfundsdiagnosen kan partnerskaber iagttages som statslig tilbagetrækning, idet politiet via partnerskaber giver plads til andre agenter og inddrager ressourcer fra andre områder for at kunne løse kerneopgaver. Samarbejdet mellem politi og sikkerhedsbranche udvikler sig i disse år som følge af overordnede strategier i politi og sikkerhedsbranche, og indtager mere formaliserede former (Københavns Vestegns Politi 2011, Sikkerhedsbranchen 2012). Et partnerskab løber som pilotprojekt i 2012, hvorom ansvarshavende i Københavns Vestegns Politikreds udtaler: *”Det er et fint eksempel på, at det giver pote, når politi og vægtere samarbejder mere tæt, siger politiinspektør Michael Kristiansen, Københavns Vestegns Politi”* og forsætter *”Det burde vi nok have gjort for nogle år siden, siger Michael Kristiansen”* (Københavns Vestegns Politi 2012, Ritzaus Bureau 2012). Formand for politiets interesseorganisation Politiforbundet, Peter Ibsen, udtaler, at samarbejdet er en logisk konsekvens af flere spareøvelser i landets politikredse og i øvrigt, at *”det foregår allerede i vid udstrækning i mange politikredse, men nu har man så forsøgt at formalisere det”* (Avisen.dk 2012). Dette indikerer, at vagter og politi allerede samarbejder i uformelle set-ups. Det indikerer også, at netop grænsen mellem opgaver for politi og vagter udgør et primært område for kamp i feltet for sikkerhed. Politiforbundet ser politireformen og tilbagetrækning fra visse områder som en negativ udvikling, der fjerner politiet fra borgerne. Politiforbundet skriver i sit program:

”Desværre oplever vi i verden omkring os et voldsomt skred i retning af at fjerne politiet fra de respektive befolkninger. Selv i lande, som vi ellers gerne sammenligner os med, er man begyndt at fjerne politiet fra borgerne. At arbejde mere og mere frem mod et reaktivt politi, som kun rykker, når der skal opklares alvorlig kriminalitet, og som har mistet tilliden i befolkningen. Der spares på politiets rolle, optrappes med indsatsdragter og våben (borgerfjernt reaktivt arbejde), samtidig med at den private sikkerhedsbranche lukkes ind som tilkøbsmulighed på flere af politiets kerneområder. Det er en af Politiforbundets væsentligste opgaver at sikre politiet og samfundet herhjemme mod et lignende skred. Mod et bortsalg af den almene tryghed” (Politiforbundet 2012).

Ifølge Politiforbundet står kampen i feltet som følge af politireformen om, hvem der tilvejebringer *den almene tryghed*. Hvad den almene tryghed er, fremgår ikke klart, men

formodentlig er den præventive indsats mod indbrud en del heraf¹⁴. *The stake at stake* i sikkerhedsfeltet er en kamp mellem politi og sikkerhedsbranche om, hvilke af politiets kerneområder, der er mulige for borgerne at købe sig til og herunder altså også, hvem der leverer services, der sikrer tryghed mod eksempelvis indbrud i privat ejendom.

Privat vagtvirksomhed hyres til at patruljere på Fjordvej

I casen fra Fjordvej hyrer en privat borger, Ole Koed-Madsen, en vagtvirksomhed til at patruljere på vejen om natten med henblik på at undgå flere indbrud. I en artikel om ordningen på Fjordvej skrives: *”Det er Vagt DK, som skal stå for patruljerne. Men vagtselskabet er egentlig ikke begejstret for sådan nogle opgaver, da det mener, at det er en politiopgave.”* (Jyske Vestkysten 2009). Vagt DK siger ja til opgaven, men mener opgaven ligger på politiets bord. Der kæmpes altså om, hvem der udfører hvilke opgaver. Under interviewet fortæller Tonni T. Jensen fra Vagt DK om ovenstående udtalelse: *”Ja, vi har sådan nogle ting, vi plejer og sige, når det er, at vi skal sige noget til medierne... ...men det er super vigtigt, at de (politiet red.) bliver ved med at holde fokus på, at de skal være dygtige til de der ting, de nu er dygtige til (henviser tidligere til berigelseskriminalitet red.) og så er de altså nødt til at skulle bruge noget hjælp til og lave det nære overfor kunderne”* (Bilag 4). Tonni T. Jensen indikerer dermed, at den klare adskillelse mellem politiopgaver og vagtopgaver ikke holder i praksis og kun er noget, der kommunikeres til medierne. I hans øjne kan politiet ligeså godt opgive at være borgernære og i stedet overlade dette til vagtselskaberne, fordi politiet, som det er nu, ikke magter opgaven.

Statistisk set er det dog stadig politiet, der er garant for trygheden i det danske samfund. Den seneste Tryghedsmåling fra 2011 konkluderer, at *”Danskerne tror på systemet – snarere end private løsninger, når det gælder om at sikre sig imod forbrydelser”*. Den placerer klart politi som det vigtigste værn mod kriminalitet med procentpoint dobbelt så højt som private vagter (Trygfonden 2011). Dog tilkendegiver 21 pct. af befolkningen, at det ville gøre dem mere trygge, hvis der var private vagter i deres boligområde, hvilket indikerer en åbenhed overfor denne type løsninger (Ibid.). Det er imidlertid de færreste, der rent faktisk gør noget for at forbedre deres tryghed, 43 pct. af adspurgte svarer, at de ville føle sig mere trygge hvis de sikrede deres hjem

¹⁴ I Trygfondens Tryghedsmåling fra 2011 er frygten for forbrydelse et hovedtema. Undertemaerne er frygt for kriminalitet, herunder vold og trusler samt indbrud i privat ejendom (Trygfonden 2011).

bedre, men kun 11 pct. har installeret alarm og 17 pct. har forbedret låse og karme i deres bolig (Ibid). Tonni T. Jensen udtaler om borgernes købelyst til sikkerhedsservices: ”...*det er jo bare sådan, og sådan er holdningen blandt mennesker, vi har mange penge imellem hænderne, hvis man kan købe det, så gør man det (...) selvom der er en offentlig ydelse til rådighed, og det gælder altså også vores branche selvom, der ikke er nogen der tror det*” (Bilag 4). Det betyder, set med vagtbranchens øjne, at borgerne er rede til at aftage de ydelser, der tilbydes af sikkerhedsmarkedet, selvom politiet allerede leverer en offentlig service på området. Behovet for at finde løsninger på indbrudskriminalitet stiger i takt med, at antallet af indbrud stiger. Fjordvej ligger i Sydøstjyllands Politikreds, hvor antallet af anmeldte indbrud steget fra 5.517 i 2007 til 7.296 i 2011, en stigning på 32 pct. (Politistatistik.dk 2012). Politiet har gennem denne årrække ikke formået at dæmme op for problemet, der i gennemsnit er steget 8 pct. om året. Dette er formodentlig en medvirkende årsag til, at borgere som Ole Koed-Madsen på Fjordvej, vælger selv at iværksætte en løsning.

Tonni T. Jensen udtaler om borgernes tilfredshed med politiet og private løsninger, at ”*hvis borgerne de er utrygge ved at politiet ikke kan løse opgaven ude ved dem, så har vi altså et problem, fordi næste gang er det ikke mig, næste gang er det måske nogen der ser forretning i det her, og så har vi problemet, det har vi. Så er der ikke ret langt til gate communities, så er der ikke ret langt til amerikanske tilstande, fordi det kan laves (knipser) sådan her. Hvis det rigtige selskab kommer til, med det rigtige koncept, så går det hurtigt. Fordi vi har muligheder indenfor lovgivningen til at lave det. Jeg taler meget for, og bruger rigtig meget tid på det i Sikkerhedsbranchen, på at holde min kollegaer lidt i snoren, og sige ”det skal vi ikke det her, det er ikke det vi skal”, men jeg kan ikke blive ved med at holde dem, fordi der er penge i det*” (Bilag 4). Som formand for vagtudvalget i Sikkerhedsbranchen prøver Tonni T. Jensen at bremse den udvikling, markedet har potentiale til, fordi han ikke mener, det er den rette løsning. I stedet ønsker han et samarbejde med politiet om den fremtidige udvikling og derigennem sikre branchens omsætning på lang sigt. Det der kæmpes om er, ifølge Tonni T. Jensen, ikke lovgivningen, der allerede i dag giver rum for at tilbyde løsninger, der rækker væsentlig ud over ordningen på Fjordvej. Tonni T. Jensen forudser, at han ikke kan bremse udviklingen meget længere og så snart nogle virksomheder, der ikke er medlem af brancheforeningen går i gang, er vagtvirksomhederne i brancheforeningen nødt til at følge med for ikke at miste kunder. Udviklingen kommer til at gå hurtigt, da de store selskaber som G4S har kompetencerne fra deres afdelinger i udlandet: ”*Så de kan hurtige sige ”puff, det er sådan her vi gør”. Så det er*

altså, det er altså, det er nu.” (Bilag 4). Ifølge Tonni T. Jensen står kampen om, hvem der leverer sikkerhedsydelser indenfor vagtområdet lige nu, førend markedet tager over (Bilag 4). Med Tonni T. Jensen i spidsen for Sikkerhedsbranchens vagter er strategien langsigtet, hvilket betyder at virksomhederne går imod deres natur som profitorienterede, og nu for en stund står som løver, der nægter at jage antiloper for at sikre jagtmarkerne på lang sigt.

The stake at stake i casen er, hvordan sikring af private boliger tilvejebringes på Fjordvej og herunder også indirekte, hvem der tilvejebringer løsningerne. Det er således en kamp om mulighedsbetingelserne for, hvordan praksis konstrueres og det bliver dermed en kamp om symbolsk magt. Casen fra Fjordvej er en lille flig af det overordnede sikkerhedsfelt, et subfelt, hvis kamp har indflydelse ud over dets egne grænser og medvirker dermed til at præge mulighedsbetingelserne for, hvad der er værd at kæmpe om i sikkerhedsfeltet. Den symbolske magt, der er på spil, anerkendes ikke eksplicit, hverken af borgeren Ole Koed-Madsen eller politiinspektør Karsten V. Hansen, hvorfor de ikke bidrager til at konstruere feltet direkte (Bilag 8&12). Deres implicitte bidrag består dog i, at de ved deres tilstedeværelse i feltet anerkender, at det er noget, der er værd at kæmpe om og ligeledes deltager i denne kamp, selvom det iagttager udviklingen som naturlig.

Delkonklusion: *The stake at stake* i sikkerhedsfeltet

Den formelle juridiske grænsedragning mellem politi og vagter udfordres af praksis i forhold til uniformer og hvilke opgaver vagtvirksomheder lovligt kan udføre i Danmark. I casen er praksis lovlig, men samtidig på paradoksalt vis også i modstrid med loven. Både sikkerhedsbranchen og politiet besidder større økonomiske ressourcer end nogensinde før, og kampen står derfor ikke på nuværende tidspunkt om økonomisk kapital. Som følge af politireformen er politiet, som organisation, forandret. Politiet ledes og italesættes som en virksomhed, og gennemsyres af neoliberale new public management principper, der introducerer mere samarbejde på politiets kerneområder, bl.a. i forhold til sikring af private boliger. Politiforbundet mener politireformen øger distancen mellem politi og borgere, og skaber dermed et rum som private sikkerhedsvirksomheder kan udfylde med deres services. Samtidig hermed stiger indbrudskriminalitet - i Sydøstjyllands Politikreds 32 pct. fra 2007 til 2011. Mulighedsbetingelserne for den kamp, der finder sted i feltet, er skabt af en åben rammelovgivning, fælles visuel identitet for vagter og politi, øgede ressourcer til sikkerhed

generelt, statslig tilbagetrækning og øget kriminalitet. *The stake at stake* i feltet er den symbolske magt om hvem og hvordan, der leveres sikring til private boliger på Fjordvej.

Delanalyse 3: Agenternes positioner i casen

Analysens tredje del undersøger positionernes habitus, kapitalformer og positioner med afsæt i konstruktionen af subfeltet i den foregående analyse og trækker også tråde til samfundsdiagnosens begreber om risikosamfund og neoliberalisme. Den kamp, der finder sted i det subfelt som casen på Fjordvej i Kolding udgør, handler om distributionen af den symbolske magt eller autoritet til at levere sikring, og fungerer som en form for symbolsk kapital. Kampen om hvordan den symbolske kapital forhandles og fordeles afgøres af de positioneringer, feltet består af og hvilke positioner agenterne har og indtager (Bourdieu & Wacquant 1996, Bourdieu 1994A). Der er identificeret og udvalgt tre positioner i feltet, og det er dem, der i det følgende analyseres med udvalgte begreber om kapitalformer og habitus. Positionernes kapitalformer og habitus præsenteres samlet på en side for sig, der på en simplificeret og overskuelig måde gør det muligt at sammenligne og finde forskelle i positionerne¹⁵. Efterfølgende analyseres den symbolske magt som autoritet med en række underbegreber: ansvarliggørelse, ressourcer, grænsedragning og analysen slutter endeligt af med et fremtidsperspektiv, sådan som situationen vurderes af respondenterne.

Positionernes kapitalformer, habitus og positionering

¹⁵ Inspirationen til denne præsenteringsform er hentet i 80'ernes bilkort. Bilkort er en type kortspil, hvor hvert kort repræsenterer en bilmodel. På kortene angives bilernes data i et antal kategorier, eksempelvis acceleration, topfart, cylindre, egenvægt, siddepladser og brændstofforbrug (Gamesweb.dk 2012, Farm4.static.flickr.com 2012). Spillet spilles ved at udfordre sin modstander i en kategori og den der scorer højest vinder.

Figur 7: Ole Koed-Madsen

Navn: Ole Koed-Madsen
Alder: 61
Position i case: Borgeren, initiativtager til vagtordningen på Fjordvej

Økonomisk kapital: Ole Koed-Madsen er direktør i sine egne to virksomheder *Foodies A/S* og *European Quality Food A/S*, der har datterselskab i Rusland (Orbis 2012). European Quality Food er ejet af selskabet Km Holding A/S, ejet af Ole Koed-Madsen selv. European Quality Food har 19 ansatte og omsatte i 2011 for 69 mio. kr. (Orbis 2012) og ligger inde med en egenkapital på 15 mio. kr. ligesom Km Holding (Orbis 2012). Ole Koed-Madsens hus er på 242 m² og blev i 2011 blevet vurderet til 10,6 mio. kr. (Boliga 2012A), derudover ejer han båd, bil og en penthouse i Spanien, hvilket, tilsammen med hans virksomheder, vidner om, at Ole Koed-Madsen besidder væsentlig økonomisk kapital.

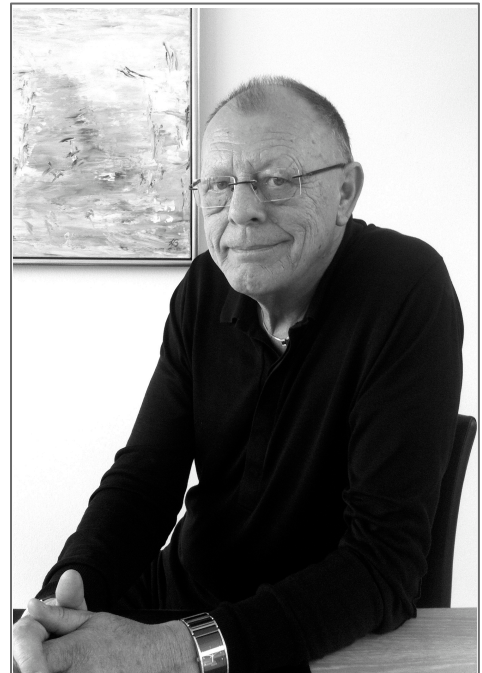

Billede fra Ekstra Bladet.tv 2009.

Kulturel kapital - herunder videnskabelig kapital: Ole har læst en 3-årig højere handelseksamen og startede sin egen virksomhed i 1983 (Bilag 12). Oles kulturelle kapital manifesterer sig i en position som selvstændig og ikke mindst succesfuld erhvervsdrivende, der på egen hånd har oparbejdet en ikke ubetydelig virksomhed. Efter næsten 30 år som selvstændig er det indarbejdet i Oles sind, at han er en mand, der tager "action" og som ikke gider spilde sin tid. Dette er en praksis, der afspejler sig i flere af hans livs facetter og må derfor formodes at være særdeles indarbejdet i praksis.

Habitus: Ole Koed-Madsen er som selvstændig vant til at træffe beslutninger på egen hånd og sætte de ting i værk, han ønsker sig (Bilag 12&13). Dette smitter også af på håndteringen af indbruddene i hans kvarter, hvor han egenhændigt iværksætter en løsning på indbrudsproblemet, hvilket for ham er det rigtige at gøre. Enhver har et ansvar for dels at beskytte sig selv og frihed til at tage ansvar. Ordningen bidrager også til samfundet, fordi den i hans optik medvirker til byens image som ikke-indbrudsvenlig (Bilag 12). Ole iagttager problemstillingen ud fra et økonomisk markedspektiv, hvor det handler om økonomiske ressourcer og frihed til handlekraft, hvori han kombinerer et liberalt menneskesyn med en liberal markedslogik.

Positionering: Ole mener, at han tager ansvar for sig selv og sin ejendom ved at købe sig til vagtordningen. Det er hans ret og frihed til at beskytte sig selv. Ole iagttager ingen problemer med ordningen. Den er leveret på markedsvilkår og udfordrer ikke politiet, da politiet ikke har tid eller ressourcer til at tage sig af den form for sikring, som han ønsker. Ole anerkender således ikke projektets problemstilling.

Juridisk kapital: Ole overholder loven, men besidder ikke mere juridisk kapital end andre borgere. Nærmere underkender han juridisk kapital som gældende og forholder sig til praksis, hvor han går til sagen selv (Bilag 12).

Social kapital: Ole kender Vagt DK fra tidligere, hvor Vagt DK leverede en ydelse (Bilag 12). Ole har ingen relationer ind i politiet. Oles vigtigste relationer er til forretningsparter, der kan bringe hans økonomiske kapital i spil. Oles relationer til de andre borgere på Fjordvej synes at være af praktisk karakter, og da ordningen iværksættes, postomdeles et cirkulære til alle beboere på vejen, hvilket bidrager til at styrke hans sociale position i kvarteret (Bilag 12).

Symbolsk kapital: Oles symbolske kapital refererer til hans kulturelle og økonomiske kapital, der gør ham handlekraftig og med økonomiske midler, som gør ham i stand til at sætte handling bag sine ord (Bilag 12). Samspelet mellem disse kapitalformer udgør til sammen en symbolsk kapital, der genkendes og anerkendes af andre agenter i feltet.

Figur 8: Karsten V. Hansen

Navn: Karsten V. Hansen
Alder: 48 år
Position i case: Politiinspektør i Sydøstjyllands Politi

Økonomisk kapital: Karsten V. Hansen repræsenterer staten. Han besidder dermed nærmest uendelige ressourcer, samtidig med at ressourcerne allokere til Sydøstjyllands Politi og herunder Kolding-afdelingen er begrænsede. Politiet har dog ultimativt muligheden for at trække på store ressourcer i form af mandskab og materiel. Personligt må Karsten V. Hansen formodes at have en indtjening over middel ifølge hans titel som politiinspektør, men hans faktiske indtjening kendes ikke. Ligeledes har det ikke været muligt at finde informationer om Karsten V. Hansens bolig eller andre indikationer for økonomisk kapital som privatperson.

Kulturel kapital - herunder videnskapital: Karsten V. Hansen er politiuddannet og læser en kandidat i Offentlig Ledelse ved Aalborg Universitet mhp. at blive chefpolitiinspektør. Han har været ansat ved politiet siden 1986, hvor han løbende er steget i graderne, hvilket indikerer en dedikation til organisationen. Dedikationen må formodes gennem årene at være indarbejdet i sind og krop, hvilket ikke blev modbevist under interviewet (Bilag 8&9). På samme måde som med økonomisk-, social- og kulturel kapital besidder Karsten V. Hansen, som repræsentant for staten, nærmest ubegrænset viden indenfor sit område; historisk, statistisk, fagspecifikt, sprogligt og juridisk samt varieret information om befolkningen.

Juridisk kapital: Karsten V. Hansen repræsenterer staten, og han bakkes således op af landets samlede juridiske kapital, der dels er indarbejdet i politiet som institution og synliggjort gennem hele politiet som organisation via bygninger, uniformer, biler og beføjelser.

Social kapital: Karsten V. Hansen kender ikke vagtvirksomheden eller borgerne på Fjordvej personligt, men må gennem sin lange ansættelse ved politiet og med over 400 medarbejdere under sig, have et betydeligt netværk og erfaring *indenfor* politiet (Bilag 8). Samtidig er politiet som organisation en forlængelse af den udøvende magt, og dermed har Karsten ultimativt relationer til den lovgivende og dømmende magt (Grundloven 1953, Folketinget 2012).

Symbolsk kapital: Karsten V. Hansen trækker som repræsentant for politiet på hele politiets symbolske kapital via formelle magtbeføjelser og visuelle identitet. Den symbolske kapital manifesterer sig i casen som evnen til aktivt at deltage i sikring af borgernes hjem.

Habitus: Karsten V. Hansen placerer ansvaret for sikring af borgernes hjem hos borgerne selv, og så længe at de overholder loven, har han intet problem med, at borgerne entrerer med private sikkerhedsvirksomheder, hvorved Karsten vurderer rigtigt og forkert ud fra lovgivningens præmisser (Bilag 8&9). I forlængelse heraf iagttager Karsten grænsedragning mellem politi og virksomheder på baggrund af lovgivning, hvori han søger rygdækning for sin position (Bilag 8).

Positionering: Karsten V. Hansens strategi er at følge politiets overordnede linjer om ansvarliggørelse af borgere og ikke blande sig i de ydelser, som markedet leverer indenfor lovens rammer. Hans vurdering af fremtiden indebærer ikke en udfordring af politiets kernekompetencer indenfor sikring, hvorfor han ikke anerkender projektets problemstilling.

Figur 9: Tonni T. Jensen

Navn: Tonni T. Jensen

Alder: 36 år

Position i case: Ejer af, og administrerende direktør for, Vagt DK A/S

Økonomisk kapital: Vagt DK A/S ejes af et anpartsselskab Idosma Holding Aps, der ejes 100% af Tonni T. Jensen (Navne og Numre Erhverv 2012). Virksomheden har 12 ansatte, omsætter for 5,4 mio. kr. årligt og kører med underskud på 672.000 kr. i 2011 samtidig med at Idosma Holding har optaget lån for at tilføre Vagt DK kapital (Navne og Numre Erhverv 2012). Ifølge ledelsesberetningen i det seneste regnskab fremgår det, at det har taget længere tid end forventet at justere omkostninger til en lavere omsætning og forventning om positive ændringer i fremtiden (Vagt DK 2012). Tonni Jensen bor i Stenderup lidt udenfor Horsens. Han købte hus på 195m² sammen med sin hustru i 2002. Huset blev i 2011 vurderet til 1,2 mio. kr. (Boliga 2012B).

Billede fra Googlemaps 2012

Kulturel kapital - herunder videnskapital: Tonni T. Jensen har været ansat i sikkerhedsbranchen siden 1997, han er bestyrelsesmedlem i Sikkerhedsbranchen og er formand for Sikkerhedsbranchens vagtudvalg siden 2009. Han er oprindeligt uddannet slagter og har efterfølgende taget en uddannelse som Sikringsleder fra branchens videnscenter Dansk Brand og Sikringsteknisk Institut, uddannelsen tager 18 dage (Linkedin.com 2012, Bilag 4). Gennem Sikkerhedsbranchens sekretariat har Tonni T. Jensen mulighed for at trække på ny viden indenfor branchen, fx

indsamling af information og videre bearbejdning til statistik eller generaliseringer, bevægelser i udlandet osv. (Bilag 4&5).

Juridisk kapital: Tonni T. Jensen har mulighed for at udøve indflydelse gennem politisk interessevaretagelse overfor det politiske system, som han står udenfor. Derudover har han indgående kendskab til reguleringen indenfor sit område, som han aktivt anvender til at indgå kontrakter, som formelt set ligger indenfor lovens grænser, men praktisk går imod lovens hensigt (Bilag 4).

Social kapital: Positionen som formand for vagtudvalget i Sikkerhedsbranchen gennem en årrække giver Tonni T. Jensen et omfattende netværk indenfor branchen og samtidig også til det politiske system samt til politiinspektørerne.

Symbolisk kapital: Tonni T. Jensen beslutter at levere sikring til borgerne på Fjordvej som et effektivt alternativ til politiets indsats, hvilket giver ham symbolisk kapital indenfor sikkerhed til private. Kapitalen anerkendes af andre, der opsøger ham for indgående information om ordningens udformning.

Habitus: Tonni T. Jensen vil ikke drive virksomhed for enhver pris under henvisning til, at han kunne have tjent flere penge på borgerne på Fjordvej, men bevidst har valgt det fra, fordi han synes, det er forkert (Bilag 4&5). Samtidig søger han at bremse kolleger i Sikkerhedsbranchen, der med international erfaring er rede til at indføre amerikanske eller engelske tilstande i Danmark (Bilag 4). Tonni T. Jensen betragter vagtvirksomheder som en del af samfundsberedskabet og tager frivilligt ansvar udover en markedslogik i håb om at sikre branchen og Danmark på sigt, hvilket af ham iagttages som det rigtige at gøre (Bilag 4&5). Tonni T. Jensen driver således en idealistisk forretning, der langt overskrider markedslogikken om profit.

Positionering: Tonni T. Jensens strategi er at få et samarbejde med politiet og udvikle branchen ad den vej, frem for at lade udbud og efterspørgsel direkte fra private kunder drive omsætningen. Samarbejdet er, ifølge Tonni T. Jensen, det rigtige at gøre, og han ønsker ikke personligt et samfund med amerikanske sikkerhedstilstande i private hjem.

Autoritet forhandles og fordeles

Symbolsk magt og symbolsk kapital er begreber, der ringe lader sig iagttage direkte af agenternes udtalelser, og de skal i stedet analyseres ud af empirien førend de træder frem. Agenterne udtaler sig i interviewene om, hvem der bærer ansvaret for forskellige dele af sikringen direkte eller implicit, eller de taler også med en naturlighed om, hvem der besidder hvilke roller i forhold til sikringen. Det er disse udtalelser, der trækkes frem for at kunne analysere, hvorledes autoriteten forhandles mellem positionerne.

Ansvarliggørelse: borgeren træder ind i en position som ansvarlig for egen sikring

En af tendenserne i sikkerhedsfeltet er, at borgere i højere grad træder ind i en position som ansvarliggjorte¹⁶. Dette er med til at forandre, hvem der har den legitime autoritet til at sikre borgernes boliger. Ole Koed-Madsen, der iværksatte ordningen, tog som det første kontakt til Vagt DK, som han i forvejen havde en relation til, og ordningen blev sat i værk med det samme (Bilag 12). Han siger om sine tanker bag ordningen:

Ole Koed-Madsen ”Så gjorde jeg det, at jeg med det samme kontaktede Vagt DK og aftalte så, at for min egen risiko kørte man 5 natlige patruljeringer med, med omgående virkning. Simpelthen fordi jeg kan ikke acceptere at man ikke ligesom kan, kan have sine ting i fred. Og hvis du vil høre hele historien, jamen så var min tanke, altså Fjordvej i Kolding svarer til strandvejen i København, altså ikke fordi vi tror vi er noget særligt, men altså det er jo klart at det er i lukrative områder, sådan nogle tyveknægte primært forsøger at begå indbrud, så min ide var, at jeg kunne formegentlig organisere en ordning, hvor flest mulige beboere på Fjordvej ville være med til at betale for natlige patruljeringer. Så derfor lavede jeg en cirkulæreskrivelse som blev postomdelt, og i løbet af, jeg tror 3 uger eller 4 uger, så jamen, der havde vi 50-60 husstande på Fjordvej der tilsluttede sig ordningen” (Bilag 12).

Incitamentet for Ole Koed-Madsen er, at han ikke kan acceptere tyverierne, og med afsæt i sin habitus iagttager han ordningen som det rigtige at gøre (Figur 7). Ole Koed-Madsen fortæller om ordningen med en vis stolthed og bærer økonomisk set ordningen på sine skuldre i den første periode. Samtidig ligger han ryg til at inkludere resten af vejen. Ordningen handler også om Ole Koed-Madsens ret til at beskytte sig selv, sin ejendom og bidrage til andres sikring, hvilket

¹⁶ Se dette projekts 1. delanalyse om sikkerhedsfeltets kontekst.

politiet ikke skal forhindre ham i (Bilag 12). Ole Koed-Madsen har tidligere i et interview til Jyllands-Posten udtrykt, at ”*det må være enhver persons ret at beskytte sig selv*” (Jyllands-Posten 2010). Uanset om referencen står ham klart, trækker han på den diskurs, der følger af et klassisk liberalistisk menneskesyn, hvor enhver borger har ”*ret til ansvar*” for sig selv og sit liv (Venstre 2012, Konservative 2012, Dansk Folkeparti 2012). Ud fra ovenstående citater og med Ole Koed-Madsens kulturelle kapital in mente kommer hans habitus i spil ved at han selv ”*tager action*”, når han skal løse problemet omkring indbruddene. Han vælger ikke at rådføre sig med politiet eller for den sags skyld spørge om tilladelse, og han træder derved uden refleksion ind i positionen som ansvarlig borger med ”*ret til ansvar*”. Det er kombinationen af Ole Koed-Madsens økonomiske kapital og habitus, der betyder, at han påtager sig den neoliberalistiske ansvarliggørelse som en forlængelse af hans øvrige praksis og habitus. For praktisk at kunne påtage sig rollen som ansvarlig borger forudsætter det, at han orienterer sig mod markedet for sikkerhedsydelse, og han bliver dermed kunde i sikkerhedsbranchen (Williams & Abrahamsen 2011). Ole Koed-Madsen ændrer fordelingen af autoritet, fordi han selv påtager sig en større rolle end tidligere, arbejder udenom politiet og via markedet tildeler vagtvirksomheden en autoritet, virksomheden ikke besad tidligere. Ansvarliggørelsen forekommer ham naturlig, og han deltager ikke eksplicit i forhandling, men ændrer i praksis fordelingen af autoritet igennem ansvar. Forandringen forekommer lydløs, fordi den falder i forlængelse af andre aktiviteter.

Ejer af Vagt DK Tonni T. Jensen ønsker at holde politiet ansvarlig for indbruddene og iagttager borgernes køb af sikkerhedsydelse på markedet som en sidste udvej når politiet svigter (Jyske Vestkysten 2009, Bilag 4). Tonni T. Jensen anerkender således ikke den neoliberalistiske ansvarliggørelse af borgerne på Fjordvej i modsætning til Ole Koed-Madsen. Tonni T. Jensen har ikke til hensigt at holde borgerne ansvarlige for, hvad han mener er en politiopgave. Såfremt han skulle følge denne intention, ville det indebære, at Vagt DK undlod at levere til ordningen, netop for ikke at holde borgerne ansvarlige for indbrudskriminalitet i deres eget kvarter.

Paradoksalt bidrager ordningen netop til ansvarliggørelsen af borgerne, fordi de selv drages til ansvar for at sikre deres hjem mod indbrud. Dette sker ikke bare ved at installere tyverialarmer eller andet, men også ved at betale Vagt DK for at patruljere på vejen om natten som erstatning for, eller supplement til, politiets (manglende) arbejde. Ordningen etableres på markedsvilkår med en kontrakt, betaling og levering af en service, hvilket medvirker til en ansvarliggørelse af borgerne i praksis med markedet som middel.

Politiinspektør Karsten V. Hansen udtaler om ansvarliggørelse af borgerne:

Karsten V. Hansen ”Altså, sikring af privatboligerne, det er, det er en sag mellem, altså for boligens egen ejer. Det er helt klart, det er ikke politiets opgave at lave sikring og udøve det praktiske, og tage et valg til hvad man vil gøre rent sikringsmæssigt. Det er den enkelte borgers frihed, og hvad man sige, altså det bestemmer man selv hvordan man vil gøre, man bestemmer selv i forhold til om man vil sikre sin bolig med alarmer, eller hvad man vil, eller om man vil hyre et vagtværn. Det kan politiet, hverken kan eller skal blande sig i, det har vi sådan set ikke nogen, nogen muligheder og skal heller ikke have nogen mulighed for, synes jeg ikke” (Bilag 8).

Karsten V. Hansen italesætter borgeren som myndig til at tage ansvar for egen sikring i og med, at det handler om ”borgerens frihed” til selv at træffe de valg, de ønsker. Derved trækker han ligeledes på den neoliberale diskurs om ansvar og frihed, som Ole Koed-Madsen også anvender. Karsten V. Hansen ser ikke politiet have nogen opgave vedrørende sikring af boliger. Det er en opgave borgeren selv skal løse via markedet. Politiets opgave derimod strækker sig til at rådgive om, hvordan indbrudskriminalitet kan undgås (Bilag 8). Med rådgivningen bidrager politiet til ansvarliggørelsen af borgerne, fordi ansvarlige borgere i politiets optik forbedrer sikringen af deres hjem via låse, alarmer, videoovervågning og evt. vagtordninger. Politiets ansvarliggørelse af borgerne indebærer således en kobling til sikkerhedsbranchen, da almindelige borgere ikke besidder materiel eller kompetence til at udvikle og opsætte sikkerhedssystemer eller foretage jævnlige patruljeringer forbi deres ejendom. Politiinspektør Karsten V. Hansen bidrager, som repræsentant for den anerkendte statslige autoritet (Bourdieu 1994A;108), til myndiggørelse og ansvarliggørelse af borgerne.

Særligt interessant er det, at Ole Koed-Madsen som borger, ikke træder ind i rollen som ansvarliggjort på den præmis, politiet opstiller. Han anvender ikke politiet som rådgivningsorgan, men entrerer i stedet på egen hånd med Vagt DK. Det betyder, at den rolle, politiet har som intention at spille kortslettes, når borger og vagtvirksomhed løser opgaven sammen. Det betyder i Fjordvejs tilfælde, at politiet har udspillet sin rolle i det præventive arbejde om sikring af boliger, da borgeren lige såvel på egen hånd kan få ekspertrådgivning fra samme virksomhed som også praktisk udfører løsningen. Det indikerer samtidig, at staten via politiet er lykkedes med sin ansvarliggørelse af borgerne i en sådan grad, at politiet nu langsomt kan træde ud af den præventive rådgivningsindsats og i stedet lade markedet overtage rådgivningsfunktionen. På trods af at politiet og borger i casen ikke forhandler deres positioner direkte med hinanden, bekræfter de begge ved fraværet af forhandlingen borgernes ansvarliggørelse.

Opsummering: agenterne bidrager alle til ansvarliggørelse af borgeren

Ole Koed-Madsen agerer som ansvarliggjort borger, da han på eget initiativ påtager sig ansvaret for sikring af sit hjem. Ejer af Vagt DK Tonni T. Jensen bidrager ikke intentionelt til ansvarliggørelsen af borgerne, da han mener, at politiet bør holdes til ansvar, men upåagtet heraf betyder ordningen i praksis, at borgerne, der deltager i ordningen, træder ind i rollen som ansvarliggjorte. Politiinspektør Karsten V. Hansen fraskriver politiet direkte ansvar og fokuserer i stedet på ansvarliggørelse af borgeren via rådgivning. Forhandlingen af ansvarliggørelse sker ikke eksplicit, men i praksis bidrager alle tre agenter til, at borgeren ansvarliggøres for sikring af egen bolig på en ny måde.

Statslig tilbagetrækning skaber tomrum som markedet udfylder

Udover at Ole Koed-Madsen træder ind i positionen som ansvarliggjort borger og ad den vej bliver kunde i sikkerhedsindustrien, bidrager hans handlinger også til, hvordan autoriteten til at sikre boligerne fordeles mellem vagtvirksomheden og politiet. Ole Koed-Madsen fortæller ligeledes, at han på intet tidspunkt selv har været i kontakt med politiet:

Ole Koed-Madsen

Interviewer: *"Hvad sagde politiet til det, da I startede denne her ordning, ringede I til dem inden eller?"*

OKM: *"Næ, næ, næ"*

Interviewer: *"Hvordan kan det være at du valgte og ikke at tale med politiet om at finde en løsning?"*

OKM: *"Jamen det er jo fordi, hvis der er noget jeg ikke har lyst til, så er det at spille min tid, og det ville være rent tidsspild at ringe til politiet, hvorfor skulle jeg gøre det? Politiet tager jo ikke action på noget som helst i relation til småkriminalitet. Alle har begrænsede ressourcer, det gælder også politiet og de tager ikke action på sådan nogle ting. Og hvorfor skulle jeg spørge politiet, jeg ved godt andre steder i Danmark, jamen der har politiet blandet sig og sagt "jamen, det kan I ikke gøre", men det skal de ikke bekymre sig om, så hvis det passer mig at etablere sådan en ordning for at beskytte mig selv og andre beboere på vejen, jamen så gør jeg det. Det, jeg er en rimelig potentiel skatteyder her i landet, så det tager jeg selv action på, det skal jeg ikke spørge nogen om" (Bilag 12).*

Ole Koed-Madsen har forinden den konkrete episode konkluderet, at politiet ikke beskæftiger sig seriøst med denne type kriminalitet. Et samarbejde med politiet ud fra de nuværende præmisser er, ifølge Ole Koed-Madsen, fuldkommen nytteløst og ligger udenfor politiets praktiske kompetenceområde, fordi politiet ikke prioriterer de nødvendige ressourcer til opgaven. Ole Koed-Madsen anerkender spørgsmålet¹⁷ og dermed også, at politiet kunne have været en relevant partner at inddrage for at finde en løsning på Fjordvej. Ole Koed-Madsen trækker på en økonomisk logik, idet han nævner fordelingen af knappe ressourcer som et afgørende parameter for den manglende kontakt mellem ham selv og politiet. Det betyder, at Ole Koed-Madsen iagttager politiet som kompetente, men at politiet ikke er en relevant partner på grund af den måde, hvorpå politiet fordeler og anvender sine ressourcer. Dette indikerer, at politiets allokering af ressourcer andet steds resulterer i et tomrum om sikring af privatboliger, hvilket ikke er kompatibelt med et øget fokus på risici og sikkerhed (Bech 1992). Ressourceallokeringen resulterer i, at politiet i praksis mister autoritet til at udføre opgaven. Opgaven løses i stedet af Vagt DK, hvorved en del af den autoritet, der følger med opgavens udførelse, overføres til Vagt DK. På det visuelle symbolske plan understøttes denne afsmitning fra politiets autoritet af, at Vagt DK, som følge af Lov om vagtvirksomhed¹⁸, både bærer uniform og kører i let identificerbare vagtbiler, når patruljeringen udføres. Autoriteten gengives uden, at vagtpersonalet har udvidede beføjelser. Dermed arbejder Vagt DK på en måde, hvor de låner af politiets symbolske kapital i forhold til biler og uniformer, men ikke opnår beføjelser, der ligger ud over hvad der lovligt kan udøves af almindelige borgere. Politiets mulighed for at anvende fysisk magt er dermed ikke afgørende for autoriteten eller for den praktiske udførelse af patruljeringer. Autoriteten overføres uafhængigt af politiets fysiske magt til vagtvirksomheden, hvis symbolske kapital og således symbolske magt, består i rent faktisk at være til stede og levere patruljeringer på vejen.

Overførslen af autoritet forhandles ikke direkte mellem agenterne, men sker som en selvfølgelig konsekvens af omstændighederne. Da patruljeringen skifter fra udelukkende at blive udført af politiet til også at blive udført af vagtvirksomheden, vækker dette ikke underen eller refleksion hos Ole Koed-Madsen:

¹⁷ Ole Koed-Madsen anerkendte ikke alle spørgsmål i interviewet jf. næste citat (Bilag 12),

¹⁸ Justitsministeriet 2010

Ole Koed-Madsen

Interviewer: *"Ja, synes du så at det er i orden at politi, vagtværn og jer borgere-"*

OKM: *"Du må undskylde jeg lige afbryder, jeg bryder mig ikke om ordet vagtværn, det lyder så krigerisk, det får mig til at tænke på 2. verdenskrig."*

Interviewer: *"Ja, det kunne det godt, hvad ville du bruge i stedet for?"*

OKM: *"Jamen, vagtselskab, vagtordning, ordet vagtværn det lyder så negativt og skræmmende, altså i mine ører. Men det er subjektivt, altså"*

Interviewer: *"Det refererer måske i virkeligheden også til-"*

OKM: *"Lige præcis, det er sådan nogle tanker man får"*

Interviewer: *"Ja, men synes du det er i orden at denne her ordning, den er accepteret af både politi, vagtvirksomheden og jer borgere?"*

OKM: *"Om jeg synes det er i orden?"*

Interviewer: *"Ja"*

OKM: *"Jamen jeg synes da at det ville være optimalt, hvis der var et sammenspil mellem de implicerede parter og alle ligesom havde forståelse for, jamen det kunne være en nødvendighed at etablere sådan en ordning, altså jeg mener, politiet burde da være positive overfor tanken..." (Bilag 12).*

Ole Koed-Madsen undrer sig over, at ordningen skulle være problematisk eller give årsag til refleksion omkring et skift i rollerne. I stedet iagttager han ordningen som en selvfølgelig nødvendighed, der løser et praktisk problem. Derfor studser han også over første gang jeg stiller et spørgsmål, der indeholder ordet vagtværn, det skurer i hans ører og skaber negative associationer. *Vagtværn* trækker tråde til begreber som militær, politi, kontrol og politik, hvorimod vagtselskab eller vagtordning er ord, der forekommer ham neutrale eller positive i og med at de trækker på en markedsreference. Dette gendriver distinktionen mellem stat/marked, hvorved neoliberalismen fjerner det politiske fra markedet og resulterer i en afpolitisering (Rose 1987, *Der Spiegel* 2001, Bourdieu 2002 & 2005B). Ordet *vagtværn* politiserer situationen ifølge Ole Koed-Madsen, hvilket ikke stemmer overens med hans iagttagelser af ordningen. Adspurgte hvorvidt han synes det er i orden, at ordningen accepteres, miskender han spørgsmålet ved at gentage det uforstående og afviser spørgsmålets invitation til refleksion ved at svare på noget andet end spørgsmålet. Ole Koed-Madsen anerkender hverken problematisering eller politisering af den løsning, han var drivkraften bag at indføre på Fjordvej. Ordningen er i hans optik en naturlig løsning på et konkret problem mere end et led i en større proces af vidtrækkende betydning for velfærdsstatens form og funktion. Iagttaget fra et markedsperspektiv mister

problemstillingen sit problem, og markedet afpolitiserer overgangen fra stat til marked via økonomisk logik og neoliberal forstærkning.

Ejer af Vagt DK Tonni T. Jensen istemmer betragtningen af et politi, der ikke anvender ressourcer på en præventiv indsats mod indbrudskriminalitet.

Tonni T. Jensen *"Når de (borgerne red.) ringer til politiet, og det fik vi bekræftet af flere af dem og vi ringede også selv til politiet og sagde "hvad er det her for noget?", så blev der bare sagt "jamen, vi har ikke ressourcer" (Bilag 4).*

Men i modsætning til Ole Koed-Madsen iagttager han situationen som et problem, politiet bør løse. Tonni T. Jensen har kontaktet politiet for at lade dem løse problemet, men afvises af politiet selv under henvisning til ressourcer. Politiet skaber i både Tonni T. Jensen og Ole Koed-Madsens optik et tomrum som markedet kan udfylde.

Opsummering: tomrummet skaber mulighed for genforhandling af positioner

Politiet anvender ikke ressourcer på den præventive patruljerende indsats mod kriminalitet i privatboligerne ifølge både Tonni T. Jensen og Ole Koed-Madsen. Det kreerer et tomrum, hvor den praktiske løsning af opgaven giver mulighed for en omfordeling af autoritet, som den symbolske kapitalform der dominerer feltet mellem positionerne i feltet. Den neoliberale logik bidrager til at skabe de forudsætninger, hvorunder feltet ændres og også selve mulighedsbetingelserne for den kamp, der kæmpes i feltet. Tomrummet udfyldes af vagtvirksomheden via markedet, fordi beboerne på Fjordvej har en habitus, der gør, at de benytter sig af deres økonomiske kapital på markedet og løser problemet på egen hånd.

Vagt DK udfordrer politiet

Borgerne køber patruljeringen, fordi det er en mulighed og fordi de er villige til at prioritere i deres økonomiske ressourcer og betale til ordningen. Tonni T. Jensen ser en fremtid, der er præget af at borgerne vil købe sig til mere sikkerhed, selvom det er en offentlig ydelse.

Udviklingen i sikkerhedsbranchen følger den generelle tendens i samfundet, hvor udbuddet af private tilbud på velfærdsydelser stiger. Dermed er det synligt, hvordan den neoliberale logik fra sikkerhedsfeltets kontekst påvirker og skaber forandringer i re-produktionen af feltets positioner og grænser. Tonni T. Jensens bevæggrund for at levere til ordningen kan ikke være økonomisk,

da Vagt DK højst omsætter for 40 kr. per patruljering¹⁹. Tonni T. Jensen fortæller om sin motivation for at lave ordningen:

Tonni T. Jensen *"Fjordvej var vores projekt, det var vores barn, det var for at vise dem (politiet red.), at det kan lade sig gøre at have 0 procent (indbrudskriminalitet red.) et sted, ved en ganske lille indsats"* (Bilag 4).

Tonni T. Jensen iagttager ordningen på Fjordvej som en udfordring af politiet. Han ønsker at illustrere for politiet hvor lille en indsats, der kræves for at undgå indbrud i et ellers indbrudsplaget kvarter. Tonni T. Jensen ønsker med etableringen af ordningen på Fjordvej at kickstarte en forhandling med politiet.

Tonni T. Jensen

TTJ: *"...der er slet ikke noget at tage fejl af, altså, så køber folk det. Så bliver det en ting folk køber, og det skal det ikke være, det skal være en ting som folk bestiller og som, hvad skal man sige, er sat ind i de rigtige parametre inden man går i gang, det kan ikke, det kan ikke nytte noget at politiet de bare sætter sig ned, fordi så kører vi dem fuldstændig over ende. Vi, vi altså, det er jo bare sådan, og sådan er holdningen blandt mennesker, vi har mange penge imellem hænderne, hvis man kan købe det, så gør man det. Sygehuse, plejehjem, altså og det, det der er fuldstændig glemt i denne her debat her, det er at, vi kan jo se i prognoserne, hvor mange der kommer til at købe de der ydelser, selvom der er en offentlig ydelse til rådighed, og det gælder altså også vores branche selvom, der ikke er nogen der tror det. Det gør det altså, det skal man huske. Så det kommer til at gå stærkt, hvis ikke de snart, sådan på god, på godt gammelt jysk, får fingeren ud og kommer i gang."*

Interviewer: *"Så det vil sige, at markedet på en måde udfordrer politiet på det her område?"*

TTJ: *"Ligesom på alle andre områder. Ja, der er ingen forskel på os og på plejehjemsassistenter (...) så længe at de (staten/politiet red.) tilbyder en ringere service indenfor et eller andet, så køber folk den et andet sted, og det er jo også det der skete i Fjordvej-sagen, det var jo faktisk det der skete og jeg kan ikke forstå hvorfor politiet ikke har reageret hurtigere på det, det burde de jo have gjort..."* (Bilag 4).

¹⁹ Egne beregninger ud fra Bilag 12. 100 kr. pr. måned pr. husstand. 50-60 husstande deltager = maks. 6.000 kr. i omsætning på ordningen pr. måned. Patruljerne finder sted 5 gange hver nat, min. 30 dage om måneden = ca. 40 kr. pr. patrulje.

Formålet med ordningen er at sende et klart signal til politiet om, at nu går vagtvirksomheden ind på deres domæne praktisk og symbolsk, og at politiet derfor burde føle sig udfordret og tvunget til at reagere. Tonni T. Jensen iagttager ikke markedet som afpolitiserende for problemstillingen, men netop som politiserende. Han ser overgangen fra stat til marked for visse serviceydelser som en udfordring af staten frem for et apolitisk markedsbaseret supplement til almindelige velfærdsydelser. Politiet kan endnu nå at ændre udviklingen, hvorfor det undrer Tonni T. Jensen, at de ikke har reageret på ordningen og gjort noget aktivt for at forme en fremtid, hvor private sikkerhedsvirksomheder spiller en stadig større rolle. I stedet for at træde ind i kampen vælger politiet at billige ordningen, så længe den er lovlig (Bilag 8, DR1 2009). Samtidig med at Karsten V. Hansen afviser udfordringen af politiet, fremhæver han politiets rolle i sikring af private boliger.

Karsten V. Hansen

KVH: *"Vores opgave i forhold til sikring, det er i høj grad og rådgive, når, både før ulykke, altså før kriminaliteten sker, men også når kriminaliteten sker. Altså der er sådan to perspektiver, det forebyggende og så, og så er der rådgivningen i forhold når skaden er sket, damage control kan man sige. Det er der hvor jeg ser politiets store opgave, og hvis i vores opgave i forhold til at rådgive omkring forebyggelse, det er netop det som jeg startede med at tale om, hvordan får vi identificeret hvem der kan hjælpe os med det her, hvordan kan vi få flere i tale, så vi laver en helhedsplan og en helhedsløsning og går ud og præsenterer for borgerne og husejerne i forhold til når vi taler indbrud i beboelse."*

Interviewer: *"Men hvordan, I tænker ikke når i kører rundt og altså, bare at I kører igennem gaden har det jo en præventiv effekt"*

KVH: *"Ja"*

Interviewer: *"i forhold til indbrud, men det er ikke noget I tænker ind i det som..."*

KVH: *"Det garanterer jeg dig for, i høj grad, fordi, man kan sige, en stor del af vores, kan man sige, vision og mission for overhovedet at have vores eksistensberettigelse, det er og være præventive og være, og forebygge kriminalitet, det ligger direkte i politiloven, at politiet de skal jo forebygge at kriminalitet det opstår..." (Bilag 8).*

Politiets opgave er, som før nævnt, at rådgive borgerne og skabe en empowerment, der minimerer behovet for politiets tilstedeværelse. Men da han blev spurgt direkte til den præventive virkning af politiets tilstedeværelse fremgår det i svaret, at netop patruljeringen på lige fod med rådgivningen er en væsentlig del af politiets eksistensberettigelse. Karsten V. Hansen

anvender sin juridiske kapital ved at referere til politilovens første paragraf om politiets opgave om at skabe tryghed og sikkerhed gennem forebyggende, hjælpende og håndhævende virksomhed (Justitsministeriet 2004). Karsten V. Hansen anerkender, at politiets patruljeringer er en vigtig del af politiets præventive arbejde, men fremhæver samtidig, at politiet ser det præventive arbejde som et problem, der skal løses i samarbejde med boligejerne selv ved at gøre boliger mindre attraktive for indbrud. Politiets position får et tvist mere, eftersom Karsten V. Hansen også udtaler, at for meget synlighed kan have den modsatte effekt af at være tryghedsskabende :

Karsten V. Hansen: *”Undersøgelser tyder på, at for meget politi i gaderne giver den modsatte effekt (af at skabe tryghed for borgerne red.). Derfor skal vi i politiet ramme den rigtige balancegang mellem at være synlige og tilstede, samtidig med at vi ikke flytter ved den ro og orden, der er i forvejen når vi patruljerer”* (Bilag 8).

Det betyder med modsat fortegn, at politiets synlighed er så sjælden, at hvis borgere ser politiet, antager de, at noget er galt nærmere end, at politiet blot er der for at opretholde ro og orden. Politiets position i forhold til placeringen af ansvar er således flertydig, hvilket også smitter af på den autoritet, politiet tillægger sig selv. På én og samme tid er borgerne selv ansvarlige for at sikre deres boliger. Samtidig opfylder politiet deres eksistensberettigelse ved at være synlige i gadebilledet og patruljere, dog muligvis med det modsatte resultat til følge. Ansvar og autoriteten er således ikke klart tildelt en enkelt agent, men i stedet til flere hvorimellem rollerne er diffust afgrænset. Igen kan opdelingen i formel autoritet og praktisk autoritet bidrage med en afklaring. Politiets juridiske autoritet til at patruljere er urørt, men i praksis forekommer patruljeringen så sjældent, at den har den modsatte effekt af at bidrage til opretholdelse af ro og orden. Borgerne myndiggøres i stedet til selv at påtage sig ansvar, hvad enten det er via låse, alarmer eller hyre vagtselskab til patruljering. Grænsen mellem de opgaver, der udføres af politi og vagtvirksomhed, drages, ifølge Karsten V. Hansen, juridisk.

Karsten V. Hansen *Grænsen mellem politi og vagtvirksomhed på dette område går ved ordlyden ”patruljere”. Politiet har monopol på at patruljere og alt det andet der hører til myndigheden, men jeg har ikke noget problem med, at vagtvirksomheder fører tilsyn og kører fra sted til sted, så længe at de overholder loven* (Bilag 8).

Det betyder, at så længe virksomheden overholder vagtloven og undlader at *patruljere* på offentligt område, så er politiets formelle autoritet udfordret. Vagt DK har skrevet kontakt med

hvert enkelt hus, der er med i ordningen på Fjordvej, og dermed kan ordningen ikke juridisk set iagttages som patruljering. Tonni T. Jensen giver udtryk for, at der er et vidt råderum for, at vagtvirksomheder kan finde måder at omgå lovgivningen på. Som han siger: ”så er der andre måder, man kan lave det” (Bilag 4). Ordningen italesættes dog som reel patruljering og for hver ende af Fjordvej er der opsat skilte som indikerer, at området er patruljeret af Vagt DK (Bilag 4&12).

(Billede fra Ekstrabladet.tv 2009)

Karsten V. Hansen bekræfter det tomrum, som både Tonni T. Jensen og Ole Koed-Madsen på hver deres måde identificerer.

Karsten V. Hansen *Sat lidt på spidsen, som du gør med det spørgsmål, så hvis man sidestiller politiet og vagtvirksomhederne, og hvem der så har den største autoritet til at sikre borgernes hjem, så er det vagtvirksomhederne. (...) Vagtvirksomhederne er tættere på borgerne og kan have kontakt med dem på en anden måde (Bilag 8).*

Adspurgte direkte tildeler Karsten V. Hansen vagtvirksomhederne større autoritet end politiet, fordi de i praksis leverer den nærhed ved patruljeringer, som borgerne søger. Som repræsentant for politiet og dermed også staten, bidrager praksis også ifølge Karsten V. Hansen i en statslig tilbagetrækning, hvorved stater fremelsker markeder (Leander 2007, Dorn & Levi 2007). Vagt DK's overdragelse af patruljering som en praktisk funktion finder sted uden direkte forhandling og foregår som en lydløs re-distribution af autoritet som symbolsk kapital mellem agenterne.

Opsummering: Vagt DK vinder autoritet i praksis

Markedsprognoserne i sikkerhedsbranchen indikerer, ifølge Tonni T. Jensen, kun en fremtidig vækst i services, som den Vagt DK leverer på Fjordvej. Derfor ser han ordningen som et væsentligt skridt i en retning, der udfordrer politiet. Modsat hans forventning hilser politiet ordningen velkommen og godtager den, så længe loven overholdes. Karsten V. Hansen indtager en tvetydig position, der anskuet gennem en opdeling i formaliteter og praksis består i, at politiet endnu besidder den formelle autoritet og de udvidede beføjelser. Men i praksis gøres borgerne selv ansvarlige og vagtvirksomheder overtager den nære kontakt med borgerne. Derved opnår vagtvirksomhederne i praksis en større autoritet end politiet. Konsekvensen heraf er, at den symbolske kapital fordeles på ny mellem agenterne til vagtvirksomhedens fordel, uden at det erkendes af agenterne.

Fremtid og samarbejde mellem politi og vagtvirksomheder

Tonni T. Jensen har sagt nej til at lave en lignende ordning andre steder på trods af, at der har været flere henvendelser. Han har sagt nej af den simple grund, at hans habitus byder ham at det er forkert, og han ønsker at præge udviklingen i en anden retning (Figur 9, Bilag 4). Via hans position som formand for vagtudvalget i Sikkerhedsbranchen har han indgående kendskab til udviklingen i andre lande, hvor et frit marked for private sikkerhedsydelser har budt på ”gate communities”, hvor hele områder hegnes af, overvåges elektronisk og hvor adgangen kontrolleres af private vagter.

Tonni T. Jensen *”...som sagt, jeg sidder og holder rigtig godt fast i det der kobbel af hunde (resten af vagtbranchen red.) og de er bare klar, og der snakker vi altså bomme, vi snakker hegn, vi snakker elektronisk indbrudssikring på hele områder, bare fordi der er en grundejerforening der sidder på det. Jamen det kan lade sig gøre, og der er ikke ret langt til det (...) et eller andet sted, så skal, så skal de (politiet red.) få fingeren ud og komme i gang, fordi ellers så går det galt og på et eller andet tidspunkt, så er vi nødt til at give slip” (Bilag 4).*

Den danske lovgivning giver, ifølge Tonni T. Jensen, mulighed for at lave denne slags løsninger, og det er udelukkende den uformelle fælles aftale internt i vagtbranchen, der holder udviklingen tilbage. Han er ikke i tvivl om, at de danske borgere vil købe ydelserne ud fra forudsætningerne om, at borgerne har de økonomiske midler og staten repræsenteret af politiet leverer en ringere service indenfor området. Oversat til markedstermer betyder det, at både udbud og efterspørgsel

indenfor dette marked er etablerede, og udviklingen bremses kun af den fælles aftale om at holde udviklingen lidt tilbage i Danmark. Ifølge Tonni T. Jensen er det lige nu, at kampen står, fordi politiet trækker sig, og virksomhederne er klar til at re-definere feltet ved at udvide mulige services og presse politiet på borgernære services - netop fordi der er et tomrum at udfylde. Tonni T. Jensen iagttager det nuværende momentum som en åben invitation til, at politiet kan komme tilbage som en autoritet på feltet. Det kræver imidlertid blot, at omprioriteringen af ressourcer sker nu, mens tid er, ud fra den antagelse, at markeder sjældent rulles tilbage. Karsten V. Hansen ser ikke nogen udfordring fra vagtbranchen i fremtiden, men spår i stedet, at elektroniske løsninger alene får en hovedrolle i udviklingen – i samspil med politiet. Han hævder ligeledes, at den udvikling, Tonni T. Jensen skitserer allerede, er sket under henvisning til villaer med hegn og gitre omkring, hvorom han udtaler ”*som sådan er det der allerede*” (Bilag 8).

Karsten V. Hansen ”*Jeg er ikke sikker på, at den vækst der måske kommer indenfor salg af sikring til private hjem kommer til at ske i vagtbranchen. Har man brug for en vagt, hvis man har sat kameraer op, som er koblet til ens smartphone og hvis der så er et indbrud, jamen så ringer man jo til politiet? Så er der ikke nogen brug for vagter. (...) Derfor tror jeg, at den vækst der kommer fremover, kommer til at være indenfor den elektroniske sikring.*

Fremtiden kommer til at byde på mere samarbejde og en åben organisation i politiet, det står i vores nye strategi for de næste år. Når det handler om at sikre borgeres hjem mod indbrud, er det vigtige at man gør noget og får løst problemet, om det så er borgerne der selv eller via et vagtselskab løser opgaven i samarbejde med eksempelvis politiet, er lige meget” (Bilag 8).

Karsten V. Hansen tilslutter sig ikke Tonni T. Jensens synspunkt om et nært forestående skred i retning af vagtbranchen i samspil med forskellige teknologier. Karsten V. Hansen indtager en tvetydig position vedrørende fremtiden, da han på samme tid nedtoner vagtvirksomhedernes rolle i fremtiden og refererer til politiets strategi for de kommende år, hvor politiet skal åbne sig mere mod omverden og samarbejde med fx vagtvirksomheder (Politiet 2011). Kortslutningen af relationen mellem borger og politi i det præventive arbejde, sådan som udviklingen fandt sted på Fjordvej, italesættes ikke af Karsten V. Hansen. Politiets rolle anses for naturgiven i det borgernære præventive arbejde som patruljeringer. Praxis i casen taler imod, at politiet skulle spille en rolle indenfor præcis dette område, hvis en vagtvirksomhed involveres i løsningen. Servicen, som politiet yder, bidrager ikke på anden vis end vagtvirksomhedens. Vagtvirksomheders position styrkes ydermere af, at de er bundet af en kontrakt mellem borger og virksomhed, der definerer vilkårene efter borgerens ønsker.

For at undgå det fremtidsscenario som Tonni T. Jensen kender fra andre lande og også opstiller for Danmark, efterspørger han med et formaliseret samarbejde mellem politi og vagtvirksomheder, gerne faste rammevilkår stadfæstet med lov.

Tonni T. Jensen *"Vi kan fint løse nogle opgaver, de skal bare være foranlediget af politiet. Det er dem der skal sige "hør her, vi har ikke ressourcer til det her, kunne I hjælpe os?", så må vi finde ud af hvordan betaling og sådan nogle ting skal foregå, men den eneste måde at vi får sådan, det her vendt om i forhold til andre lande, og hvor det er gået galt, det er ved, at det er politiet der foranlediger det. Og hvis ikke snart de kommer i gang, de her kære politifolk, så render tingene altså fra dem, det prøver jeg på at fortælle dem når det er, og de sidder og griner lidt af mig, men de griner ikke om 10 år. Det gør de ikke, når de er det halve af de kollegaer de er i dag, og dem der så er tilbage, de sidder og skriver rapporter når de ikke er ude i marken, så griner de ikke, det er jeg ret sikker på. Og der er altså de der 10 år til, og hvis ikke de gør noget nu, så er det sådan det bliver, det kan vi måle" (Bilag 4).*

Samarbejdet skal være sat ind i de "rigtige parametre", hvor politiet sætter rammerne for vagtvirksomhed frem for, at markedet frit definerer sig selv og sin rolle indenfor den nuværende lovgivning (Bilag 4). Tonni T. Jensen har prøvet at kommunikere sin vurdering af problemstillingen til politiet og fortæller at han er blevet leet af, men fortsætter ufortrødent i håb om at kunne påvirke udviklingen førend markedet tager over.

Opsummering: vagtvirksomheder vil fremover spille en større rolle

Tonni T. Jensen holder udviklingen mod gate-communities tilbage for en stund via hans position som formand af Sikkerhedsbranchens vagtudvalg i håb om at kunne præge udviklingen fremover. Politiet afviser, at Danmark står overfor en fremtid, hvor vagtvirksomheder spiller en stadig større rolle. Samtidig er det dog en væsentlig del af politiets strategi at samarbejde mere med eksterne parter, fx borgere og vagtvirksomheder.

Delkonklusion: den symbolske kapital re-distribueres mellem agenterne

Alle tre agenter iagttager politiets, og hermed statens, tilbagetrækning fra patruljering som en borgernær serviceydelse som skabende et tomrum. Dette tomrum skaber baggrund for, at feltets positioner genfordeles. I praksis foregår dette ved, at Vagt DK overtager en statslig funktion fra

politiet: patruljering på Fjordvej som en sikring af privatboligerne mod indbrud. Formelt set bibeholder agenterne deres positioner, der er en konsekvens af fraværet af direkte forhandlinger mellem dem. Forandringen af feltet sker i praksis, hvor borgeren ansvarliggøres, politiet mister autoritet og vagtvirksomheden opnår større autoritet. Overførslen af autoritet er en re-distribution af den dominerende kapitalform i subfeltet: den symbolske kapital. Neoliberalismen muliggør, at overførslen af symbolsk kapital sker stille, da agenterne afpolitiserer ordningen under henvisning til jura og markedslogik.

Diskussion: Blotlægning af offentlig/privat hybrider og (gen)politisering af subfeltet

I denne diskussion anvender jeg den forandring af subfeltet og dets positioner, som er etableret i de forudgående analysedele til at blotlægge de ændrede magtrelationer, der præger den praktiske sikring af privatboliger i casen. Det gør jeg ved at afdække roller og ansvar i praksis, fordi en blotlægning af disse vil føre til en synlighed af de faktiske magtrelationer. Mit formål er, gennem en (gen)politisering af problemstillingen, at gøre det muligt at debattere den konkrete og fremtidige udvikling med afsæt i praksis. Til dette formål anvender jeg begrebet hybrid, der muliggør en iagttagelse af praksis, som rækker ud over den neoliberalistiske distinktion offentlig/privat og udfordrer statens egen forståelse af sig selv.

Offentlig/privat distinktionen slører placering af ansvar mellem agenter

Agenterne i casen beskriver situationen på to niveauer: dels et normativt formelt plan, der anvender offentlig/privat distinktionen og dels et praktisk, der udfordrer det formelle plan. På det normative plan fortæller Politiinspektør Karsten V. Hansen, at en del af politiets eksistensberettigelse består i at forebygge, at kriminalitet finder sted og at politiet har monopol på at patruljere med dette formål (Jf. Analysedel 3). Politiet har således på det formelle plan den symbolske kapital og magt til at udføre opgaven. Dette understøttes af de juridiske rammevilkår for at drive vagtvirksomhed i Danmark, hvorfor Karsten V. Hansen ikke har noget problem med ordningen på Fjordvej, så længe at loven overholdes (Ibid.). Ejer af Vagt DK Tonni T. Jensen iagttager ikke loven som en barriere for at drive virksomhed i modstrid med lovens egentlige

hensigt, som er et forbud mod, at vagtvirksomheder patruljerer på offentligt område (Ibid.). I praksis fortæller både borgeren Ole Koed-Madsen og Tonni T. Jensen om, hvordan loven er omgået ved at skrive kontrakt med hver enkelt husstand, og de undlader at anvende ordet *patrulje* i kontrakten (Ibid.). Den liberale juridiske tankegangs distinktion i offentlig/privat eller stat/marked regulerer det sociale på det formelle plan, hvor distinktionerne anvendes af alle tre agenter til at legitimere ordningen, da den juridisk set er lovlig. Offentlig/privat distinktionen bidrager således med forstærkning i den juridiske tankegang til at afpolitisere ordningen, fordi den ikke let lader sig problematisere med udgangspunkt i jura. Således placeres ansvaret for sikring, og den dertil koblede symbolske magt, formelt set hos politiet, der har rygdækning i jura. Agenterne i casen trækker på markedet som et apolitisk middel, hvorigennem den ansvarlige borger gør brug af sit frie valg, og ordningen bliver derved en forlængelse af borgerens initiativ. Samtidig trækker beskrivelserne af ordningen, på grænsedragningen mellem politi og vagtvirksomhed, hvilket ligeledes medvirker til en afpolitisering af ordningen. Når Karsten V. Hansen henviser til politiets funktion som rådgivende organ, indtager staten en rolle, hvor den i praksis foranlediger markedet, men anvender offentlig/privat distinktionen til at sløre sin egentlige karakter som hybrid. Dermed anvender staten sin symbolske magt og statskapital til at sætte sikkerhed ind i en markeds kontekst. Det resulterer i, at sikkerheds hybride beskaffenhed sløres under henvisning til sikkerhed forstået som en service. Når ordningen iagttages igennem en markedslogik, fremstår den apolitisk og udviklingen afpolitiseres. På det formelle plan fungerer distinktionen som en mekanisme, der bidrager til at (re)producere staten som hybrid, fordi distinktionen skjuler den magt, hvormed staten afgrænser og opretholder sig selv som stat. Når staten sætter sig selv i centrum med monopol på patruljering og som rådgivende organ, anvender den opdelingen af det sociale i offentlig/privat. Staten opretholder derved dels sit selv billede som havende ikke bare den fysiske magt over nationen, men ligeledes den symbolske magt, da staten derved anvender sin statskapital og gennemtrumfer distinktionen som tanke kategorier. Dette skjuler statens hybride natur, fordi det hindrer en problematisering af situationen om sikring af private hjem, der rækker udover offentlig/privat distinktionen, og statens magt forbliver derved usynlig og uhåndgribelig (Bourdieu 1994, Leander 2009). Denne formelle sløring af staten som hybrid udfordres imidlertid af praksis.

Politiet fungerer i praksis som hybrid

Den klare distinktion mellem offentlig og privat ansvar er utilstrækkelig som kategoriseringsramme, når agenterne forklarer deres virkelighed under henvisning til praksis og de positioner, de indtager heri. Som tilføjelse til at politiets eksistensberettigelse afhænger af at forebygge kriminalitet bl.a. via patruljering, fortæller Karsten V. Hansen, at borgerne ikke forventer at se politiet med mindre noget er galt (Jf. Analysedel 3). Dermed er politiets arbejde nærmere reaktivt end baseret på præventive patruljeringer. Staten trækker sig fra selv at operere indenfor dette subfelt, og følger dermed ikke borgernes higen efter mere ”*sikkerhed*” (Jf. Analysedel 1), hvilket skaber et tomrum som borgere og vagtvirksomheder på egen hånd kan agere indenfor (Jr. Analysedel 3). Karsten V. Hansen fortæller, at det først og fremmest er borgernes eget ansvar at sikre sin bolig, og at politiets rolle i sikring af private hjem begrænser sig til at rådgive og invitere til samarbejde for at løse de problemer, der opstår (Ibid). I praksis fremstår politiet, og hermed også staten, som hybrid, da den formelle distinktion mellem offentlig/privat ikke kan rumme den faktiske forskydning af ansvar fra staten til borgere og virksomheder. Hybrider er medvirkende til at forandre den måde, hvorpå det sociale er ordnet ved også at forandre institutioner (Leander 2009). Dette gør sig gældende for politiet, der forandres fra at være en myndighedsudøver på området til at minimere sit praktiske præventive arbejde, og de træder i stedet ind i en rolle som rådgiver. Denne forandring kommer også til syne i politireformen og politiets strategi for 2011-15, hvor fokus er rettet mod ”*samarbejde, dialog og partnerskab*”, der på det formelle plan bidrager til at institutionalisere politiets rolle som supervisor (Jf. Analysedel 2&3). Superviseringen er i casen rettet mod borgeren, der gennem rådgivning skal myndiggøres til at lede sig selv, hvorved politiet bliver en tilbagetrukket, borger-fjern og coachende institution i praksis. Denne strategi lykkedes i casen i et sådant omfang, at politiet ikke inddrages som relevant partner i løsningen og mister dermed praktisk autoritet. Det kan lade sig gøre, fordi patruljering, som præventiv indsats, ikke forudsætter de udvidede beføjelser, som politiet har. Karsten V. Hansen anerkender, at denne strategi i praksis bevirker, at Vagt DK er tættere på borgerne og dermed besidder en større autoritet på området end politiet selv (Ibid.). En strategi med fokus på samarbejde resulterer i, at politiet løber en stor risiko for helt at miste sin autoritet på området, fordi vagtvirksomheden kan levere en service, der er mere stabil end politiets og med næsten samme visuelle autoritet. Et fremtidigt fokus på mere samarbejde og partnerskab efterspørges både af ejer af Vagt DK Tonni T. Jensen og Ole Koed-Madsen (Ibid.). Ole Koed-Madsen kan kun se fordele i mere samarbejde, og som et eksempel på i hvilken retning

udviklingen bevæger sig, og både Tonni T. Jensen og Karsten V. Hansen henviser til et pilotprojekt, hvor samarbejdet mellem politi og vagtvirksomhed tager form af et mere formaliseret partnerskab. Alle tre agents drift mod mere samarbejde bidrager til at fastholde staten som hybrid, idet placering af ansvar og autoritet fremover vil blive endnu mere sløret.

Borgeren agerer med myndighed til ansvar og overtager ansvar for sikring

I casen forandres ansvaret fra tidligere at være placeret hos politiet til nærmere at være et delt ansvar mellem politi og borger. Borgeren myndiggøres via rådgivning og ansvarliggøres for praksis, hvor politiet prioriterer allokering af ressourcer til andre områder over sikring af privatboliger. Derved skabes en rolle, som borgeren kan træde ind i - ikke bare med *ret til ansvar*, men med *myndighed til ansvar*. Borgerens rolle indebærer, at denne leder sig selv til at påtage sig ansvaret og skabe de rette foranstaltninger for at undgå indbrud. Borgeren i casen, Ole Koed-Madsen, anerkender denne ordning af hans verden og gør den til sin egen, da han reproducerer den neoliberale logik i sine anskuelser. Som en mand der tager action, agerer han motiveret ud fra sin egen interesse og inkorporerer derved den neoliberale diskurs -ikke blot i sine iagttagelser, men også i sine handlinger (Jf. Analysedel 3.). Borgeren træder derved fuldt og helt ind i den ansvarliggjorte rolle som hybrid-staten producerer til ham. Endda så effektivt at han kortslutter politiets indblanding og handler som han ved bedst: på egen hånd ved at tage ansvar for at skabe løsninger. I praksis har Ole Koed-Madsen afskrevet politiet som en relevant partner i det præventive arbejde, der bidrager til at forhindre hans hjem i at blive udsat for indbrud. Dermed tillægger han kun sig selv ansvar og vagtvirksomheden autoritet på området. Staten som hybrid forandrer i casen ikke blot politiet som institution, men også Ole Koed-Madsens ledelse af sig selv. Dette er både ift. hvordan han forstår verden, former sine interesser og motivationer og i sidste ende også hans adfærd. En for hybridstaten succesfuld proces i produktion af selvledelse til borgeren, fordi borgeren næppe udfordrer status quo, så længe den i hans optik tjener hans egen interesse.

Hybridstaten skaber et hybridmarked

Tonni T. Jensen tilstræber med sin italesættelse af ordningen, at fastholde den tidligere strukturering af det sociale, hvor politiet holdes ansvarlig. Samtidig iagttager Vagt DK sig selv

som en del af samfundsberedskabet, og påtager sig hvad Tonni T. Jensen kategoriserer som en politiopgave i praksis (Jf. Analysedel 3). Tonni T. Jensen billiger ikke den hybride funktion, vagtvirksomheden har i praksis, men han søger via sin position i Sikkerhedsbranchens vagtudvalg at gennemtrumfe et kodeks imod gate communities (Ibid.). Målet er dog ikke at komme den hybride funktion til livs, men i stedet at sikre rammebetingelser, der anvender stat/market og offentlig/privat distinktionerne til at sikre en klar foranledning af opgaver fra politiet. Dette ville indebære, at vagtvirksomhederne på markedsvilkår afskrives ansvar, som i praksis vil betyde en sløring af ansvaret, således at ordningens hybride karakter ikke fremstår åbenlyst. Vagtvirksomheders hybride rolle anerkendes i den europæiske kontekst, hvor det eksplicit nævnes, at dét at udøve vagtvirksomhed, varigt eller lejlighedsvist er forbundet med, eller indebærer udøvelse af, offentlig myndighed²⁰. Det er også praksis i casen, men italesættes ikke af agenterne. Statens hybride natur er kendetegnet ved, at staten bliver en del af markedets praksisser, og at staten samtidig lader markedet blive en del af sig selv (Hurt & Lipschutz 2013, Leander 2009). I casen bidrager statens tradition for patrulje som middel til sikring til at forme den markedspraksis, som Vagt DK imiterer med patruljering som sikkerhedsservice. Simultant hermed udfører staten også denne opgave selv, om end i mindre omfang, men adspurgte direkte fremhæver Karsten V. Hansen i højere grad statens rådgivende rolle (Jf. Analysedel 3). Staten iværksætter med rådgivningen en ny måde at lede på indenfor subfeltet, hvor borgere ledes til at lede sig selv ved at trække på ressourcer udenfor sig selv, eksempelvis vagtvirksomheder. Begge disse forhold bidrager til, at staten bliver en del af markedets praksis. Samtidig hermed iagttager alle tre agenter det som en politiopgave, vagtvirksomhed og borgere løser, hvorved staten integrerer markedet i sig selv. Det sker i praksis dog uden, at staten opnår kontrol med, hvordan vagtvirksomheden agerer, hvilket sager fra Den Europæiske Domstol ellers indikerer, at stater har en væsentlig interesse i (Jf. Analysedel 2). Vagtvirksomheden bryder i praksis med offentlig/privat distinktionen og indtager en hybrid rolle, da den varetager en offentlig funktion foranlediget og betalt af private borgere. Den neoliberale opdeling mellem stat/market er ikke tilstrækkelig til at synliggøre og placere ansvar i praksis. Sløring af ansvar er centralt for hybrid magt, særligt for sikkerhedsfeltet generelt, hvor ansvar og autoritet er omdrejningspunkt for roller i praksis (Leander 2009). Dette gør sig også gældende i casen, hvor formelle roller udfordres af de hybride roller, agenterne indtager i praksis.

²⁰ Jf. Analysedel 2 i dette projekt.

Blotlagte magtrelationer fører til en (gen)politisering af subfeltet

Jeg har i det ovenstående vist, hvordan stat og vagtvirksomhed indtager hybride positioner, som understøttes af borgerens selv-ledelse. Derved blotlægges agenternes ansvar i praksis og de egentlige magtrelationer, der gør at strukturen i subfeltet bliver synlig. Hybriderne slører deres positioner som sådanne ved at henvise til offentlig/privat distinktionen, gennem hvilken det sociale kun kan analyseres og debatteres med udgangspunkt i sine egne kriterier (Leander 2009). Dermed udelukkes andre (kritiske) perspektiver og muligheder, som hybridbegrebet tjener til at (gen)introducere. Med udgangspunkt heri opsummerer jeg subfeltets reelle magtrelationer som et oplæg til yderligere debat.

Staten indtager en hybrid position, hvor den motiverer vækst i sikkerhedsbranchen ved at trække sig fra patruljeringsopgaven og gennem en privat løsning af en statsopgave, former og integrerer ordningen i staten selv. Borgeren tilbydes en position med *myndighed til ansvar*, som denne ureflekteret træder ind i, men på en sådan måde, at staten henvises til en passiv rolle nærmere end en partner, der former praksis. På den måde lykkedes staten som hybrid kun, hvis den lykkedes i at rådgive borgerne om løsningen. Statens tilbagetrækning kombineret med rådgivning har formodentlig til hensigt at skabe en praksis, hvorigennem staten fortsat har kontrol over borgere og virksomheder. Staten opnår imidlertid ikke den kontrol, fordi rammevilkårene gør det muligt for borger og virksomhed at handle uden statens accept eller indblanding. I casen betyder det, at statens reelle magt over ordningen på Fjordvej er forsvindende, og at den egentlige magt findes i relationen mellem borger og vagtvirksomhed, der indenfor de nuværende rammevilkår handler frit. For at staten kan lykkes som hybrid og genvinde sin magt er den nødt til at anvende sin position som regulator, samarbejdspartner og rådgiver, i stedet for at trække sig fuldstændig tilbage. Staten mislykkedes som hybrid i praksis på Fjordvej, som et enkeltstående tilfælde iværksat med det formål at give staten et varsel om, hvad der er i vente indenfor de nuværende betingelser. I Sikkerhedsbranchens vagtudvalg holder Tonni T. Jensen lignende løsninger tilbage for at sikre branchens eksistens på lang sigt. Hvis vagtudvalget giver denne type vagtordninger fri, forventer branchen en voldsom vækst, der åbenlyst vil udfordre staten. Vagtbranchen vil ikke kunne vinde en oprigtig kamp mod staten, da staten kan anvende sin statskapital og dermed overtrumfe vagtbranchens samlede kapitalformer. Vagtbranchen sikrer i stedet sit marked langsigtet ved at opretholde staten som en hybrid, der trækker sig fra denne type opgaver. Gennem tomrummet skabes betingelser, der giver vagtbranchen god mulighed for at yde sin service indenfor statens magt og kontrol.

Konsekvensen er, at både stat og vagtbranche nyder godt af de hybride positioner: staten bibeholder sin magt og vagtbranchen opnår vækst og profit. På den måde har både stat og vagtvirksomhed interesse i at sløre den egentlige magt, som ligger mellem borger og virksomhed i casen gennem offentlig/privat distinktionen. Borgeren iagttager ordningen som naturlig og i hans egen interesse, hvorfor afpolitiseringen også gendrives blandt dem der betaler til den.

Agenterne bliver ikke mindre hybride af, at opdelingen i offentlig/privat bringes frem i lyset og politiseres, men det betyder, at offentlig/privat distinktionens produktive magt bliver åbenlys og af den vej muliggøres refleksivitet og debat (Leander 2009;16). Udviklingen i casen er et eksempel på en lydløs transformation af, hvordan sikkerhed håndteres i vores samfund. Casen besidder et potentiale for indflydelse udover sine egne grænser, fordi politiinspektør Karsten V. Hansen og Tonni T. Jensen, qua deres positioner i henholdsvis politiets ledelse og Sikkerhedsbranchens vagtudvalg, trækker tråde til den nationale agenda.

Konklusion

Målet med dette projekt har været at undersøge, hvordan magtrelationer forandres indenfor den del af sikkerhedsfeltet, der handler om patruljering som sikring til privatboliger, med henblik på at (gen)politiserer udviklingen. Jeg har gjort dette ved at foretage et dybdegående casestudie af vagtordningen på Fjordvej i Kolding og samtidig trække på ledende samfundstendenser i konteksten, der bidrager til at forme mulighedsbetingelserne i casen.

Med et socialkonstruktivistisk udgangspunkt har jeg konstrueret mit blik på det sociale som andenordens iagttagelser. Analysen er konstrueret gennem begreber, der er inspireret af Bourdieu, særligt hans feltbegreb og dertilhørende begreber habitus og kapital. Desforuden kommer en grundlæggende forståelse af magt som symbolsk, produktiv og ikke mindst relationel.

Analysen viser overordnet, at magtrelationerne på det formelle plan er intakte, således at politiet besidder den største autoritet til at sikre privatboliger. I praksis udfordres dette, da borgeren fravælger politiet som partner og tilvælger vagtvirksomheden, hvorved politiet mister magt, som borger og vagtvirksomhed i stedet for vinder magten i relationen mellem sig.

Opkomsten af markedet for privatisering af sikkerhed hænger sammen med tre gensidigt forbundne karaktertræk: 1) neoliberalisme og ansvarliggørelse, 2) nye tilgange til kriminalitet via markedsliggørelse og 3) opprioritering af risici i opfattelser og praktisering af sikkerhed. Den formelle juridiske grænsedragning mellem politi og vagter udfordres af praksis i forhold til uniformer og hvilke opgaver vagtvirksomheder lovligt kan udføre i Danmark. Ordningen i casen er i praksis lovligt, men samtidig på paradoksal vis også i modstrid med lovens hensigt. Politireformen resulterer i statslig tilbagetrækning overfor borgerne, hvilket skaber et tomrum for genforhandling og kamp om agenternes positioner. Mulighedsbetingelserne for denne kamp er skabt af en åben rammelovgivning, fælles visuel identitet for vagter og politi, øgede ressourcer til sikkerhed generelt, statslig tilbagetrækning og øget kriminalitet. I casen som subfelt er det den symbolske magt, der er i spil om hvem og hvordan, der leveres sikring til private boliger på Fjordvej. Formelt set bibeholder agenterne deres positioner, hvilket er en konsekvens af, at agenterne ikke forhandler direkte med hinanden. Forandringen af feltet sker i stedet i praksis, hvor Vagt DK overtager patruljering som en statslig funktion fra politiet, borgeren ansvarliggøres, politiet mister autoritet og vagtvirksomheden opnår større autoritet. Dermed redistribueres autoritet som den symbolske kapital og magt mellem agenterne. Neoliberalismen muliggør, at denne overførelse af symbolsk magt sker lydløst, da agenterne afpolitiserer ordningen under henvisning til den juridiske distinktion mellem offentlig/privat og herunder også markedet som apolitisk. Staten lykkedes formelt set i at sløre, hvem der har ansvaret for patruljering ved at indtage en hybrid position, der både tilskriver ansvar til politiet selv og til borgerne. Staten besidder hybride elementer fra både stat og marked, men mislykkedes som en egentlig hybrid, fordi borgeren ikke inddrager politiet som partner i ordningen eller benytter sig af politiets rådgivning. Dette resulterer i, at staten mister magt og kontrol over praksis. De hybride elementer i staten fremelsker også vagtvirksomheden som en hybrid mellem stat og marked, da den løser en statsopgave - dog via markedet. Dette lader sig gøre, fordi politiets udvidede beføjelser ikke er nødvendige for at udføre opgaven. Disse reelle magtrelationer mellem politi, vagtvirksomhed og borger sløres gennem referencer til den neoliberalistiske distinktion mellem offentlig/privat, der bidrager til at afpolitiserer ordningen. Ved at iagttage agenternes hybride positioner og afpolitisering af ordningen gennem offentlig/privat distinktionen, (gen)politiseres både ordningen og agenternes positioner i subfeltet.

Analysens resultater har implikationer, der rækker ud over den undersøgte case. Ejer af vagtvirksomheden Tonni T. Jensen er også formand for Sikkerhedsbranchens vagtudvalg og

Politiinspektør Karsten V. Hansen taler som repræsentant for politiet, hvorfor deres positioner trækker tråde til en national agenda. Vagtudvalget har iværksat en selvvalgt blokering for flere ordninger som den, der er på Fjordvej. Ordningen skal tjene som en advarsel til politiet om, hvilken retning udviklingen går, hvis ikke rammevilkårene forandres. Denne invitation til forhandling afvises imidlertid af politiet, der bekræfter autoritetsskiftet til vagtvirksomheden men stadig ikke iagttager sig selv som udfordret. Vagtbranchen har ikke interesse i en åben kamp med politiet, men ønsker i stedet fortsat at bidrage til staten som hybrid, da branchen herigennem skaber de bedste vilkår for fremtidig vækst og profit. Den danske stat antages at have interesse i at opnå kontrol med og magt over vagtbranchen, og fortsat i tråd med neoliberalismen udlicitere og anvende partnerskaber som magtmiddel. Begge agenter har således interesse i at fastholde afpolitiseringen af ordninger som denne og samtidig også en gensidig konstruktion af hinanden som hybrider.

Forslag til videre forskning

For at styrke resultaterne af denne analyse og samtidig opnå et mere nuanceret grundlag for politisering af vækst i denne del af sikkerhedsbranchen, kunne resultaterne søges bekræftet eller falsificeret på andre cases med samme problemstilling eller andre dele af branchen. Det kunne være private forensic accountants, der leverer bevismateriale til virksomheders ledelse og politi med henblik på anvendelse i retten. Optikken kunne alternativt favne bredere end casestudiet og undersøge problemstillingen kvantitativt, hvorved en mere generel viden ville opnås. Samtidig kunne flere perspektiver inddrages, som forsikringsselskabernes indflydelse på konstruktion af markedet for sikkerhedsydelser, personer der begår indbrudskriminalitets vinkel på fordelingen af autoritet mellem politi og vagtvirksomhed eller det politiske systems regulering af branchen. Dette kunne bidrage med ny viden om andre agenter og hvorledes deres perceptioner tager sig ud, som en udfoldelse af det undersøgte i dette projekt. Samtidig kunne udviklingen i sammenlignelige lande undersøges for, at identificere ligheder eller forskelle, der kan bidrage med alternative forståelser af den danske situation.

Litteratur

- Andersen, Niels Åkerstrøm (1999): *Diskursive analysestrategier*. Nyt fra samfundsvidenskaberne.
- Beck Ulrich (1992): *Risk Society: Towards a New Modernity*. London: Sage
- Berndtsson, Joakim & Stern, Maria (2011): *Private Security and the Public–Private Divide: Contested Lines of Distinction and Modes of Governance in the Stockholm-Arlanda Security Assemblage* i *International Political Sociology*, Vol. 5, Issue 4, pp. 408–425
- Bourdieu, Pierre (1984): *Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste*. Translated by Nice, Richard. Routledge
- Bourdieu, Pierre (1986): *The Forms of Capital*. I Richardson, John G. (ed.) *Handbook of Theory and Research in the Sociology of Education*, pp.241-258. Greenwood Press
- Bourdieu, Pierre (1991): *Language & Symbolic Power*. Polity Press.
- Bourdieu, Pierre & Wacquant, Loïc J. D. (1992): *An Invitation to Reflexive Sociology*. Polity Press.
- Bourdieu, Pierre (1993): *Sociology in Question*. Oversat af Nice, Richard. Sage Publications.
- Bourdieu, Pierre (1994A): *Af praktiske grunde*. Udgivet på dansk 1997. Hans Reitzels Forlag.
- Bourdieu, Pierre (1994B). *Socialt rum og symbolsk magt*. I Callewaert, Staf; Munk, Martin Nørholm, Morten & Petersen, Karin Anna (red.), *Pierre Bourdieu – Centrale tekster inden for sociologi og kulturteori*, pp. 52-69. Akademisk Forlag, København.
- Bourdieu, Pierre (2002): *Against the Policy of Depoliticization* i *Studies in Political Economy*, vol. 69.
- Bourdieu, Pierre (2005A): *Viden om viden og refleksivitet*. Hans Reitzels Forlag.
- Bourdieu, Pierre (2005B): *The Social Structures of the Economy*. Polity Press.
- Bourdieu, Pierre & Wacquant, Loïc J.D. (1996): *Felternes logik*. I *Refleksiv sociologi – mål og midler*, pp. 83-100. Hans Reitzels Forlag.

Chesterman, Simon & Lehnardt, Chia (2007): *From Mercenaries to Market: The Rise and Regulation of Private Military Companies*. Oxford University Press.

Christensen, Lars Klit (1993): *En kontekstuel analyse af branchen for sikkerhed og sikring*. Speciale ved Institut for Erhvervsøkonomi og Ledelse, Institut for Organisation og Arbejdssociologi.

Czarniawska, Barbara (2007): *Shadowing and Other Techniques for Doing Fieldwork in Moderns Societies*. Korotan Ljubljana, Solvenien

Esmark, Anders; Laustsen, Carsten Bagge & Andersen, Niels Åkerstrøm (2005): *Socialkonstruktivistiske analysestrategier – en introduktion*. I *Socialkonstruktivistiske Analysestrategier*, redigeret af Esmark, Anders, Laustsen, Carsten Bagge & Andersen, Niels Åkerstrøm. Roskilde Universitetsforlag.

Dorn, Nicholas & Levi, Michael (2007): *European Private Security, Corporate Investigation and Military Services: Collective Security, Market Regulation and Structuring the Public Sphere*. Vol. 17, issue 3 i *Policing and Society: An International Journal of Research and Policy*.

Gravngaard, Gitte (2010): *Journalistik i praksis: valg og fravalg af nyhedsider*. Samfundslitteratur.

Hood, Christopher (1991): *A Public Management for All Seasons?* i *Public Administration*. Vol. 69, no. 1, pp. 3-19

Hurt, Shelly L & Lipschutz, Ronnie D. (2013): *Hybrid Rule and State Formation: Public-Private Power in the 21 Century State*. Er under udarbejdelse hos Cambridge University Press.

Kneer, Georg & Nassehi, Armin (1997): *Niklas Luhmann – Introduktion til teorien om sociale systemer*. Hans Reitzels Forlag.

Kraghmann, Elke (2008): *Security: Collective Good or Commodity?* i *European Journal of International Relations*. Vol. 14, no. 3, pp 379-404

Kvale, Steinar (1997): *InterView – En introduktion af det kvalitative forskningsinterview*. Oversat af Bjørn Nake. 1. udg. 13. oplag Hans Reitzels Forlag.

Leander, Anna (2007): Leander, Anna (2007): Securing Sovereignty by Governing Security through Markets. Working paper. Copenhagen Business School.

Leander, Anna (2009): *Chimeras with Obscure Powers: Hybrid States and the Public-Private Distinction*. Working Paper. Copenhagen Business School

Leander, Anna (2010): *Habitus and field* i The International Studies Encyclopedia, red. af Denmark, Robert Allen. Vol. 5, pp. 3255-3270. Wiley-Blackwell.

Leander, Anna (2011): *The Promises, Problems, and Potentials of a Bourdieu-Inspired Staging of International Relations* i International Political Sociology. Vol. 5, Issue 3, pp. 294-313.

Loader, Ian (2000): *Plural Policing and Democratic Governance* i Social & Legal Studies. Vol. 9, No. 3, pp. 323-345.

Luhmann, N. 2003: *Iagttagelse og paradoks. Essays om autopoietiske systemer*. Gyldendal, København.

Rose, Nikolas (1987): *Beyond the public/private division: Law, power and the Family* i *Journal of Law and Society*, vol. 14, no. 1, pp. 61 - 76.

Warren, Carol A. B.; Barnes-Brus, Tori; Burgess, Heather; Wiebold-Lippisch, Lori; Hackney, Jennifer; Harkness, Geoffrey; Kennedy, Vickie; Dingwall, Robert; Rosenblatt, Paul C., Ryan, Ann; Shuy, Roger (2003): *After the interview* i Qualitative Sociology. Vol. 26, No. 1.

Wilken, Lisanne (2005): *Habitus, kapital og felt -Bourdieu's greb til en analyse af praksis*. I *Socialkonstruktivistiske analysestrategier* redigeret af Esmark, Anders; Laustsen, Carsten Bagge & Andersen, Niels Åkerstrøm. Roskilde Universitetsforlag.

Williams, C & Abrahamsen, Rita (2011): *Security Beyond the State: Private Security in International Politics*. Cambridge University Press.

Love og domme

Den Europæiske Unions Domstol (1998): *Domstolens Dom (Femte Afdeling) 29. oktober 1998*. Bruxelles, Belgien.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:61997CJ0114:DA:HTML>.
Hentet 12.07.2012

Den Europæiske Unions Domstol (2012): Case C-465/05, Case C-514/03, Case C-189/03, Case C-171/02, Case C-283/99, Case C-355/98, Case C-114/97. Luxembourg. <http://curia.europa.eu>.
Hentet 12.07.2012

Den Europæiske Unions Tidende (2006): *Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked*. Udgivet d. 27. december 2006. Bruxelles, Belgien.

Justitsministeriet (1998): *Lov om ændring af lov om dansk indfødsret, lov om offentlig auktion ved auktionsledere og lov om vagtvirksomhed*. LOV nr. 1018 af 23/12/1998. København.

Justitsministeriet (2004): *Lov om politiets virksomhed*. Lov nr. 444 09/06/2004. København.

Justitsministeriet (2010): *Bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed*. LBK nr. 227 af 03/03/2010. København

Justitsministeriet (2011): *Bekendtgørelse af lov om rettens pleje*. LBK nr. 1063 af 17/11/2011. København.

Traktaten for den Europæiske Unions Funktionsmåde (2008): *Lissabontraktaten. Sammenskrevet med det eksisterende traktatgrundlag*. 1. oplag. Folketingets EU-Oplysning. København.

Hjemmesider og medier

Avisen.dk (2012): *Politi og private vagter slår sig sammen*. 12.05.2012
http://avisen.dk/politi-og-private-vagter-slaar-sig-sammen_166243.aspx. Hentet 19.07.2012

Boliga (2012A): BBR informationer om Fjordvej 90, 6000 Kolding.
<http://www.boliga.dk/bbrinfo/732d6999-20cb-4529-83a4-e1a8e0ecbc4e> Hentet 15.07.2012

Boliga. (2012B): BBR informationer om Palleshøj 3, 8781 Stenderup
<http://www.boliga.dk/bbrinfo/BB0DF0F6-BF38-4112-8B30-8BAFC8B236F0> Hentet 15.07.2012

Dansk Folkeparti (2012): *Peter Skaarup: Dansk Folkeparti er hverken på højre- eller venstrefløj.*

http://www.danskfolkeparti.dk/Peter_Skaarup_Dansk_Folkeparti_er_hverken_p%C3%A5_h%C3%B8jre-_eller_venstrefl%C3%B8jen.asp Hentet 10.10.2012

Dansk Politi (2011): *Politiuniformen – Politiets ansigt udadtil.* 04.09.2011

<http://www.dansk-politi.dk/Page-635.aspx?ProductID=PROD2201>. Hentet 11.11.2012

Der Spiegel (2001): *Politik ist entpolitisiert.* No. 29, p. 120. 16.07.2001

DI (2011): *Branchestatistik - Vagt- og Sikkerhedsbranchen.* Udgivet på

<http://di.dk/Shop/Publikationer/Produktside/Pages/Produktside.aspx?productId=8946>. Hentet 17.06.2012.

DR1 (2009): *Beboere hyrer privat vagtselskab.* Tv-Avisen kl. 18.30.17.06.2009

DR.dk (2011): *Betjente ærgrer sig over politireformen.* 11.10.2011

<http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2011/10/11/132809.htm>. Hentet 10.05.2012

Europa-Kommissionen (2012): *Industrial Policy: the security sector.*

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/security/industrial-policy/index_en.htm Hentet 09.07.2012

Europa-Parlamentet (2006A): *Tjenesteydelser i det indre marked (forhandlinger).*

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20060214+ITEM-012+DOC+XML+V0//DA> Hentet d. 09.07.2012

Europa-Parlamentet (2006B): *Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked.*

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0061+0+DOC+XML+V0//DA> Hentet d. 09.07.2012

Gamesweb.dk (2012): Bilkort. http://www.gamesweb.dk/spillekort/bilkort/?product_id=14294 Hentet 24.11.2012

Generaldirektoratet for Erhvervspolitik (2009): *Study on the Competitiveness of the EU Security Industry.* http://ec.europa.eu/enterprise/policies/security/europe-economy/index_en.htm Hentet 10.07.2012

Googlemaps.com (2012): *Palleshøj 3, 8781 Stenderup.*

www.maps.google.dk Hentet 15.07.2012

Group4Securicor (2012): *G4S wins second place at Britain's Top Employer Awards.*

<http://www.g4s.com/en/Media%20Centre/News/2011/04/05/Britains%20Top%20Employer%20Awards/>. Hentet 07.08.2012.

Grundloven (1953): *Danmarks Riges Grundlov.*

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=45902&exp=1> Hentet 01.10.2012

Gyldendal (2012): *Vagtværn.*

http://www.denstoredanske.dk/Danmarks_geografi_og_historie/Danmarks_historie/Danmark_1849-1945/vagtv%C3%A6rn Hentet d. 08.11.2012.

Ekstrabladet.tv (2009): *Se Oles luksushytte: Han bor i et fort!*

<http://ekstrabladet.tv/nyheder/article1171245.ece> Hentet 15.07.2012

Folketinget (2012): *Magtens tredeling.*

<http://www.ft.dk/Undervisning/Grundloven.aspx> Hentet 01.10.2012

Justitsministeriet (2008): *Aftale om gennemførelse af politireformen og styrkelse af politiindsatsen.*

[http://www.justitsministeriet.dk/pressemeddelelse+M53dde82d50f.html?&tx_indexedsearch\[sections\]=0&tx_indexedsearch\[submit_button\]=Search&tx_indexedsearch\[sword\]=forlig%20politi&tx_indexedsearch\[type\]=1](http://www.justitsministeriet.dk/pressemeddelelse+M53dde82d50f.html?&tx_indexedsearch[sections]=0&tx_indexedsearch[submit_button]=Search&tx_indexedsearch[sword]=forlig%20politi&tx_indexedsearch[type]=1) Hentet 14.06.2012.

Jyllands-Posten (2010): *Husejere vil hyre private vagtværn.* 10.11.2010

Jyske Vestkysten (2009): *Skilte på udenlandsk skal skræmme tyve væk.* 19.02.2009

Konservative (2012): *Personlig frihed og ansvar tilbage.*

<http://www.konservative.dk/Personer/P/Per-L%C3%B8kken/Maerkesager/Personlig-frihed-og-ansvar-tilbage> Hentet 10.10.2012

Københavns Vestegns Politi (2011): *Samarbejdsplan mellem politiet, kommunerne, andre myndigheder, interesseorganisationer, foreninger m.v. i 2012.* 07.12.2011

http://www.politi.dk/Vestegnen/da/omos/kredsraadet/K10_samarbejdsplan_2012_071211.htm?WBCMODE=PresentationU Hentet 14.07.2012.

Linkedin (2012): *Tonni T. Jensen*.
<http://www.linkedin.com/> Hentet 09.08.2012

Navne og Numre Erhverv (2012): *Vagt DK*.
<http://www.nnerhverv.dk/> Hentet 15.07.2012.

Orbis (2012): *European Quality Food A/S*.
www.orbis.bvdinfo.com Hentet 15.07.2012

Politiet (2011): *Politiets og anklagemyndighedens strategi 2011-15*.
<http://www.politi.dk/da/ompolitiet/virksomhedenpolitiet/Strategi/>. Hentet 05.10.2012

Politiet (2012): *Virksomheden Politiet*. <http://www.politi.dk/da/ompolitiet/virksomhedenpolitiet/>
Hentet 24.09.2012

Ritzaus Bureau (2012A): *Politi og vægttere slår pjalterne sammen*. 07.05.2012.

Politiforbundet (2012): *Et stærkt forbund med indflydelse*. <http://www.politiforbundet.dk/Page-15.aspx> Hentet 27.12.2012

Politistatistik.dk (2012): *Antal anmeldelser, indbrud i beboelse mv*.
<http://www.politistatistik.dk/tabel.aspx> Hentet 08.11.2012

Ritzaus Bureau (2012): *Politi og vægttere slår pjalterne sammen*. 06.05.2012

Sikkerhedsbranchen (2012): *Nyt samarbejde mellem politifolk og vægttere*. 17.04.2012
<http://www.sikkerhedsbranchen.dk/index.asp?http://www.sikkerhedsbranchen.dk/artikler.asp?mode=vis&artikel=true&kategoriid=10&id=214> Hentet 14.07.2012.

Trygfonden (2011): *Tryghedsmåling 2011*. Udgivet af TrygFonden
<http://www.trygfonden.dk/Bestil-materiale/Publikationer>. Hentet 13.11.2012.

Vagt DK (2012): *Vagt DK A/S Årsrapport 1. januar-31. december 2011*. Fra Navne og Numre Erhverv <http://www.nnerhverv.dk/> Hentet 15.07.2012.

Venstre.dk (2012): *Det liberale menneskesyn*.

<http://www.venstre.dk/partiet/politik/principprogram/det-liberale-menneskesyn/> Hentet 06.10.2012.

Visionsudvalget (2005): *Fremtidens politi*. Udgivet maj 2005 på <http://www.fremtidenspoliti.dk/>. Hentet 08.08.2012.

World Trade Organisation (2012): *Uruguay Round Agreement. General Agreement on Trade in Services*.

http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/26-gats_01_e.htm Hentet 11.07.2012.

Bilag

Bilag 1: Semi-struktureret interviewguide

Semi-struktureret interviewguide

Interviewguiden er en guide, der kan lede men ikke skal følges slavisk. Det er en reel risiko at det interviewede ikke anerkender min problemstilling som netop en sådan, mhp. at undgå den. Udformningen af spørgsmålene er ledende, i den forstand, at de skal lede de interviewede hen på de emner som er relevante for problemstillingen, hvilket er et glimrende eksempel på hvordan jeg som forsker deltager i produktionen af ny viden. For at undgå flest mulige uklarheder når interviewet anvendes i analysen, er en del af min interview teknik at stille kontrolspørgsmål eller bede om undervejs at få defineret begreber der anvendes af den interviewede.

Framing af interviewet hos interviewer:

Forskningsinterviewet er ikke en samtale mellem ligestillede parter, eftersom forskeren definerer og kontrollerer situationen. Det er forskeren der introducerer interviewemnet og kritisk forfølger subjektets svar på spørgsmålene. Interviewet er en samtale, der har en struktur og et formål.

Spørgsmålene skal være lette at forstå, korte og fri for akademisk sprog – i stedet let dagligdagssprog. Hvad og hvordan spørgsmål kommer før hvorfor.

Den interviewede bestemmer sted og tidspunkt, dels for at sikre en afslappet atmosfære hvor de er på hjemmebane og dels for at sikre at de taler fra den position de har.

Briefing

- Jeg har forberedt en række spørgsmål til dig, som vedrører den problemstilling der for noget tid siden var i medierne, hvor et boligkvarter hyrede et privat vagtværn til at patruljere om natten.
- Jeg synes det er en spændende situation, at man i Kolding har valgt den løsning og den indgår som en vigtig del af mit speciale.

- Grunden til jeg gerne vil interviewe dig er, at jeg gerne vil forstå hvordan det virker i praksis og hvad nogle af tankerne er bag.
- Det er et forskningsinterview og derfor spørger jeg om nogle andre ting end journalister måske normalt ville gøre
- Muligvis vil der dukke spørgsmål op, som du ikke direkte har erfaring med, men jeg vil bede dig give mig dine umiddelbare tanker om det.
- Det kan godt være at nogle af spørgsmålene virker underlige eller gentagende for dig, men det behøver du ikke tænke over. Prøv at svar så godt du kan.
- Jeg optager samtalen
- Har du nogle spørgsmål inden vi går i gang?

Mål: opnå informeret samtykke – pba. undersøgelsens generelle formål, designet i hovedtræk, mulige risici og fordele ved at deltage i forskningsprojektet (Kvale 1997:118)

Tale med dem om fortrolighed. Fortrolighed i forskning drejer sig om, at private data, der kan identificere interviewpersonerne ikke bliver rapporteret. Hvis en undersøgelse medfører, at der offentliggøres information, andre muligvis kan genkende, skal interviewpersonerne være indforståede med, at den identificerbare information offentliggøres. Det bør i sådanne tilfælde nedfældes i en skriftlig aftale. Evt. ændres navne og identificerende træk (Kvale 1997:120).

Debriefing

- Jeg nævner nogle hovedpunkter i det jeg har lært gennem interviewet
- Har du mere du gerne vil sige eller spørge om før vi afslutter interviewet?
- Hvis du har lyst, kan jeg sende et færdigt eksemplar af opgaven når jeg er færdig

Jeg sætter mig ned og skriver nogle noter for at genkalde mig og reflektere over, hvad jeg har lært i det enkelte interview, herunder den mellem menneskelige interaktion. Disse umiddelbare indtryk på grundlag af interviewerens empatiske adgang til de kommunikerede meninger kan være en værdifuld kontekst for den senere analyse af udskrifterne.

Bilag 2: Interviewguide i matrix

Teori	Feltet feltet, defineret som et netværk af objektive relationer mellem forskellige positioner, der definerer feltets struktur	Habitus agentens disposition: sociale løbebane og holdninger som udgør <i>habitus</i> Habitus fungerer som et kompas for, hvad der iagttages som rationelt, rigtigt og forkert	Kapitalformer Positioner handler om agentens relative styrke eller de <i>kapitalformer</i> de er bærere af og ikke mindst agenternes strategiske orientering	Autoritet	Stat
Praksis					
Vagtværn	Synes du det er væsentligt at private vagtværn deltager i at sikre borgeres hjem?	Synes du der er noget forkert i, at borgere skal betale private vagtværn for at sikre deres egne hjem?		Hvem har i dine øjne autoriteten til at sikre private hjem? Vagtværn, private, borgere?	Bevæger private vagtværn sig ind på politiets område når de patruljerer offentlige områder?
Politiet	Synes du det er væsentligt at politiet deltager i at sikre borgeres hjem?	Synes du der er noget forkert i, at politiet tillader privat patruljering på offentlig ejendom i det kvarter?			Burde politiet stoppe ordningen og i stedet selv tage ansvar for at der ikke sker indbrud i kvarteret?
Borgere	Synes du det er væsentligt at borgere deltager i at sikre borgeres hjem?	Synes du der er noget forkert i, at borgere køber sig til sikringsydelse?			Kan borgerne stole på at politiet sørger for at der ikke er indbrud i deres hjem?
Denne løsning	Hvem synes du har taget ansvaret for at sikre borgeres hjem i denne her situation?	Synes du at det er i orden at borgere, vagtværn og politi accepterer at denne her ordning er der?		Hvordan leveres sikkerhed til private hjem i denne her løsning?	Hvem synes du skal betale for, at borgere undgår indbrud?
Denne løsning andre steder	Kender du til andre steder hvor man har valgt denne løsning med private	Synes du det ville være i orden hvis det blev sådan flere og flere steder?			Kunne du forestille dig at den ordning i har her, kunne bruges andre steder? Fx et

		vagtværn om sikkerhed?	forhold til din nærmeste chef? Hvor stor er din autonomi til at handle som du vil?	hjem?	
Borger	Hvis du skulle give status på, hvor ressourcestærk du er rent økonomisk sammenlignet med fx Politiet og private vagtværn i at sikre private hjem, hvad ville det så være? bedre, ligeså godt eller mindre godt?	Hvad er din uddannelse? Hvad arbejder du med? Hvad har du arbejdet med tidligere? Hvad er din erfaring med privat sikring, samarbejde med politiet og private vagtværn?	Hvordan vil du karakterisere dit forhold til xxx fra vagtværn xxx? Hvordan vil du karakterisere dit forhold til xxx i politikredsen? Kender I hinanden godt? Kender du andre i politiet? Kender du andre fra vagtværnet?	Hvem synes du er den rette til at sørge for sikring af private borgeres hjem? Synes du politi og vagtværn har den samme position til at levere sikring af borgeres hjem? Hvorfor? Hvem synes du har mest autoritet til at sikre borgeres hjem?	Har du nogle tal eller data på denne ordning? evt. indbrudsstatistik, tal på borgere der deltager, penge sparet på forsikring, tal på medarbejdere, evaluering af ordningen, rapporter eller lignende?

Bilag 3: Interviewguide til Tonni T. Jensen, Vagt DK

Briefing

- I mit speciale arbejder jeg med hvordan vækst i den private sikkerhedssektor påvirker staten eller politiets autoritet til at bistå borgere i det præventive arbejde omkring at sikre deres hjem
- Jeg faldt over nogle avisartikler hvor den ordning der er på fjordvej var nævnt
- Grunden til at jeg er så glad for at få lov til at interviewe dig er, at jeg gerne vil forstå hvad nogle af tankerne er bag og også hvordan det virker i praksis.
- Forskningsinterview- fungerer anderledes end interview til nyhederne.
- Det jeg gerne vil have ud af interviewet er, at du fortæller mig hvad din holdning er, til de her ting
- Det er et forskningsinterview og derfor spørger jeg om nogle andre ting end journalister måske normalt ville gøre
- Det kan godt være at nogle af spørgsmålene virker underlige eller gentagende for dig, men det behøver du ikke tænke over. Prøv at svar så godt du kan.
- Vi skal lige overveje fortrolighed. Jeg vil gerne optage samtalen og vedlægge en kopi som bevis når jeg afleverer opgaven. Opgaven sendes til min vejleder og censor. CBS har en offentligt kartotek over alle specialer som er skrevet ved CBS, opgaven kommer til at ligge deri hvis ikke man stempler den fortroligt. Hvad er din holdning til det? Evt. kan vi undlade at give informationer som gør dig og sagen identificerbar for andre og alligevel lade den være offentlig eller stemple den fortroligt og så bliver den ikke offentliggjort
- Jeg optager samtalen
- Som tak sender jeg eksemplar af den færdige opgave når den er blevet vurderet. Bidrage med nye vinkler på en kendt problemstilling – kortfattet konklusion kan være let læst og jeg uddyber gerne pointer hvis det ønskes.
- Har du nogle spørgsmål inden vi går i gang?

Om dig

Hvad er din baggrund? uddannelse?

Hvad har du arbejdet med før?

Hvordan kom du ind i branchen?

Arbejder du selv som vagt?

Hvor længe har du haft Vagt DK?

Generelt

Jeg har fundet en artikel hvor du siger at ”- Private kunder henvender sig for at få en aftale, fordi de er utrygge ved det beredskab politiet har, siger salgschef Tonni Jensen”. Vil du uddybe det?

Hvad synes du om, at vagtvirksomheder deltager i sikring af borgernes hjem?

Synes du, der er noget forkert i, at borgeren skal betale vagtvirksomheder for at sikre deres hjem?

Hvem synes du er den rette til at søge for sikring af private borgeres hjem?

Synes du politi og vagtværn har den samme **position** til at levere sikring af borgernes hjem?
Hvorfor?

Hvem har i dine øjne **autoriteten** til at sikre private hjem? Vagtvirksomheder, borgerne selv, politiet eller andre?

Bevæger vagtvirksomheder sig ind på politiets område, når de patruljerer på offentlige områder?
(brud på bekendtgørelse af vagtvirksomhed)

Hvor går **grænsen** mellem det arbejde I udfører som vægttere og det arbejde politiet udfører?

Jeg har fundet en artikel hvor du siger at ”- Det vi sælger er øget tryghed, ikke basal tryghed, det er politiets opgave, siger Tonni Jensen”. Er det dér grænsen går?

Denne løsning

Hvem synes du har taget ansvaret for at sikre borgernes hjem i denne her situation?

Hvordan vil du karakterisere dit forhold til de borgere der bor i det område du patruljerer?

Hvordan vil du karakterisere dit forhold til politiet? Og hvordan er jeres samarbejde?

I nogle af de artikler jeg har fundet står der, at du tidligere har sagt nej til at tage en lignende opgave i Middelfart – hvorfor sagde du ja til den på Fjordvej?

I artiklen siger du også at du mener det er en politiopgave – vil du uddybe hvorfor du synes det?

Vil du kommentere på, at du også er citeret for at sige, at I ikke leger politi og at det vigtigt for dig at folk ved det?

“Det er Vagt DK, som skal stå for patruljerne. Men vagtselskabet er egentlig ikke begejstret for sådan nogle opgaver, da det mener, at det er en politiopgave. Vagt DK har således tidligere sagt nej til en lignende opgave i Middelfart, men siger ja til den i Kolding. -Det gør vi, fordi Fjordvej er så grelt et eksempel med organiseret kriminalitet, der berører folks private hjem og biler. Men folk skal vide, at

vi ikke leger politi, slår salgsdirektør Tonni Jensen fast. Han siger, at det tæller med, at indbyggerne på Fjordvej er forholdsvis velhavende, og der derfor måske kan vente andre kontrakter rundt om

hjørnet. Ole Koed-Madsen ønsker flere på vejen med, fordi han mener, der er en optimal beskyttelse af ejendomme. Derfor skal der deles flyers ud om ordningen. Patruljeringen startede allerede natten til i dag.

Har du andre ordninger af denne slags som I leverer til?

Har du nogle tal eller noget data på denne her ordning? Hvis I har lavet noget evaluering eller lignende?

Debriefing

- Jeg nævner nogle hovedpunkter i det jeg har lært gennem interviewet
- Har du mere du gerne vil sige eller spørge om før vi afslutter interviewet?
- Hvis du har lyst, kan jeg sende et færdigt eksemplar af opgaven når jeg er færdig.
- Jeg vil gerne have lov til at tage et billede af dig her hvis det er i orden?

Bilag 4: Transskribering af interview med Tonni T. Jensen

Første del er skrevet i stikord, den anden del er transskriberet efter lydfiler. Interviewet er på filerne opdelt i 3 bidder, da det blev afbrudt af hans telefon. Bidderne er angivet A, B og C kronologisk.

Om Tonni:

Sikkerhedsbranchen siden 1997 – 19 år gammel

Uddannet slagter

Møbelfabrik i Thy – skulle opsætte kameraer – krævede uddannelse, som han tog.

Synes det var spændende og flyttede sydpå til Horsens hvor der var vagtarbejde at få i et lille firma, der blev opkøbt af et større firma. Blev driftsleder i det store selskab

Gik sygemeldt med stres

Fandt andet vagtfirma som han blev ansat hos og som han købte sig ind i

Købte partnere ud for 1 ½ år siden og ejer vagtdk alene nu

Uddannet eksamineret sikringsleder – derfor er hans job at lave løsninger til kunder ud fra deres behov med specielle løsninger

eksempler: transportvirksomhed

laver sikringsrapport og ændret sikkerhedsstruktur, videoovervågning, kameraer, sikkerhedsgrupper blandt personalet, referater til bestyrelsen – hvis ikke de leverer et eller andet som er udover det normale (vagt), så vælger kunderne de store virksomheder G4S og Dansikring

I bestyrelse i sikkerhedsbranchen plus formand for vagtudvalget, bl.a. med henblik på at udvikle sig personligt og bruge sin uddannelse, samtidig med at han synes det er vigtigt.

Bruger meget tid på det – fordi det interesserer ham og udvikler ham personligt og han synes arbejdet er vigtigt, fordi det er et fælles talerør som de først er ved at få nu, det handler om at få

udbredt de der nye regler, så det hele tiden bliver skærpet sådan så vi bliver skarpe. Det kan ikke være rigtigt at kravene ikke er større. Både lovgivning og retningslinjer. Samarbejder med DI om alt. Målet er at skærpe kravene for at undgå dårlig omtale af branchen. Midlet er certificering.

Arbejder meget med lovgiverne, er i folketinget ligeså meget de kan, holder temadage i folketinget, taler med alle politidirektørerne en gang om året.

Transskribering af interview

A:

Tonni T. Jensen: ”Lige nu har vi Vestegnen, det har kørt i et halvt år. Det har jeg været rimelig meget involveret i og”

Interviewer: *”Det kunne jeg se allerede nu at der er positive tilbagemeldinger fra politiet og...”*

Tonni T. Jensen: ”Jamen, det har også, altså, det har virkelig krævet et holdningsskifte af politiet, og det har vi fået, for det var simpelthen kommunikation og det er jo fordi der ligger nogle gamle tvister mellem vores branche og politiet. Vi har jo kostet politiet nogle kollegaer, set fra deres side, fordi vi begyndte at køre tyverialarmer. I gamle dage kørte jo politiet tyverialarmerne”

Interviewer: *”nå, okay”*

Tonni T. Jensen: ”så valgte man at sige at det, det var der sku ikke ressourcer til, fordi der var mange fejlalarmer. I gamle dage, der havde man måske en magnet på hver dør og det var der aldrig noget galt med, med mindre der var indbrud. Så er blevet anlæggene mere tekniske, politiet kunne ikke finde ud af at betjene dem, man skulle have en kontaktperson ud for at betjene anlæggene. Det kunne heller ikke gå, for det kunne de heller ikke finde ud af, så begyndte montørerne at køre derud, men de gad ikke, fordi de fik øh, altså, deres arbejdsmængde ville blive så stor at det ville ikke kunne lade sig gøre, og så var det egentlig at vagtbranchen, øh, tog det. Og det er jo klart, det har jo kostet nogle kollegaer livet engang, rent arbejdsmæssigt har der blevet skåret ned på det og så videre. Og så har vi egentlig gået sådan lidt rundt om den varme grød, fordi politiet ikke rigtig har villet snakke med os og det var jo også træls det her. Så er der så sket det ved politiet at der kom en politireform for nogle år siden, hvor de fandt ud af at de skulle være endnu mindre, eller endnu færre kollegaer til at løse de der opgaver. Og så sagde

de ”jamen, det kan vi ikke, hvad for nogle interessegrupper kan vi snakke med?”, der var noget inde over, der var stor røre omkring at det var HK’er der skulle ind og løse noget kontorarbejde, det var et holdningsskifte. Det er også et holdningsskifte at man involverer den private sikkerhedsbranche. Men øh, de er jo nødt til det, og vi er jo nødt til at tale sammen og det tror jeg alle parter har indset nu. Vi har hele tiden gerne ville tale med politiet, men det har været utrolig svært for os, fordi, de kan jo egentlig ikke lokalt gøre noget som helst andet end de kan sige at vi er nogle flinke mennesker. Der skal en øh, der skal nogle politidirektører til, der tør og sige det. Og de har jo også et politiforbund med Peter Ebsen i spidsen, som måske er lidt skarpe overfor os”

Interviewer: ”ja, det kan jeg se”

Tonni T. Jensen: ”så øh, men jeg tror, som det er lige nu, så tror jeg det øh, det er et godt niveau, for der er langt til engelske tilstande stadigvæk, der er rigtig meget rum og spille i, men selvfølgelig så, så er det også positivt for os at vi får nogle offentlige opgaver, forhåbentlig, hen ad vejen, fordi, det er jo det, det er jo det der skal være med til at bære det andet igennem. Jeg er jo ikke fortaler for, at vi skal rende og løse politiets opgaver ligesom de gør i andre lande, slet, slet ikke, men jeg er fortaler for, at vi ikke skal bruge 4 betjente til at køre en eller anden spritbilist fra Roskilde til Esbjerg og tilbage igen for at blive fremstillet i et eller andet. Jeg er også tilhænger af, at politiet ikke skal stille 5 eller 6 mand rundt om en eller anden bygning der har været indbrud i. Det kan jeg slet, slet ikke se formålet med og jeg kan ikke forstå at man ikke har kigget på det for længe siden, fordi der må gå utrolig mange ressourcer med det der, og altså politifolk de er, de er jo dyre at bruge, de er uddannede mennesker der i forvejen har deres faste job, ergo skal de ud og lave noget ekstra, jamen så koster det, og der kan vi jo sige, at der kan vi jo ligeså godt have et eller andet beredskab i den private sikkerhedsbranche som de vil kunne trække på. I nogle af de andre lande, der har de nogle gradueringer af vagter, det synes jeg også godt man kunne kigge på. Så man kan sige fordi, det er ikke sikkert at man skal have Peter Lundin eller Stein Bagger ud at køre med den lokale vagt over fra Læsø, det kan godt være, at de mennesker, de skal have nogle specielle kompetencer, det har vi prøvet at arbejde for, men der bliver vi stoppet lidt af politikerne fordi dem, dem skal vi også have med og de har altså nogle udfordringer når de skal videre i processen i forhold til bare at ændre en lille bitte bekendtgørelse fordi at alle har fokus på det her segment, det her segment lige nu, den private sikkerhedsbranche, det indtryk folk har det er at den vokser og vokser og vokser, og der, vi hører stadigvæk sager,

ting og sager og sådan noget og hvis den bliver ved med at vokse sådan der, så bliver den jo større end staten en dag, ja, men det gør den jo ikke, det kan jo ikke lade sig gøre. Nej. Så de skal lige, vi skal lige have sådan, forklaret dem de sidste ting omkring hvordan det er vi tænker det og det har vi ikke været dygtige nok til endnu, men vi er i gang...

Altså, den politireform, gik jo i virkeligheden ud på og lave politiet om til en virksomhed. Det var egentlig det den gik ud på, fordi man sagde, det kan jo ikke gå at drive det her som en, som en, hvad skal man sige, en stor afdeling af det offentlige. Det kan ikke gå at drive det, som en stor afdeling af det offentlige fordi, at vi, at vi ikke har nogen konkurrenceparametre, der er jo ikke nogen der konkurrerer med politiet, så lynhurtigt, så kommer politiet bare til at koste det det nu koster. Og hvis man har den tankegang, jamen så lige pludselig, så koster det måske 100.000 og sagsbehandle en eller anden sag, hvor der er bødeforlæg til 5.000. Og når du ikke har noget konkurrence og når du ikke måler på andre – det er jo svært for dem også at måle på andre lande fordi, det er jo et kvalitetsmål som politikerne sætter for dem og siger, vi vil have så og så lang sagsbehandlingstid, vi vil have så og så mange i fængsel. Jamen, så siger politiet jo bare, det koster det det koster. Og det lavede man jo om og sagde nu laver vi en politireform og så driver vi det som en virksomhed. Vi laver nogle budgetter for de enkelte ting. Vi går helt ned og måler på den enkelte medarbejder, hvor meget laver denne her medarbejder og hvor meget genererer han i forhold til de penge vi smider i nakken af dem. Og der kan man jo bare sige, at de ting der tit bliver, de ting man først ligger vægt, det er jo de nære ting. Fordi, sådan er det jo, hvis jeg som chef, går ud og siger til mine medarbejdere ”nu skal I høre her, nu har jeg lige lavet nyt budget og det får I lige kastet i hovedet og i øvrigt så producerer du ikke nok kammerat” og så snakker han med nogle af sine kollegaer og så sætter de sig på røven og så siger de ”nu skal vi fandenedme vise dem, nu holder vi bare budgettet, men der bliver ikke rørt en finger indenfor dét område, indenfor dét område, indenfor dét område og indenfor dét område” og det er da klart, det kan man da godt forstå, problemet var bare, at man fuldstændig syltede de der ting, som er meget sådan nære overfor borgerne. Det var noget med indbrud ”jamen” sagde man så, ”det der med indbrud, nu har man jo mistet vores lokal kompetence”, prøv og tænk hvad der er gået ud af ting og sager, ved at man har fjernet de her mennesker, der sad og arbejdede med det her, og sat dem til at lave kørekort. De har kendt hver en lille fisk og hver en stor fisk i det her, de har vidst, når, ”når vi ser på sådan en dør nede på Fjordvej, så er det Brian. Vi venter lige lidt, så kører vi op og anholder ham, fordi så er der nok på ham til at vi kan smide ham ind, vi gider ikke bøvl med ham”. Det har man jo flyttet fordi man har omfordelt sine ressourcer, så lavede man nogle

task forces, det er sådan noget populærord indenfor politiet, når vi ikke ved hvad vi skal stille op, så laver vi et task force. Så man lavede et task force indenfor det her indbrud, man lavede et indenfor noget østeuropæer, man havde nogle der havde fokus på indbruddene, men det var nogle mennesker som blev sendt for eksempel, nu i tilfælde med Fjordvej, blev sendt fra Vejle og Horsens ned og skulle efterforske nogle ting og prøve og, og sætte en struktur op omkring det. Og al ære og respekt for at de prøver det, men de har bare fjernet al det der der nu var, jamen det er væk, det sidder og laver kørekort. Og så går der jo noget tid inden de giver igen og det var lige der vi kom ind i billedet og sagde, jamen, Fjordvej. Når de ringer til politiet, og det fik vi bekræftet af flere af dem og vi ringede også selv til politiet og sagde ”hvad er det her for noget”, så blev der bare sagt ”jamen, vi har ikke ressourcer”. Jamen det var så stor en sag, at der var jo 10 og 20 indbrud om natten, flere nætter i træk uden at der skete noget. De ringede til dem, de ringede til politiet og de siger, og de sagde så ”jamen vi sender en efterforsker i morgen tidlig, han er der nok omkring klokken 11 men han ringer”, han var der så klokken 1. Og når man så kigger på Fjordvej, hvad er det for nogle mennesker der bor der, så er det jo nogle mennesker, der er vandt til at tage nogle beslutninger, og gøre nogle ting i deres liv og så spiller det bare. Derfor så reagerer de jo ekstra voldsomt på det her, og om de ligger 5 millioner kroner i skat eller 100.000 kroner i skat om året, det er mig fuldstændig ligegyldigt. Det var hele denne her måde som det foregik på dernede, hvor man sagde ”jamen vi kan ikke, vi kan ikke gøre noget”. Så tog vi et møde med nogle af beboerne dernede og sagde ”jamen, vi kan godt løse det her for Jer, som enkelte, men vi, vi vil ikke løse det på hver enkelt mand, vi er nødt til at tage hele vejen, fordi vi kan ikke få bugt med det ellers fordi det her det er noget med noget rygtestrømninger og så ting og sager, og det er noget med, hvordan at vi får lagt så meget tryk på, at vi flytte dem”. Så vi ville jo egentlig have haft alle borgere med, det kunne vi så ikke, vi kunne få ca. 50 med”

Interviewer: *”Det er jo også flot”*

Tonni T. Jensen ”Jahh, det kan man så sige, fordi man kan så sige, at de andre 50, det er jo ikke fordi de ikke havde råd til at være med i sådan en ordning, det var noget holdningsmæssigt og ”hvis naboen har et, så vil jeg ikke”. Men det var vi egentlig ligeglade med, vi var egentlig interesserede i og vise at vi kunne gøre det, at vi kunne løse det her. Og da, da vi så ringede til politiet og fortalte om vores idéer, så skete der jo alt muligt, fordi vi kunne ikke få lov til at sætte skilte op lige pludselig, det kunne vi godt i starten, men dengang politiet fandt ud af at det her det var noget der foregik, jamen så ”uha, jamen hvad er det her for noget” og kommunen ville

ikke have at vi satte skilte op og der blev stillet spørgsmål i forhold til om den var lovlig og om vi måtte og sådan noget og, der var mange ting i det her. Men, hen ad vejen, der har det jo vist sig for politiet, at vi er nogle fantastiske samarbejdspartnere for dem dernede og at vi ikke, der er jo ikke nogen som helst problemer dernede og det kan politiet jo også se når de går ind og måler på, ser hvad der er af indbrud, det har jo, det har jo virket. Det har så bare, desværre, flyttet problemet op i en anden bydel, men det kan vi jo ikke, det kan vi jo ikke gøre noget ved. Fjordvej var et projekt som vi prøvede at køre, og det har været en succes, og nu må vi så se hvor det, hvor det bærer sig hen ad, om vi skal fortsætte ved nogle af kunderne eller hvad vi skal, men det har virket og man kan sige at politiet har også fået øjnene op for ”jamen, det virkede jo så”... I virkeligheden der kan man jo faktisk godt sige sige, ”hvad vil man helst miste: vil man helst miste 10 airbags i 10 Mercedes’er nede på Fjordvej, eller vil man have et væbnet røveri på en tankstation”. Og det kan man jo have en holdning til, men nytter bare ikke noget at så længe at politiet, de prioriterer som de gør og har gjort, de sidste 4-5 år, så kan det ikke nytte noget at vi bare sidder tilbage og siger ”vi vil ikke løse det, fordi så flytter vi bare problemet”. Fordi nu er vi nødt til at skulle presse politiet, nu er vi nødt til at komme med det der kontrapres og sige: ”jamen, hvis I ikke løser opgaven, så gør vi”.

A ”...Det er jo væsentligt for dem, at de så kan ligge deres indsats koordineret med vores. Så længe at de ikke gør det, så er jeg frygtelig ked af, at vi render og laver det. Jeg er faktisk ked af mit, af den måde jeg gør tingene på, fordi det kunne være meget bedre. Det er noget skidt noget at vi render og flytter problemerne. Det duer ikke. ... Vi har jo fået henvendelser fra alle de andre områder, fordi de så jo, at Fjordvej, det var en succes. Vi har valgt ikke at levere i nogen af dem. Fordi, Fjordvej var vores projekt, det var vores barn, det var for at vise dem, at det kan lade sig gøre at have 0 procent et sted, ved en ganske lille indsats. Det er så bare gået ud over de andre områder... Men i forhold til, hvad kan man sige, samfundsberedskabet, der føler vi jo os som en del af det og det er jo det, som faktisk det projekt det viste, at det er jo vi, selvom vi, ikke ved det, så er vi en del af samfundets beredskab, fordi vi er også med at flytte det. Og øh, og øh hvis borgerne de er utrygge ved at politiet ikke kan løse opgaven ude ved dem, så har vi altså et problem, fordi næste gang er det ikke mig, næste gang er det måske nogen der ser forretning i det her, og så har vi problemet, det har vi. Så er der ikke ret langt til gate communities, så er der ikke ret langt til amerikanske tilstande, fordi det kan laves (knipser) sådan her. Hvis det rigtige selskab kommer til, med det rigtige koncept, så går det hurtigt. Fordi vi har muligheder indenfor lovgivningen at lave det. Jeg taler meget for og bruger rigtig meget tid på det i

sikkerhedsbranchen, på at holde min kollegaer lidt i snoren, og sige ”det skal vi ikke det her, det er ikke det vi skal”, men jeg kan ikke blive ved med at holde dem, fordi der er penge i det. Vi kan fint løse nogle opgaver, de skal bare være foranlediget af politiet. Det er dem der skal sige ”hør her, vi har ikke ressourcer til det her, kunne I hjælpe os?”, så må vi finde ud af hvordan betaling og sådan nogle ting skal foregå, men den eneste måde at vi får sådan, det her vendt om i forhold til andre lande, og hvor det er gået galt, det er ved, at det er politiet der forandlediger det. Og hvis ikke snart de kommer i gang, de her kære politifolk, så render tingene altså fra dem, det prøver jeg på at fortælle dem når det er, og de sidder og griner lidt af mig, men de griner ikke om 10 år. Det gør de ikke, når de er det halve af de kollegaer de er i dag, og dem der så er tilbage de sidder og skriver rapporter når de ikke er ude i marken, så griner de ikke, det er jeg ret sikker på. Og der er altså de der 10 år til, og hvis ikke de gør noget nu, så er det sådan det bliver, det kan vi måle. Der er slet ikke noget, og der er slet ikke noget at tage fejl af, altså, så køber folk det. Så bliver det en ting folk køber, og det skal det ikke være, det skal være en ting som folk bestiller og som, hvad skal man sige, er sat ind i de rigtige parametre inden man går i gang, det kan ikke, det kan ikke nytte noget at politiet de bare sætter sig ned, fordi så kører vi dem fuldstændig over ende. Vi, vi altså, det er jo bare sådan, og sådan er holdningen blandt mennesker, vi har mange penge imellem hænderne, hvis man kan købe det, så gør man det. Sygehuse, plejehjem, altså og det, det er fuldstændig glemt i denne her debat her, det er at, vi kan jo se i prognoserne, hvor mange der kommer til at købe de der ydelser, selvom der er en offentlig ydelse til rådighed, og det gælder altså også vores branche selvom, der ikke er nogen der tror det. Det gør det altså, det skal man huske. Så det kommer til at gå stærkt, hvis ikke de snart, sådan på god, på godt gammelt jysk, får fingeren ud og kommer i gang.”

Interviewer: *”Så det vil sige, at markedet på en måde udfordrer politiet på det her område?”*

Tonni T. Jensen: ”Ligesom på alle andre områder. Ja, der er ingen forskel på os og på plejehjemsassistenter, det er der ikke, det er serviceydelserne, som staten, hvad enten man vil det eller ej, vil spare penge på, og så længe at de tilbyder en ringere service indenfor et eller andet, så køber folk den et andet sted, og det er jo også det der skete i Fjordvej-sagen, det var jo faktisk det der skete og jeg kan ikke forstå hvorfor politiet ikke har reageret hurtigere på det, det burde de jo have gjort, men som sagt, jeg sidder og holder rigtig godt fast i det der kobbel af hunde og de er bare klar, og der snakker vi altså bomme, vi snakker hegn, vi snakker elektronisk indbrudssikring på hele områder, bare fordi der er en grundejerforening der sidder på det. Jamen

det kan lade sig gøre, og der er ikke ret langt til det. Så et eller andet sted, så skal, så skal de få fingeren ud og komme i gang, fordi ellers så går det galt og på et eller andet tidspunkt, så er vi nødt til at give slip, fordi så kan vi se jamen de andre partnere, der er i branchen eller de andre leverandører der er, de begynder på det og det er jo det der er vores skrækscenarie, fordi så er vi bare nødt til at følge med, ellers så mister vi kunderne, og det ved jeg i hvert fald at de store selskaber i Danmark, det vil de aldrig acceptere. Det vil de ikke, så begynder de også og lave det og hvis der er nogen der har kompetencerne, så er det dem fordi de laver det i USA, Sydamerika, alle steder. Så de kan hurtige sige puff, det er sådan her vi gør. Så det er altså, det er altså, det er nu.”

Interviewer: *”Hvordan er dit forhold til borgerne på Fjordvej? Du sagde I havde møde omkring det allerførst, var det dem der kontaktede dig, eller var det dig der kontaktede dem?”*

Tonni: *”Det var dem der kontaktede mig.”*

Interviewer: *”Har du et fint nok forhold til dem der bor i området, altså taler I med dem løbende eller er det bare...?”*

”De ringer til os, hvis der er et eller andet. Der var faktisk en der ringede, der har haft indbrud i sin bil fordi hun havde glemt at låse den og fået taget sin computer. Og det er jo den anden hændelse vi har dernede, det er den anden ting vi har, vi havde en eller anden der ikke lige havde opdaget at der var vagt på og det var så i dagtimerne, der lavede et indbrud og så har vi så haft denne her, denne her episode her. Det er det vi har hørt om, eller så er alt andet det er væk, så derfor har vi egentlig ikke ret meget kontakt med dem, og vi prøver heller ikke på at udbygge det...”

Interviewer: *”Jeg tænkte på, jeg har jo kigget på lovgivningen også og jeg har ikke ringet og spurgt Justitsministeriet, men hvis man kigger på bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed, og hvis man ser paragraf 6, så siger de at man ikke må, må patruljere på offentligt område”*

Tonni T. Jensen *”Det gør vi heller ikke”*

Interviewer: *”Okay, hvordan, hvordan skelner de der?”*

Tonni T. Jensen *”Jamen vi har en aftale med hvert enkelt hus dernede.”*

Interviewer: *”Nårh på den måde”*

Tonni T. Jensen: ”Vi har ikke en aftale med nogen grundejerforening, hvis du laver det med en grundejerforening, så er det ulovligt, fordi så vil du patruljere på offentlig vej. Så vi har med hver enkelt kunde dernede specificeret ud, vi har, hvad er det det er vi har? vi har en 55 kunder, som får en regning og som har en aftale direkte med os, ellers må du ikke. Du må heller ikke beskrive i aftalen, at du for eksempel gør nogle ting ude på offentlig vej, det er noget af det der man skal passe på med”

Interviewer: ”*ja, ja for så ligger det lige på grænsen*”

Tonni T. Jensen ”så er der andre måder man kan lave det... Det vi så gør, det er at vi alligevel fungerer ude på offentligt område, fordi vi ligger og kører rundt i området, så alligevel gør vi det, så det er jo noget pjat at der står at vi ikke må, det var jo bedre, om man sagde ”jamen altså vi må gøre sådan og sådan på offentligt område eller vi har den og den pligt til at gøre det”, det har vi jo som borgere og vi har også lidt en skærpet en i forhold til at, at vi er vagter, vi har lidt udvidet ting og sager, hvis det er sådan at der nu er sket en hændelse, så må vi ikke bare lukke øjnene, så skal vi jo gøre et eller andet. Og hvordan kan det være at vi bliver sat til at gøre et eller andet, hvis det er sådan at vi ikke må? Det kan vi jo ikke forstå... Vi vil rigtig gerne reviderer den der bekendtgørelse, men vi kan ikke rigtig få lov, det kan vi ikke. Vi har lavet et kæmpe arbejde omkring det, for netop og finde ind til de der, hvor er det lige vi har nogle grænser? Hvad er det, hvordan definerer man lige hvornår det er et offentlig tilgængelige områder og hvornår det ikke er?

B: Interviewer: ”*Jeg har også fundet en artikel hvor du siger at, at det er vigtigt at folk ved at I ikke leger politi og at du egentlig mener at det er en politiopgave, der er nogle af de grænser der som jeg synes er rigtig spændende, hvis du, jeg ved ikke om du kan uddybe det?*”

Tonni T. Jensen: ”Ja, vi har sådan nogle ting vi plejer og sige når det er at vi skal sige noget til medierne, fordi det er super vigtigt at vi har et godt og effektivt politi i Danmark...”

C: Tonni T. Jensen: ”Men for borgerne, der er det nogle andre ting det handler om, for de ser jo ikke hvor mange penge politiet spares for i forbindelse med sådan en sag der (henviser til berigelseskriminalitet) hvis det var at de der folk der, de havde fået lov til og fuske videre eller hvad de nu lavede eller lavede den eller den type kriminalitet, det ser de ikke. De ser det at der har været indbrud ovre ved naboen, politimanden han kommer 2 dage efter og gør ikke en skid, det er dét de ser. Og så er det klart, så er det der deres fokus er, men det er super vigtigt at de

bliver ved med at holde fokus, på at de skal være dygtige til det der ting, de nu er dygtige til og så er de altså nødt til og skulle bruge noget hjælp, til og lave det nære overfor kunderne. Dét er fuldstændig stik imod deres strategi og det er dét der bekymrer mig fordi de vil jo være nære overfor borgerne, de vil ud og møde dem, de vil have flere betjente fra skrivebordene ud og møde dem, men hvordan kan det så være at befolkningen oplever at de møder mindre og mindre af dem? Det hænger jo ikke sammen. Det er jo det der har været deres helt store fokusområde. Det er også det politikerne de siger ”vi skal have de der betjente ud på gaden, så de kan komme ud og servicere borgerne”, men hvis du spørger en hvilken som helst borger i det her land, i forhold til politi, så siger de efterhånden ”jamen, hvor er de henne? De er her jo ikke mere.” Men det er altså fordi den lokale politistation er blevet nedlagt og de er altså ikke oppe kl. 2 om natten og der så ligger en politibil der kan suse rundt og kigger efter de der tyve, hvor det er vigtigt, det ser borgerne ikke. Så, på den måde der, det er super vigtigt at politiet de kommer op i gear, og hvis det er det man vil, kommer ud og viser sig ude ved borgerne for at skabe denne her tryghed i hele samfundet, ellers, så må de have noget hjælp til det, en af delene, fordi dét der, det bliver ikke ved med at gå. Så det er sådan min holdning til det der, enten så kommer opgøret mellem os og politiet, eller også kommer opgøret mellem politiet, borgerne og politikerne”.

Bilag 5: Feltnoter for interview med Tonni T. Jensen

d. 24. aug. 2012

Jeg ankom til interviewet præcis 4 min. før planlagt start. Virksomheden har kontor i den ene ende af en nedlagt gård. Halvdelen af den længde der hører til virksomheden er lager for en anden virksomhed og så vidt jeg kunne se har de et forkontor, der også fungerer som frokoststue, et bagkontor til regnskabsdamen og et med et lille tekøkken. På ingen måde prangende. En medarbejder tog imod mig på gårdspladsen, vidste hvem jeg var og at jeg skulle tale med Tonni og sendte mig indenfor. Kaffe på kanden af plastikkrus. Toilet placeret 3 rum væk igennem lageret. Tonni havde afslappet tøj på, en fleecetrøje og jeans.

Før jeg overhovedet nåede at gå i gang med den forberedte briefing kom han min dagsorden i forkøbet og begyndte at fortælle om ordningen på Fjordvej. Jeg måtte stoppe ham og tage spørgsmålet om fortrolighed op som den vigtigste del af min briefing. Han havde ingen indvendinger mod at jeg optog samtalen eller at den kommer til at ligge som bilag til min opgave. Resten af mine forberedelser virkede unødvendige, da han tydeligvis gerne ville tale om problemstillingen og svare på alle slags spørgsmål.

Undervejs blev interviewet afbrudt 2 gange af hans telefon. Jeg stoppede optagelsen og havde tid til at gøre status over hvilke områder vi manglede at komme ind på. Jeg lod hans fortællelyst guide interviewet og undervejs kom han af sig selv ind på de problemstillinger jeg gerne ville udspørge ham om. Kun ganske få gange tog jeg ordet, stillede det samme spørgsmål igen på en anden måde eller prøvede at opsummere det han havde sagt, især gik jeg efter at få ham til at tale klart om hvor autoriteten ligger og selvom han ikke direkte adresserede det med mine ord, fornemmede jeg at han alligevel kom godt omkring det.

Som så mange andre interviews gik tiden lidt for hurtigt og det tog næsten en time fra start til slut. Jeg rundede af som planlagt og slukkede optageren. Ikke overraskende fortsatte Tonni sin fortælling mens han stod og røg ud af hoveddøren. Jeg havde taget højde for at denne situation kunne opstå og jeg havde derfor papir og pen med og tog flittigt noter samtidig med at jeg kunne deltage mere frit i samtalen nu, der tog en politisk drejning, hvilket passer mig glimrende da det er det jeg arbejder med til hverdag. Han kom med anbefalinger til hvor jeg ellers kan opsøge materiale om problemstillingen, som han mener jeg har ramt plet med, fordi det ikke er noget der er til debat i Danmark nu, på trods af med Tonni's ord "at G4S løser opgaver fordi politiet ikke

er der -> alt outsources -> det *er* sket uden at nogen har opdaget det. Politiet forsvinder og borgerne køber sig til en løsning” og med andre ord ”at det *er* sket og at det der er spørgsmålet nu, er hvad der så sker yderligere”. Samtidig iagttager Tonni problemstillingen som en konflikt mellem borgere og politiet, som politikerne ikke ved hvad de skal sige til og derfor er debatten tavs.

Tonni fortalte også om sit politiske arbejde i brancheorganisationen, hvor de hvert år holder møder med retsordførere fra alle partier. Det eneste sted de møder reel forståelse for den problemstilling de står overfor, er ved Dansk Folkepartis retsordfører Peter Skaarup og Finansordfører Kristian Thulesen Dahl, bl.a. under henvisning til at en af dem skulle have arbejdet som politimand, hvilket jeg dog ikke kan få bekræftet på Folketingets hjemmeside. Der har tidligere været et samarbejde mellem rigspolitiet, politiforbundet, sikkerhedsbranchen og justitsministeriet om en ændring af bekendtgørelsen. Det faldt imidlertid til jorden efter det seneste folketingsvalg, hvor der internt i ministeriet blev rykket rundt og de ansvarlige embedsmænd udskiftet, samtidig med en ny minister der ikke billiget initiativet taget af den tidligere minister.

Tonni fulgte mig ud til bilen og gav udtryk for, at han håber oprigtigt at min opgave kan være med til at sætte problemstillingen på dagsordenen i et større fora og skabe en debat, som han mener er nødvendig og tiltrængt. Problemstillingen er med hans øjne højaktuel.

Jeg har aftalt med ham, at jeg sender en færdig version af opgaven og har lovet at svare på spørgsmål og uddybe hvis han har nogle. Samtidig er der åbenhed for, at jeg kan kontakte ham med yderligere spørgsmål, hvis nødvendigt.

Det var til gavn under interviewet at jeg har sat mig grundigt ind i området og derfor kunne snakke med og forstå de referencer han lavede undervejs. Min fornemmelse var en åben og god stemning, hvor han var åben overfor at dele væsentlige informationer med mig. Jeg sluttede af med at få lov til at tage et billede af ham på kontoret.

Efter at have hørt interviewet igennem, kan jeg høre, at jeg løbende støtter Tonni i sin præsentation af sit standpunkt og samtidig prøver at byde ind med viden jeg har opnået igennem min research, for at lade ham vide at jeg har sat mig ind i emnet og interesserer mig for det. Jeg vurderer at dette var med til at styrke den uformelle samtale efter interviewet.

Bilag 6: Håndskrevne noter fra interview med Tonni T. Jensen

det er sket → hvad sker der så yderligere
 pilotprojekt på vestegnen
 → samarbej.

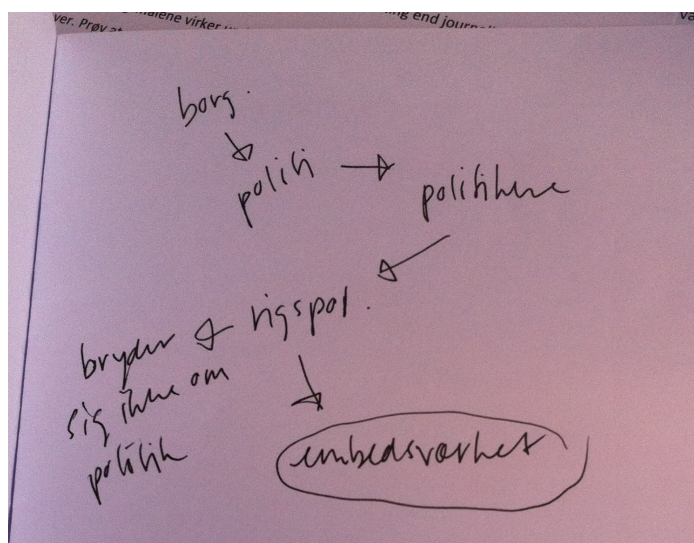
Hjspoliet Birgit Kleis
 behandlingsregler

Samarbej. m. Hjspol.
 Pol. forb.
 sihr.

pol. forsvinder - borgere hører
 at et sket uden nogen oplysninger
 professor Arhus
 - overvågning - ramte nyligt
 10.000 mennesker
 ressource-flytning - kontrolrum
 - gader
 kontakthet m. borgere & politi
 politihere ved ikke
 hamner → Gys løser ops. fordi politi
 ikke er der

Hvorfor er pol. projekter så langsomme
 Ambudsverket bestemmer over hjspoliet

alt udsources

Bilag 7: Interviewguide Verner Pedersen og Karsten V. Hansen, Politiet

Briefing

- I mit speciale arbejder jeg med hvordan vækst i den private sikkerhedssektor påvirker politiets autoritet til at bistå borgere i det præventive arbejde omkring at sikre deres hjem
- Jeg faldt over nogle avisartikler hvor den ordning der er på fjordvej var nævnt
- Grunden til at jeg er så glad for at få lov til at interviewe jer er, at jeg gerne vil forstå hvordan politiet forholder sig til ordningen, hvad nogle af tankerne er bag og også hvordan det virker i praksis.
- Det jeg gerne vil have ud af interviewet er, at I fortæller mig hvad din holdning er, til de her ting
- Forskningsinterview- fungerer anderledes end interview til nyhederne.
- Det er et forskningsinterview og derfor spørger jeg om nogle andre ting end journalister måske normalt ville gøre
- Det kan godt være at nogle af spørgsmålene virker underlige eller gentagende for jer, men det behøver I ikke tænke over. Prøv at svar så godt I kan.
- Vi skal lige overveje fortrolighed. Jeg vil gerne optage samtalen og vedlægge en kopi som bevis når jeg afleverer opgaven. Opgaven sendes til min vejleder og censor. CBS har en offentligt kartotek over alle specialer som er skrevet ved CBS, opgaven kommer til at ligge deri hvis ikke man stempler den fortroligt. Hvad er Jeres holdning til det? Evt. kan vi undlade at give informationer som gør Jer og sagen identificerbar for andre og alligevel lade den være offentlig eller stemple den fortroligt og så bliver den ikke offentliggjort
- Jeg vil gerne optage samtalen
- Som tak sender jeg eksemplar af den færdige opgave når den er blevet vurderet. Bidrage med nye vinkler på en kendt problemstilling – kortfattet konklusion kan være let læst og jeg uddyber gerne pointer hvis det ønskes.
- Har I nogle spørgsmål inden vi går i gang?

Om Jer:

Hvad er jeres faglige baggrunde? Uddannelse?

Hvor længe har I arbejdet i Politiet?

Hvad har I arbejdet med før?

Hvad er Jeres erfaring med at håndtere eller samarbejde med borgere og vagtværn om sikkerhed?

Generelt:

Hvem har I jeres øjne ansvaret for at sikre private hjem mod indbrud?

Hvem har magten eller autoriteten til det? Vagtværn, private borgere, politiet?

Jeg har undersøgt lidt rundt omkring det her emne, og det viser sig at mange borgere og også vagtvirksomheder mener, at det er politiet der har ansvaret for, at der ikke sker indbrud i borgernes hjem – mener I også det? Føler I, at I kan løfte den opgave?

Synes I det er væsentligt, at politiet deltager i at sikre borgeres hjem mod indbrud?

Synes I der er noget forkert i, at loven giver mulighed for, at vagtvirksomheder patruljerer på steder hvor der er almindelig adgang, på trods af vagtlovens §6 har til hensigt at undgå det?

” Vagtvirksomhed på områder, hvortil der er almindelig adgang

§ 6. En autorisation til at udøve virksomhed som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, omfatter ikke adgang til at udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, medmindre der er givet særlig tilladelse hertil. Det samme gælder anvendelse af hunde på sådanne områder som led i virksomheden.

Stk. 2. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan til enhver tid bestemme, at vagtvirksomhed ikke må udøves på bestemte steder, hvortil der er almindelig adgang.”

Denne problemstilling:

Hvem synes I har taget ansvaret for at sikre borgernes hjem mod indbrud i denne her situation?

Synes I, at det er i orden at samfundet; borgere, vagtværn og alle andre bare accepterer denne her ordning?

Hvordan vurderer I, at private hjem sikres mod indbrud i denne her situation?

Synes I, at det ville være bedst hvis I i politiet stoppede ordningen og i stedet selv overtog ansvaret for at der ikke sker indbrud i det kvarter?

I denne her situation har borgerne valgt selv at betale for at undgå indbrud – hvem mener I ideelt set der burde betale for det?

Jeg kan forstå, at der er delte meninger om, hvordan Politiet skal håndtere den rolle som vagtvirksomheder er kommet til at spille. Da ordningen var ny udtalte ”Vicepolitikommissær i Sydøstjyllands Politi Jens Møller Pedersen at han synes, det er en udmærket idé med de ekstra øjne i natten. – Jo flere, der holder øje med tingene, jo sværere bliver det for tyvene at arbejde, siger vicepolitiinspektør Carsten Thostrup.” – især Politiforbundet udtaler sig meget negativt. Jeg har læst om en lignende ordning fra Solrød Strand, hvor politiet valgte at gå ind og lukke ordningen indenfor de første 24 timer – hvordan forholder I jer til at andre dele af politiet ikke bryder sig om denne her slags ordninger? Hvor stor er Jeres autonomi til at handle om I vil indenfor det her område?

Hvordan vil I karakterisere Jeres forhold til de borgere der bor på Fjordvej? Kender I Ole Koed-Madsen, der tog initiativ til ordningen, personligt?

Hvordan vil I beskrive Jeres forhold til Tonni Jensen fra Vagt.dk? Kender I hinanden?

Generelt:

Kender I til andre steder, hvor borgere har valgt denne her løsning med at hyre et privat vagtværn i et helt kvarter?

Kan I forestille jer, at denne her ordning blev brugt andre steder? Fx steder hvor den gennemsnitlige indkomst er lidt lavere?

Synes I det ville være i orden, hvis der blev flere og flere steder hvor man vælger den løsning?

Hvem synes I er de rette til at sørge for sikring af private borgeres hjem? Synes I politi og vagtværn har den samme position til at levere sikring af borgernes hjem? Hvorfor?

Har I noget materiale om denne her ordning, som jeg kan få lov til at se?

Er der noget I undrer jer over, at jeg ikke har spurgt om?

Debriefing:

Hvis I ikke har andre spørgsmål kan vi afslutte interviewet nu.

Jeg har lært...

- Hvis du har lyst, kan jeg sende et færdigt eksemplar af opgaven når jeg er færdig.
- Jeg vil gerne have lov til at tage et billede af jer her hvis det er i orden?

Bilag 8: Transskribering af interview med Politiinspektør Karsten V. Hansen

D. 18. sep. 2012, Kolding

Om Karsten:

Karsten V. Hansen, 48 år.

Ansæt ved politiet siden 1986, som 22 årig. Ingen uddannelse før det, forskellige ufaglærte jobs. Vidste at han ville i politiet meget tidligt, for at køre patruljer og have uniform på, ledelsesvinklen kom først senere. Startede i København.

Leder fra 2002 og frem – politiinspektør, hvilket vil sige at han er øverste chef for hele lokalpolitilinen i Sydøstjyllands politi, 440 medarbejdere under sig og 6 politistationer, som han er øverst operative ansvarlig for.

Læser pt. master i offentlig ledelse på Ålborg Universitet, for at kvalificere sig til at blive leder på niveauet over hans nuværende stilling, stillingen som chefpolitiinspektør.

Erfaring med håndtering af vagtvirksomheder – da politireformen blev sat i gang i 2007, der blev han udnævnt som vicepolitiinspektør og blev leder af en af lokalstationerne i Midt- og Vestjylland, i Ringkøbing. Der var han i 1 ½ år som lokalpolitileder, så kom han til Holstebro og var lokalpolitileder der i 1 år. Så kom han til Herning og var lokalpolitileder i 1 ½ år og så blev han politiinspektør i Sydøstjylland.

Transskribering

Karsten V. Hansen: ”Og netop lokalpolitistationerne, er der hvor man kan sige, det er hjertet, det er hjertet vores organisation og det er hjertet, der hvor hele den lokale forankring er i forhold til samarbejdsrelationerne også, i høj grad på det nære. Så man kan sige, hele det borgernære, hvor man taler om kriminalitet, ting der irriterer, ting der forstyrrer roen og freden i villakvarterne, det bliver håndteret imellem lokalpolitistationerne og så typisk, det kan være en borgerforening, det kan være en beboerforening, det kan være skolenævn, det kan være mange forskellige af de her lokale organisationer, NGO-organisationer, der ligger og arbejder, altså som frivillige

organisationer, dér er samarbejdsrelationerne ofte imellem lokalstationerne, og det er der jeg har min erfaringer fra. Og det er der jeg kan tale fra kan man sige, det er den platform jeg taler fra når jeg ved noget om det her, i forhold til hvad det er det betyder og hvad det er der kan forstyrre billedet i forhold til de samarbejdsrelationer. Så der jeg har 5 ½ års indgående erfaring med at arbejde meget tæt i forhold til. Ved reformstarten, der opstod der et nye begreb der hedder kredsrådene og i England har man det der hedder communities shields, og alt muligt andet sådan, hvor man har meget indarbejdet at borgerne har indflydelse på, hvad der skal arbejdes med og hvordan tingene skal løses. Det forsøg... det lavede man faktisk også ved reformstarten, hvor man laver, hvor man etablerer noget der hedder kredsråd, og under kredsråd, der er et kredsråd i hver politikreds. Men under hver kredsråd er der et lokalråd, i hver kommune. Det vil sige at hernede i Sydøstjyllands Politi, hvor der er 7 kommuner, der er der 7 lokalråd. Og hvert lokalråd, der sidder den lokale politileder, og en mere fra politiet, måske to mere fra politiet, så sidder der repræsentanter højt fra kommunerne, dvs. en kommunaldirektør, socialchef, der kan sidde nogen udefra, der kan eksempelvis sidde nogen fra en beboerforening, en beboerforeningsformand, hvis det er en meget stor beboerforening. Og det lokalråd er ofte, det er kan man sige, det er drivkraften i forhold til samarbejde og løse ting i samarbejde og tværsektorielt. Det er helt afgørende for, at man prøver at skubbe sine opgaver ud til andre og får hjælp til at løse problemstillinger. Og det er et eller andet sted kernen, og det er det der er ledetråd, det vil sige visionen i alt vores arbejde i dag, det er og prøve i høj grad at opnå samarbejde og få flere ind til bordet i forhold til løsninger. Så det der, det kan man sige, det er den måde det er forankret på og bygget op på, siden reformstart.”

Interviewer: *”Og er det stadig den måde det er organiseret på nu?”*

Karsten V. Hansen: ”Ja, det er det. Og der kan man sige, der øver vi os stadigvæk. Vi øver os på, på at få kredsråd og lokalråd til og være det de skal være, netop et strategisk fundament for et bredt tværsektorielt samarbejde, hvor man siger, man tager udgangspunkt i problemstillingen, Fjordvej for eksempel, så siger man hvem har interesse i det her, hvor er interessenterne henne? Jamen, der er beboerne, der er også en kommune, der har en interesse i at man udadtil ikke skilter med meget kriminalitet, fordi så kan ejendomsmæglerne ikke sælge husene, så, det vil sige, så er tab. Altså, der er jo masser af interessenter i sådan et område, og det er dem man ligesom prøver at sige, hvordan går man fat i dem, hvordan får vi dem her aktiveret alle sammen, til at lave en helhedsløsning på det.”

Interviewer: *"Okay, når I arbejder med sikring af private hjem mod indbrud" "Ja" "Hvem er det så i Jeres øjne, der har ansvaret – ligger det ved borgeren, eller ved Jer, eller ved vagtværnet eller en helt tredje?"*

Karsten V. Hansen: *"Altså, sikring af privatboligerne, det er, det er en sag mellem, altså for boligens egen ejer. Det er helt klar, det er ikke politiets opgave at lave sikring og udøve det praktiske, og tage et valg til hvad man vil gøre rent sikringsmæssigt. Det er den enkelte borgers frihed, og hvad man sige, altså det bestemmer man selv hvordan man vil gøre, man bestemmer selv i forhold til om man vil sikre sin bolig med alarmer, eller hvad man vil, eller om man vil hyre et vagtværn. Det kan politiet, hverken kan eller skal blande sig i, det har vi sådan set ikke nogen, nogen muligheder og skal heller ikke have nogen mulighed for synes jeg ikke. Vores opgave i forhold til sikring, det er i høj grad og rådgive, når, både før ulykke, altså før kriminaliteten sker, men også når kriminaliteten sker. Altså der er sådan to perspektiver, det forebyggende og så, og så er der rådgivningen i forhold når skaden er sket, damage control kan man sige. Det er der hvor jeg ser politiets store opgave, og hvis i vores opgave i forhold til at rådgive omkring forebyggelse, det er netop det som jeg startede med at tale om, hvordan får vi identificeret hvem der kan hjælpe os med det her, hvordan kan vi få flere i tale, så vi laver en helhedsplan og en helhedsløsning og går ud og præsenterer for borgerne og husejerne i forhold til når vi taler indbrud i beboelse."*

Interviewer: *"Men hvordan, I tænker ikke når i kører rundt og altså, bare at I kører igennem gaden har det jo en præventiv effekt" "Ja" "i forhold til indbrud, men det er ikke noget I tænker ind i det som..."*

Karsten V. Hansen: *"Det garanterer jeg dig for, i høj grad, fordi, man kan sige, en stor del af vores, kan man sige, vision og mission for overhovedet at have vores eksistensberettigelse, det er og være præventive og være, og forebygge kriminalitet, det ligger direkte i politiloven, at politiet de skal jo forebygge at kriminalitet det opstår, når det så opstår så skal vi efterforske det og så skal vi placerer straffeansvaret, det er sådan set hele kernen i vores arbejde, og der kan man sige: en væsentlig del af det, at vi forebygger, det er at være synlige. Det er også derfor vi går i uniformer, det er også derfor vi kører rundt i politibiler hvor der står politi på siden, det er for et eller andet sted og have et synligt politi der viser vi er tilstede, vi er i miljøerne netop for et eller andet sted og forebygge at nogen skulle få lyst til at lave kriminalitet når vi holder lige ude foran. Så det er helt klart et element, men det er bare vigtigt at understrege at vi har også, vi har også, vi*

har nogle meget meget store områder geografisk, altså Danmark er jo et stort land og vi har 10.000 betjente, ca. 10.000 betjente, jeg ved ikke en 3.000-4.000 af dem, de kører i det kørende beredskab, så er det jo efterforskere der er alt muligt andet bagved, så man kan ikke være alle steder, hele tiden. Det kan man ikke. Og det er den udfordring der ligger i at være analytisk og være skarp i forhold til, hvor vi ligger tyngden i vores synlighed, det er at forsøge og ligge tyngden der hvor man kan sige behovet er størst. Ved at være analytisk og ligesom kigge ned i krystalkuglen og ligesom sige hvad viser, hvad viser tendenserne?, jamen tendenserne de viser at i øjeblikket der er det Fjordvej der er hårdt ramt af indbrud, det kommer tirsdage og onsdage imellem 2 og 5 om morgenen, ser det ud til at de fleste indbrud bliver begået, så målretter vi jo vores indsats, men det er ikke altid nok for alle mennesker og det er det der oftere, kan man sige med Fjordvej, hvor der er nogle der siger, vi vil gerne have tryghed hele tiden, 24-7, og der må vi sige, jamen vi gør det, vi vil være der og vi er der, nogle gange ser I os, nogle gange ser I os ikke fordi I sover, men vi er der, men vi er der ikke hele tiden, det kan vi ikke være. Og det er den ærlige kommunikation som jeg synes vi er forpligtet til at skulle give”.

Interviewer: *”Jeg har undersøgt lidt omkring det her emne og jeg har talt med vagtvirksomheden, som har ordningen derude og borgerne, og de mener egentlig at det er politiets opgave at være med til at sikre borgernes hjem i forhold til den præventive indsats, som du taler om nu”*

Karsten V. Hansen: ”Ja, jamen det er det også, men det er i form af rådgivning som jeg siger, det er ikke politiet der skal stå ude og skifte låsene, hvis jeg skal bruge den metafor, vi skal ikke stå med skuetrækkeren og skifte låsen, det er altså folks egen private sag og private ansvar og tage, altså der er jeg nødt til at sige at der, det der udtryk som tv2 plejer at brug ”det er samfundets skyld”, det er ikke samfundets skyld at låsen ikke er blevet skiftet, det er, det ansvar det hviler, det ansvar det ligger altså ved en selv, og der er man nødt til at gribe i egen barm og tage ansvar for sig selv og også, så må man sige, jamen det vi stiller til rådighed, det er rådgivning, det er vejledning, det er af forskellig materiale, der, hvor vi går ind og siger det her vil være en god ide, det her kan have en effekt. Vi skal også huske på, vi har en myndighedsopgave...” Optagelse slutter.

Interview i note form, godkendt af Karsten V. Hansen, hans rettelser står med rød.

- Borgerne har **grundlæggende** selv ansvaret for at sikre deres værdier og hjem, politiet kan **og skal** rådgive omkring det og tage ud efter skaden er sket. Politiets opgave er, at deltage i sikringen af borgernes hjem, men ansvaret ligger hos borgerne selv. Politiet løfter opgaven omkring det præventive arbejde. Undersøgelser **tyder på**, at for meget politi i gaderne giver den modsatte effekt. Derfor skal vi i politiet ramme den rigtige balancegang mellem at være synlige og tilstede, samtidig med at vi ikke flytter ved den ro og orden, der er i forvejen når vi patruljerer. Det der er vigtigt er, at hvis borgerne ringer og siger at der er indbrud, så skal politiet komme derud hurtigst muligt. Det er dét der tæller, og ikke hvor mange gange vi har kørt rundt i kvarteret, det får folk til at tro at der er noget galt. Derfor er det en paradoks balance man skal ramme med politiindsatsen. Man skal sørge for at folk føler sig trygge og kan tilkalde politiet hvis der er indbrud eller har været det, men samtidig forventer borgerne heller ikke at se politiet i deres kvarter med mindre at der er sket noget, nogen er blevet slået ned, nogen er blevet voldtaget eller der er begået indbrud. Efter vi implementerede politireformen, viste undersøgelser at befolkningen var mindre glade for politiet og mindre trygge ved, at politiet er der. De seneste undersøgelser viser, at befolkningens tillid til politiet igen er oppe på samme niveau som før reformen. Derfor kan der nogle gange være forskelle i den opfattelse man får, når man følger med i medierne og sådan som virkeligheden faktisk er.
- Når der står i §6 i Bekendtgørelse af lov om vagtvirksomhed, at vagtvirksomheder ikke må udøve vagtvirksomhed på områder hvor der er almindelig adgang, betyder det at vagtvirksomheder må udøve tilsyn med privat ejendom og køre fra sted til sted. **I betænkning 1048/1985, som dannede grundlag for forslaget til loven, fremhæves det, at det principielt bør være politiets opgave at opretholde ro og orden på offentligt område. Ved vurderingen af, om der i særlige tilfælde skal gives tilladelse til at udøve vagtvirksomhed på offentligt område, skal der ifølge betænkningen lægges vægt på karakteren af det pågældende område, herunder graden af den til området knyttede offentlighed, forstået på den måde, at jo mere offentligt og frit tilgængeligt området kan siges at være, jo mere tilbageholdende bør man være med at meddele tilladelse Vagtvirksomheden må således ikke køre vagtvirksomhed/patrulje i det offentlige rum. Grænsen mellem politi og vagtvirksomhed på dette område går ved ordlyden ”patruljere”.**

Politiet har monopol på at patruljere og alt det andet der hører til myndigheden, men jeg har ikke noget problem med, at vagtvirksomheder fører tilsyn og kører fra sted til sted, så længe at de overholder loven.

- Borgerne i Danmark er, sammenlignet med andre lande, meget ringe til at sikre deres hjem.
- Efter politireformen har man lavet nye måder at samarbejde på. Man identificerer et problemområde og inviterer alle parter i sagen til at deltage omkring et samarbejde, der stopper eller mindsker problemet. Det præventive arbejde er fælles, alle kan deltage og det gør vagtvirksomhederne også. Det er der ikke noget problem i, så længe at de ikke bevæger sig ind på det der er politiets opgaver, som ud over at deltage i det præventive arbejde, er alt det der ligger efter, hvis der er indbrud i et hjem. **Se evt. dette link til et fælles projekt i Glostrup.** http://avisen.dk/politi-og-private-vagter-slaar-sig-sammen_166243.aspx
- Sat på spidsen, har vagtvirksomhederne mere autoritet en politiet til at sikre borgernes hjem, fordi de kan kommunikere med dem på en anden måde og bidrage til at opsætte udstyr der øger sikringen. **Vagtselskaberne kan bruge risikofaktor (utrygheden og frygten) i kampagner.** Jeg forventer at samarbejdet bliver udbygget væsentligt i løbet af de næste år, det er hele politiets strategi på området. Sikring mod indbrud i private hjem er blandt politiets 3 største fokusområder: bander, indbrud og ghettoer, derefter alt muligt andet.
- Sat lidt på spidsen, som du gør med det spørgsmål, så hvis man sidestiller politiet og vagtvirksomhederne, og hvem der så har den største autoritet til at sikre borgernes hjem, så er det vagtvirksomhederne. De kan kommunikere på en anden måde, de kan sige til folk, at deres hjem står til at blive røvet næste gang. Det kan man ikke i politiet. Man kan se det i deres markedsføring, hvor der står en tyv med brækjern og peger på det næste hus. Vagtvirksomhederne er tættere på borgerne og kan have kontakt med dem på en anden måde. Politiet kan kun rådgive og selv hvis de gør det, er det jo ikke sikkert at folk så rent faktisk retter sig efter det. Politiet kører en kampagne nu i udvalgte områder hvor de går huse igennem og peger på hvor man kan sikre det bedre. Hvis politiet så peger på et vindue og siger, det der er giftigt, så er det jo ikke sikkert at borgerne så tager det til efterretning og rent faktisk løser problemet med det vindue.

- Jeg er ikke bekymret over at ordningerne flytter kriminaliteten, måske bliver det indkredset til et sted hvor politiet så bedre kan gribe ind. Men indsatsen mod indbrud skal komme fra flere sider, man skal fjerne det armod som tvinger folk ud i at begå indbrud, stoppe efterspørgslen og selvfølgelig fange dem der begår indbrud, sætte dem i fængsel eller resocialisere dem.
- Borgerne har selv ansvaret for at sikre deres bolig, og hvis de hellere vil på restaurant end at sikre boligen, så er det jo sådan det må være. Det handler om prioritering hos borgerne. Hvad koster en alarm med tilkaldealarm til vagt? Den koster ikke 10.000 kr. om året, den koster måske 2000. Hvis man så sidder i en villa der er mange millioner værd, jamen så må man også selv have en interesse i at sikre sine værdier. For at koncentrere indsatsen mod indbrud de steder hvor man ved at det har været østeuropæere der stod bag, har man inviteret politifolk fra Rumænien og Litauen til Danmark. De var chokerede over hvordan det så ud når man kører langs motorvejen i Nordsjælland, alle de villaer som er sikret så dårligt. Faktisk er de danske hjem nogle af de dårligst sikrede i EU. I Rumænien sikrer man sit hjem godt hvis man har noget af værdi.
- Uden at vide det med sikkerhed, formoder jeg at grunden til, at Politiforbundet er negative overfor vagtvirksomheder, er hvis det handler om, at de bevæger sig ind på politiets område som myndighed. Så længe vagtvirksomheder er indenfor lovens rammer og kun fører tilsyn, så kan jeg ikke forestille mig, at politiforbundet kan have noget problem med det.
- Jeg er ikke sikker på, at den vækst der måske kommer indenfor salg af sikring til private hjem kommer til at ske i vagt branchen. Har man brug for en vagt, hvis man har sat kameraer op, som er koblet til ens smartphone og hvis der så er et indbrud, jamen så ringer man jo til politiet? Så er der ikke nogen brug for vagter. Vagterne har samtidig sammen problem som politiet, for hvis de har en aftale med hus 1, 2, 3...-10, og de kører fra sted til sted, hvis de så er i hus 10 når der går en alarm i hus 1? Så er de jo ligeså ringe stillet som politiet, det er den samme problemstilling. Derfor tror jeg, at den vækst der kommer fremover, kommer til at være indenfor den elektroniske sikring.
- Jeg har ikke det fulde overblik, men jeg kender til nogle andre steder hvor man har ordninger lignende den på Fjordvej. Det har man på Sjælland og også i Skive, hvor et stort kollegium et år var meget plaget af indbrud og hærværk i julen, året efter havde de hyret en vagt som havde station derude, for at sikre at det ikke skete igen.

- Det kan godt være at man fra vagtbranchens side prøver at hæmme udviklingen indenfor afgrænsede områder med hegn og gitre, men der er allerede mange af store villaer hvor der er hegn eller gitter omkring. Som sådan er det der allerede.
- Forsikringsselskaberne har også en rolle at spille i det her. Så længe at de ikke stiller krav til sikringen og udbetaler præmien, så ser folk ikke nødvendigvis noget behov for at sikre sig bedre. I eksempelvis England kan man i visse områder ikke få lov at få en forsikring uden at man lever op til krav om alarmer, som er stillet af forsikringsselskaberne.
- Jeg kender ikke selv borgerne på Fjordvej eller vagtvirksomheden der patruljerer der.
- Når man i dag har områder hvor der er særligt mange indbrud, så nedsætter man en gruppe, hvor man inviterer relevante personer til at deltage, det kan være fra beboerforeningen, boligforeningen, men også fra vagtvirksomheder, det er den måde man kan udvide samarbejdet på. Så udveksler man telefonnr. og aftaler måske et opfølgende møde med vagtvirksomheden og andre involverede. Politiet vil ikke gå ind og anbefale en vagtvirksomhed frem for en anden, det er op til folk selv hvem de vælger at samarbejde med eller skrive en kontrakt med. Fremtiden kommer til at byde på mere samarbejde og en åben organisation i politiet, det står i vores nye strategi for de næste år. Når det handler om at sikre borgernes hjem mod indbrud, er det vigtige at man gør noget og får løst problemet, om det så er borgerne der selv eller via et vagtselskab løser opgaven i samarbejde med ex. politiet er lige meget. Det vigtige er at man når frem til det mål som er, at mindske indbrud i private hjem, den opgave kan løses på mange måder.

Bilag 9: Feltnoter fra interview med Karsten V. Hansen

Kolding Politistation, 18.09.2012

Jeg ankom til interviewet præcis til tiden efter en stresset køretur med kø på motorvejen. Karsten ringede mens jeg drejede ind på vejen, fordi han ville komme ud til indgangen for at hente mig. Han stod og ventede da jeg kom derhen. Karsten var klædt i uniform uden jakke, bar briller og er aldersmæssigt formodentlig sidst i 40'erne-starten af 50'erne. Jeg havde taget tøj på jeg mente matchede en uniform, men i en ung version, pæn jakke, nederdel, sorte strømpebukser og høje sko i uformel stil. Jeg var tydeligt gravid, men valgte at skjule maven med en løs sort t-shirt. Vi snakkede lidt om vejarbejde på motorvejen og jeg lånte toilettet inden vi startede interviewet. Meningen var, at hans kollega Vicepolitiinspektør Verner Sørensen skulle have deltaget, men der havde været problemer med kalenderne og derfor var Verner på vej til København for at fejre sin datters afsluttede kandidatuddannelse.

Karsten havde tydeligvis ikke sin vante gang på politistationen i Kolding, og var et kort øjeblik i tvivl om hvor toilettet var.

Der var ikke meget smalltalk førend interviewet gik i gang og han foregreb ikke problemstillingen. Jeg satte telefonen til at optage og gik lige til sagen efter interviewguiden. Interviewet forløb helt efter planen, han svarede velvilligt på mine spørgsmål og selvom han ikke sidder i Kolding kreds var han grundigt sat ind i problemstillingen om Fjordvej som han løbende refererede til. Samtalen tog en generel drejning, hvilket jeg dog vurderede ikke var til gene for at senere at analysere problemstillingen.

Efter 50 minutter synes jeg vi havde været godt omkring hele problemstillingen og jeg afsluttede interviewet efter at have spurgt om der var noget han undrede sig over at jeg ikke havde spurgt om og samtidig også om der var mere han gerne ville sige.

Da jeg tjekkede optagelsen på telefonen kunne jeg godt se, at den kun havde optaget i 12 minutter og ikke 50. Jeg lod som ingenting, men panikkede lidt indeni.

Jeg spurgte om jeg måtte tage billede af ham, hvilket jeg gerne måtte. Billedet er taget der hvor han sad under interviewet, jeg tog kun det ene og viste det til ham, så han kunne godkende det. Billedet er nedenfor.

Karsten fulgte mig ud igen, jeg takkede mange gange og gik over til bilen. Her brugte jeg 1 time på at skrive alle hans pointer fra interviewet ned, undervejs i relation til interviewguiden der gav hints om hvilke emner vi havde været omkring. Jeg koncentrerede mig meget under interviewet på at forstå hvad han sagde for samtidig at kunne stille egnede spørgsmål udenfor guiden. Det resulterer som regel i, at jeg husker nærmest fotografisk både hvad han talte om og samtidig også i nogen grad hvordan han udtrykte sig. Dette udnyttede jeg til at skrive pointerne ned.

Ærligt talt var jeg ret flov over, at teknikken svigtede i et interview som jeg ellers var meget tilfreds med.

Samme dag sendte jeg en email til ham, hvor jeg forklarede problemet med optagelsen og at jeg kan løse problemet ved at han godkendte de pointer jeg havde skrevet ned og evt. lavede tilføjelser til det jeg havde skrevet. Jeg rettede de første noter igennem og organiserede efter indhold, fjernede gentagelser og tilføjede enkelte steder.

Han svarede velvilligt kort efter at han ville se det igennem og sende tilbage snarest muligt.

Jeg takkede igen over mail, da jeg er klar over hvor presset politiet er i forhold til arbejdsopgaver.

Interviewet foregik tirsdag og han sendte dokumentet tilbage fredag med en enkelt præciserende tilføjelse, som ikke blev nævnt så specifikt til interviewet og derfor bidrager udover det interviewet gav i sig selv. Ellers var der få ord tilføjet eller skiftet ud 3 steder samt et link han vurderede er interessant for mig. Rettelserne er skrevet med rød hvilket også fremgår af bilaget. Emailen var sendt fra hans private emailadresse og jeg formoder derfor, at han har lavet det udenfor arbejdstid og dermed har brugt sine egne ressourcer på det.

Jeg takkede endnu engang tilbage og har lovet at sende en papirudgave af opgaven til ham når den er færdig og forsvaret, samtidig med at jeg har lovet at forklare pointer og redegøre for konklusionen mundtligt hvis han gerne ville have det.

Bilag 10: Emailkorrespondance med Karsten V. Hansen efter interview

Fra: Eva Fiil Nielsen <evafiilnielsen@gmail.com>
Emne: **Vedr.: Interview Kolding vedr. speciale**
Dato: 19. sep 2012 09.52.51 GMT+02:00
Til: <KHA007@politi.dk> <KHA007@politi.dk>

Tusinde tak Karsten, det er meget værdsat.

Den 18/09/2012 kl. 15.32 skrev <KHA007@politi.dk> <KHA007@politi.dk>:

Hej eva. Jeg læser det igennem snarest og skal nok give mine bemærkninger til det som du har skrevet. Mvh Karsten
Med venlig hilsen

Fra: Eva Fiil Nielsen [<mailto:evafiilnielsen@gmail.com>]
Sendt: Tuesday, September 18, 2012 03:18 PM
Til: Hansen, Karsten Peder Vestergaard (KHA007)
Emne: Re: Interview Kolding vedr. speciale

Hej Karsten

Først og fremmest tak for et rigtig godt interview i dag.

Da jeg lyttede optagelsen igennem, viste det sig at telefonen var løbet tør for plads og derfor ikke har optaget det hele. Det ærger mig enormt meget, for jeg synes du har nogle rigtig gode pointer omkring hvor politiet står i dette spørgsmål.

For at løse problemet har jeg skrevet dine pointer ned efter min erindring, men førend jeg bruger dem i min analyse vil jeg gerne bede dig læse dem igennem med henblik på at godkende det, og gerne rette i dem, såfremt der er noget jeg har fået forkert fat i. Du er velkommen til at tilføje yderligere, hvis du vurderer at noget mangler. Jeg vil i specialet gøre opmærksom på, at det ikke er dine egne ord præcist, men at du kan stå inde for indholdet, selvfølgelig kun såfremt du godkender det jeg fremsender her.

Jeg håber du kan finde tid til at kigge det igennem og vende tilbage til mig.

Med venlig hilsen,
Eva

Tlf. 61710706

Den 10/09/2012 kl. 15.10 skrev <KHA007@politi.dk> <KHA007@politi.dk>:

Hej Eva.

Vicepolitiinspektør Verner Pedersen og jeg har reserveret en tid den 18. september 2012 kl. 1000 på Politistationen i Kolding, Birkemose Alle, Kolding.

Vi har afsat ca. 1 time til dit interview.

Karsten V. Hansen
politiinspektør

<image001.png>
Liniechef Lokalpolitiet
Holmboes Allé 2
8700 Horsens
Mobil: +45 72583105
E-mail: KHA007@politi.dk
Web: www.politi.dk/sydoestjylland

Fra: Eva Fiil Nielsen <evafiilnielsen@gmail.com>
Emne: **Vs: Interview vedr. speciale.**
Dato: 23. sep 2012 12.30.55 GMT+02:00
Til: evafiilnielsen@gmail.com

Med venlig hilsen,
Eva Fiil Nielsen

Start på videresendt besked:

Fra: Eva Fiil Nielsen <evafiilnielsen@gmail.com>
Dato: 21. sep. 2012 16.19.39 CEST
Til: Karsten Hansen <solbjerg38@fibermail.dk>
Emne: Vedr.: Interview vedr. speciale.

Hej Karsten

1000 tak for det og dine tilføjelser. Jeg kigger nærmere på Vestegnen og vender tilbage til dig når specialet er færdigt.

Rigtig god weekend.

Med venlig hilsen,
Eva Fiil Nielsen

Den 21/09/2012 kl. 15.52 skrev "Karsten Hansen" <solbjerg38@fibermail.dk>:

Hej Eva.

Jeg har læst det igennem og skrevet lidt med rød skrift som supplement. Der var enkelte passagerer som jeg har ændret formuleringen i. Ellers står jeg ved indholdet...

Jeg har vedhæftet et link til en artikel omkring et aktuelt samarbejde med vagtvirksomheder og Vestegns polit. Du kunne evt. kontakte Vestegns polit for mere info.

Med venlig hilsen

Karsten V. Hansen
Politiinspektør
Syddøstjyllands Politi.
<Noter fra interview med Politiinspektør Karsten V Hansen.docx>

Bilag 11: Interviewguide til Ole Koed-Madsen, borger

Briefing

- I mit speciale arbejder jeg med hvordan vækst i den private sikkerhedssektor påvirker staten eller politiets autoritet til at bistå borgere i det præventive arbejde omkring at sikre deres hjem
- Jeg faldt over nogle avisartikler hvor den ordning der er på fjordvej var nævnt
- Grunden til at jeg er så glad for at få lov til at interviewe dig er, at jeg gerne vil forstå hvad nogle af tankerne er bag og også hvordan det virker i praksis.
- Forskningsinterview- fungerer anderledes end interview til nyhederne.
- Det jeg gerne vil have ud af interviewet er, at du fortæller mig hvad din holdning er, til de her ting
- Det er et forskningsinterview og derfor spørger jeg om nogle andre ting end journalister måske normalt ville gøre
- Det kan godt være at nogle af spørgsmålene virker underlige eller gentagende for dig, men det behøver du ikke tænke over. Prøv at svar så godt du kan.
- Vi skal lige overveje fortrolighed. Jeg vil gerne optage samtalen og vedlægge en kopi som bevis når jeg afleverer opgaven. Opgaven sendes til min vejleder og censor. CBS har en offentligt kartotek over alle specialer som er skrevet ved CBS, opgaven kommer til at ligge deri hvis ikke man stempler den fortroligt. Hvad er din holdning til det? Evt. kan vi undlade at give informationer som gør dig og sagen identificerbar for andre og alligevel lade den være offentlig eller stemple den fortroligt og så bliver den ikke offentliggjort
- Jeg optager samtalen
- Som tak sender jeg eksemplar af den færdige opgave når den er blevet vurderet. Bidrage med nye vinkler på en kendt problemstilling – kortfattet konklusion kan være let læst og jeg uddyber gerne pointer hvis det ønskes.
- Har du nogle spørgsmål inden vi går i gang?

Om dig

Hvad er din baggrund? uddannelse?

Hvad har du arbejdet med før?

Hvornår startede du med at opbygge EQF?

Denne løsning

Vil du fortælle om optakten til at I startede denne her ordning på Fjordvej?

Hvem tog initiativ?

Hvad sagde politiet?

Hvilke tanker gjorde du dig om ordningen?

Hvordan fungerer den nu?

-frekvens, betaling, samarbejde

Hvordan er dit forhold til vagtvirksomheden? Politiet? Kender du nogle af dem personligt?

Hvordan er dit forhold til de andre på vejen der er med i ordningen?

Har I lavet en evaluering af ordningen eller andet materiale på den?

Generelt

Kan borgerne stole på, at politiet sikrer at der ikke sker indbrud i deres hjem?

- er det statens ansvar – via politiet?

Hvis man ser på det, på et mere generelt plan, hvem har så i dine øjne **autoriteten** til at sikre private hjem? Vagtvirksomheder, borgerne selv, politiet eller andre?

- Hvis ansvar er det at sikre hjemmene?

I denne her situation på Fjordvej, hvem synes du så har taget ansvaret for at sikre jeres hjem?

- Hvem betaler for ordningen?

Synes du det er i orden at politi, vagtværn og borgere accepterer denne her ordning?

Kender du til andre steder, hvor man har valgt at løse en lignende problemstilling på samme måde?

Ser du et problem i hvis denne her slags ordninger bliver mere udbredte?

- Er denne her type ordning afhængig af den gennemsnitlige indkomst i kvarteret?

Synes du det er væsentligt at borgerne selv deltager i at sikre deres egne hjem? Hvad er politiets ansvar? Hvilken rolle spiller Vagt Dk i denne her situation?

Hvad synes du om, at du som borger har mulighed for at købe dig til ekstra sikkerhed?

Hvad synes du om, at vagtvirksomheder deltager i sikring af borgernes hjem?

Synes du, der er noget forkert i, at borgeren skal betale vagtvirksomheder for at sikre deres hjem?

Hvem synes du er den rette til at søge for sikring af private borgeres hjem?

Synes du politi og vagtværn har den samme **position** til at levere sikring af borgernes hjem?

Hvorfor?

Bevæger vagtvirksomheder sig ind på politiets område, når de patruljerer på offentlige områder?
(brud på bekendtgørelse af vagtvirksomhed)

Debriefing

- Jeg nævner nogle hovedpunkter i det jeg har lært gennem interviewet
- Har du mere du gerne vil sige eller spørge om før vi afslutter interviewet?
- Hvis du har lyst, kan jeg sende et færdigt eksemplar af opgaven når jeg er færdig.
- Jeg vil gerne have lov til at tage et billede af dig her hvis det er i orden?

Bilag 12: Noter fra interview med Ole Koed-Madsen

Kolding, 02.10.2012

Ole Koed-Madsen

Født i 1951 = 61 år

Eksporterer svinekød til Rusland + importerer

Er Europas 3. største eksportør til Rusland af svinespæk

Omsætter for en kvart mia. om året

Læst højere handelseksamen – afsluttet i 1971

Før han startede sit eget var han ansat i 2 virksomheder indenfor branchen

Startede sit eget i 1983

Transskribering:

3.28: Ole Koed-Madsen: "Det startede en morgen i februar 2009, hvor jeg kommer ned på kontoret hvor en af mine medarbejdere siger "Ole, du har ikke lukket din bildør ordentligt", det kunne jeg ikke forstå, det er jeg altid omhyggelig med, jeg gik op i carporten. Nu driver vi virksomhed, altså vores headquarter er på Fjordvej på terrænplanet, vi bor på førstesalen min kone og jeg. Der kunne jeg så godt se, min dør stod lidt på klem, jeg kiggede ind, jeg kunne ikke se noget og tænkte, "nå, der har jeg nok bare ikke været opmærksom", da jeg så kiggede nærmere kunne jeg godt se, at musikanlæg, navigation og så videre, det var forsvundet. Jeg fandt så ud af, i løbet af en time, at omkring klokken 4 om natten, jamen, der havde man, der havde man indbrud i ca. 10 biler på Fjordvej. Kolding var, har været meget ramt af indbrud i villaer og biler og så videre fordi vi ligger centralt. Så gjorde jeg det, at jeg med det samme kontaktede Vagt Dk og aftalte så, at for min egen risiko kørte man 5 natlige patruljeringer med, med omgående virkning. Simpelthen fordi jeg kan ikke acceptere at man ikke ligesom kan, kan have sine ting i fred. Og hvis du vil høre hele historien, jamen så var min tanke, altså Fjordvej i Kolding svarer til strandvejen i København, altså ikke fordi vi tror vi er noget særligt, men altså det er jo klart at det er i lukrative områder, sådan nogle tyveknægte primært forsøger at begå

indbrud, så min ide var, at jeg kunne formegentlig organisere en ordning, hvor flest mulige beboere på Fjordvej ville være med til at betale for natlige patruljeringer. Så derfor lavede jeg en cirkulæreskrivelse som blev postomdelt, og i løbet af, jeg tror 3 uger eller 4 uger, så jamen der havde vi 50-60 husstande på Fjordvej der tilsluttede sig ordningen”

Interviewer: *”Ja og det er cirka halvdelen af hele vejen?”*

Ole Koed-Madsen: ”Arh det er knap nok, mellem en 3. del og en 2. del. Der er jo nogle mennesker de er principielt imod det, og det er jo det der er dit hovedtema formentlig, sådan nogle privateordninger, andre siger jamen, nok er nok, og vi må gøre noget. Og der vil så være dem der tager action og jeg tager altid hurtig action på alting”

Interviewer: *”havde du, kendte du Vagt Dk i forvejen?”*

Ole Koed-Madsen: ”Ja, jeg kendte Vagt Dk i forvejen”

Interviewer: *”Så det var derfor at du valgte dem til og...”*

Ole Koed-Madsen: ”Det var derfor jeg valgte dem ja, også fordi det er et mindre vagtselskab, det var formentlig ikke en opgave et af de større selskaber ville påtage sig, men jeg havde et forhold til Vagt Dk på forkant”.

Interviewer: *”Hvad sagde politiet til det, da I startede denne her ordning, ringede I til dem inden eller?”*

Ole Koed-Madsen: ”Næ, næ, næ”

Interviewer: *”Hvordan kan det være at du valgte og ikke tale med politiet om at finde en løsning?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen det er jo fordi, hvis der er noget jeg ikke har lyst til, så er det at spille min tid, og det ville være rent tidsspild at ringe til politiet, hvorfor skulle jeg gøre det? Politiet tager jo ikke action på noget som helst i relation til småkriminalitet. Alle har begrænsede ressourcer, det gælder også politiet og de tager ikke action på sådan nogle ting. Og hvorfor skulle jeg spørge politiet, jeg ved godt andre steder i Danmark, jamen der har politiet blandet sig og sagt jamen det kan I ikke gøre, men det skal de ikke bekymre sig om, så hvis det passer mig at etablere sådan en ordning for at beskytte mig selv og andre beboere på vejen, jamen så gør jeg

det. Det, jeg er en rimelig potentiel skatteyder her i landet, så det tager jeg selv action på, det skal jeg ikke spørge nogen om.”

Interviewer: *”Nej, men du meldte indbruddet i bilen til politiet den dag?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen, der var jo presse på fra starten af, nej det gjorde jeg ikke, det ville ikke være andet end spild af tid jo. Det blev meldt til mit forsikringsselskab, men det lokale politi har i øvrigt ikke blandet sig i vores vagtordning, mig bekendt. Og i relation til at kommentere den ud fra hvad Vagt Dk har fortalt mig, jeg har aldrig selv været i kontakt med politiet som jeg nævnte for dig, men som jeg har fået at vide ved Vagt Dk, så tror jeg man har været mere positiv end negativ overfor ordningen.”

Interviewer: *”Ja, der er sådan en lidt sjov ting, jeg har kigget lidt på juraen i det og hvis man læser den lov der er omkring vagtvirksomhed, så står der højt og tydeligt at private vagtvirksomheder ikke må patruljere på offentligt område, men jeg kan jo så – jeg var ude og tale med Tonni fra Vagt Dk og han sagde så, at I har lavet denne her løsning hvor hvert enkelt hus har entreret”*

Ole Koed-Madsen: ”Vi har teknisk omgået den paragraf i lovgivningen, ja, korrekt.”

Interviewer: *”Og det er jo så vidt jeg kan forstå på politiinspektøren grunden til at de har valgt ikke og gøre noget, fordi den jo så er i orden lovmæssigt”*

Ole Koed-Madsen: ”Ja, ja, det har du fuldstændig ret i”

Interviewer: *”Og hvordan fungerer ordningen nu – kører den ligesom da I satte det i spil?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen, den fungerer 100%, på den måde at jamen i og med at jeg var jo initiativtageren, der er en website hvor man kan kommunikere med hinanden, jeg tror nu ikke at den er særlig brugt, men i min postboks får jeg hver nat eller morgen smidt en patruljerapport ind, der fortæller på hvilket tidspunkt har man patruljeret og har man bemærket noget specielt. Men det er så kun fordi det er mig der har sat det i værk, den information får de andre ikke, men den ligger hver morgen i min postboks, når jeg tager avisen.”

Interviewer: *”Og der har ikke været indbrud efter?”*

Ole Koed-Madsen: "Det har der faktisk, altså ikke decideret indbrud men der har været situationer hvor en af mine naboer fik stjålet sine udendørs havelamper, for øvrigt meget frækt..."

...

Interviewer: "*Og det er den eneste episode I har haft?*"

Ole Koed-Madsen: "Nej, der har været, der har været et par andre små-episoder også, hvor, hvor husstande er berøvet deres udendørs lamper, men ikke noget graverende. Vi havde jo en diskussion med Kolding Kommune for vi ville jo gerne opsætte skilte der indikerede, at der var patruljering. Det lykkedes så først for mig efter lange forhandlinger med kommunen og få lov til at opsætte to skilte "patruljeret zone", står der for hver ende af Fjordvej. Og det har så noget at gøre med, at i min verden, jamen enten kan man invitere sig selv til at få indbrud som en modpol, eller som en anden: man kan præventivt gøre det optimalt, så man undgår at få indbrud. Og efter min opfattelse, jamen, hvis man kan se "patruljeret zone", jamen okay, jamen det er bare at afskrække visse elementer på forkant, så kan hver enkelt husstand gøre meget for, og med præventive effekter, at søge at undgå at få indbrud, og der mener jeg jo at hvis man signalerer, jamen her har vi virkelig kameraovervågning, der er alarm, man skal sørge for at du har din udendørs belysning i orden, du må også gerne have noget indendørs belysning om natten. For mit vedkommende, jamen vi har natlys mod Fjordvej, huset er totalt illumineret om natten, der er natlys i hvert eneste rum i hele huset, når vi så kobler alarmen til, jamen så kører mine elektriske rullegardiner, de kører ned, så det vil sige, enhver der passerer vejen om natten, kan ikke rigtig forstå, hvad sker der i det her hus? "Der er illumineret facade, der er lys inde i huset, er de ikke gået i seng? Er de syge eller hvad?" Det gør formentlig, at så vælger man en anden ejendom."

Pause

Interviewer: "*Har I lavet en evaluering af ordningen eller har I noget andet materiale på den?*"

Ole Koed-Madsen: "Ikke ud over at vi har en dialog en gang imellem, men det kører sådan set bare. Det er jo så klart, at når man møder naboer, jamen så snakker vi lidt om jamen, er der sker noget usædvanligt, men der er sådan set ikke, der er ikke sket noget nævneværdigt i 3 år" "Nej" "Før vi etablerede vagtordningen, der havde vi en ejendom der, som i de sidste 8 år nok i snit 1 ½ gang om året, der havde de haft indbrud og der var blevet stjålet udendørsbelysning og andet. Nu ved jeg ikke hvad jeg ellers skal knytte af kommentarer fordi, der er jo et interessant aspekt i det her fordi, nogen postulerer jo, at hvis man i et område, i en by

ligesom har et patruljeret område, så flytter man kriminaliteten til en anden del af byen. Det kan der måske være noget om, men men udenlandske undersøgelser tyder på at man, det kan godt være at man flytter kriminaliteten til Haderslev, men hele byen får et image af, jamen her skal vi måske passe på med at begå indbrud. Altså det er der udenlandske undersøgelser der har indikeret”

Interviewer: ”Ja”

Ole Koed-Madsen: ”Men hvem der har ret og uret det skal jeg ikke kunne sige.”

Interviewer: ”*Nej, det er svært at vurdere. Så det vil sige, hvis man sådan tager det op på et mere generelt plan, kan borgerne så stole på at det er politiet der sikrer at der ikke sker indbrud i deres hjem eller hvor føler du ansvaret ligger?*”

Ole Koed-Madsen: ”Jamen ethvert menneske er jo i bund og grund primært ansvarlig for sig selv, man kan jo ikke sige, jamen det er andres skyld, så det vil jo igen sige at man kan jo ikke i min verden drage politiet til ansvar for at man har haft indbrud, hvis det var det du mente med dit spørgsmål, det tror jeg det var”

Interviewer: ”Ja”

Ole Koed-Madsen: ”Altså man må, det er jo ligesom hvis man taler om børns opdragelse hvor forældrene siger, nåhh ja, men det er børnehavens skyld at min barn ikke bliver opdraget ordentligt eller at det er skolens skyld, jamen det er jo ren volapyk, nej det er forældrenes ansvar og opgave og forældrenes skyld, først og fremmest, hvis barnet ikke er korrekt opdraget.”

Interviewer: ”*Og hvordan fungerer vagtvirksomheden, fungerer den så i forlængelse af den, af det ansvar man tager som borger, eller hvordan tænker du det?*”

Ole Koed-Madsen: ”Jamen jeg tænker primært en beskyttelse af sin ejendom, af sine værdier. For mit vedkommende, jamen jeg har også en tågekanon her i huset, det vil sige, hvis der er nogen der bryder ind jamen så i løbet af 20 sekunder, jamen så på begge etager så er der så tåget at du kan ikke se en hånd for dig. For mit vedkommende, jamen at de stjæler en laptop eller min ipad eller et B&O fjernsyn og så løber de igen, det er okay, men, hvis jeg kommer hjem efter at have været på ferie eller et andet sted og mit hus var gennemrodet, det ville jeg have det meget, meget dårligt med og det er frygten for at det kan ske er den primære grund til at jeg har sat alle

de her ting i værk, det synes jeg må være topmålet af hvad der er ubehageligt. Det, det vil jeg føle, jeg vil føle mig meget meget skidt tilpas hvis jeg blev udsat for sådan noget.”

Interviewer: *”Ja, ja det kan jeg godt forstå. Så den der har autoriteten til at sikre hjem, det er borgeren selv, forstår jeg dig ret?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jeg ved ikke om borgeren han har en autoritet, altså jeg vil sige, den der først og fremmest har ansvaret for hjemmet, efter min opfattelse, jamen det er borgeren selv. Altså man må jo beskytte sig selv, det er jo på samme måde hvis du sætter dig ud i den bil, jamen så tager du din sikkerhedssele på, altså det er op til den enkelte at beskytte sig selv.”

Interviewer: *”Ja, synes du så at det er i orden at politi, vagtværn og jer borgere-”*

Ole Koed-Madsen: ”Du må undskylde jeg lige afbryder, jeg bryder mig ikke om ordet vagtværn, det lyder så krigerisk, det får mig til at tænke på 2. verdenskrig.”

Interviewer: *”Ja, det kunne det godt, hvad ville du bruge i stedet for?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen, vagtselskab, vagtordning, ordet vagtværn det lyder så negativt og skræmmende, altså i mine ører. Men det er en subjektiv, altså”

Interviewer: *”Det refererer måske i virkeligheden også til-”*

Ole Koed-Madsen: ”Lige præcis, det er sådan nogle tanker man får”

Interviewer: *”Ja, men synes du det er i orden at denne her ordning, den er accepteret af både politi, vagtvirksomheden og jer borgere?”*

Ole Koed-Madsen: ”Om jeg synes det er i orden?”

Interviewer: *”Ja”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen jeg synes da at det ville være optimalt, hvis der var et sammenspil mellem de implicerede parter og alle ligesom havde forståelse for, jamen det kunne være en nødvendighed at etablere sådan en ordning, altså jeg mener politiet burde da være positive overfor tanken fordi, fx forleden vi var på vej til Hamborg Lufthavn, syd for Haderslev, vi kører på motorvejen. Pludselig overhaler jeg to hvide, meget rustne varebiler uden nummerplader, der var ikke skyggen af nummerplader på hverken for eller bag og jeg observerede så at de her

mennesker de så lidt skumle ud, jamen jeg ringede 00114 med det samme, måske havde en anden borger bare tænkt det er ligegyldigt, men altså det er igen det her man må være interesseret i at beskytte sig selv, beskytte andre mennesker, beskytte samfundet og jeg kunne ikke sidde og overhøre sådan to tyveknægte som de givetvis var, bare suse ned af motorvejen der i to biler uden nummerplader, så altså, der har du igen, mennesker er forskellige, nogle er passive, vælger at sidde og trille tommelfingrer i hjørnet og andre tager action.”

Interviewer: *”Ja, hvis du skulle, det lyder som om du har gjort dig nogle tanker omkring hvordan sådan et samarbejde kunne se ud – er det noget du kan uddybe?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen, det er klart, hvis man observerer noget mistænksomt, jeg har da flere gange ringet 114, hvis jeg har set mistænksomme biler eller mennesker og det bør selvfølgelig være sådan at man har et samarbejde hvis der observeres noget mistænksomt jamen så må man selvfølgelig reagere og informere politiet, hvor vi jo så desværre også må konstatere at på grund af mangel på ressourcer, jamen så er det ikke sikkert at der bliver gjort noget ved det, men så har man dog gjort hvad man kunne for at der bliver gjort noget”.

Interviewer: *”Så hvis du skal skitsere, hvad er politiets ansvar så, i denne her situation, der er jo en grund til at de er der, hvad mener du de kan bidrage med?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen altså, politiets ansvar er jo i bund og grund er jo at tjekke at lov og orden bliver fulgt, men så må vi også konstatere, at skattetrykket i Danmark er jo rigeligt stort i forvejen og der må man jo sige til sig selv, jamen der er små sager, der er større sager og der er store sager og hvor skal man så sætte ressourcerne ind? Det kan man jo af gode grunde ikke gøre i alle de små sager, så ender det jo med at man skal have en negativ løn udbetalt fordi skattetrykket øges – ej det er ligesom en joke men, altså, der er jo, der skal jo være en grænse for alting.”

Interviewer: *”Ja og den grænse den går så i forhold til politiets præventive arbejde?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen, nu du spørger på den måde, altså så kan jeg da sige til dig, om det så er på grund af vores vagtordning, eller det er fordi der er nogle betjente –for øvrigt den lokale politistation er jo flyttet til Strandhuse, det er lidt morsomt, den er faktisk ikke ret langt herfra, den var før nede midt i byen på domhuset, nu har vi fået nyt domhus i Kolding og så måtte politistationen rykke herud, det er et usædvanligt sted at have en politistation, men det er som jeg

har observeret er, at efter vi indførte vagtordningen, er at politiet er blevet mere obs på Fjordvej, det sker faktisk ofte at jeg ser en patruljevogn køre ned af Fjordvej og det skete ikke før vagtordningen, om det så er en tilfældighed eller om det er på grund af vagtordningen, det skal jeg ikke kunne sige, det sker med mellemrum der dukker en patruljevogn op”.

Interviewer: *”Så politiets præventive arbejde ligger i at køre forbi en gang i mellem og så rådgive omkring sikring eller hvor vil du sætte grænsen?”*

Ole Koed-Madsen: ”Jeg tror, hvis du var i udlandet, du kan tage til Frankrig, du kan tage til Spanien, du kan tage til Moskva, jamen så ser du jo masser motorcykelbetjente, du ser masser af politibiler og bare den kendsgerning at det er sådan at det virker præventivt i min verden, hvis du kører rundt i en by og du ikke ser nogen politimyndighed, så har du en tanke, altså specielt, vi har sådan en penthouse nede i Marbella, de her spanske betjente, kvindelige som mandlige på deres motorcykler, dernede du ser dem over det hele og det kan du ikke automatisk lade være med at tænke på når du kører i byen, nu skal du lige passe på, lade være med at køre for stærkt, fordi der holder en betjent i baghjulet og jeg tror det får folk til at agere og tænke anderledes, men så har vi igen ressourcespørgsmålet, det koster jo igen penge at have sådan et kørende politi, men det har man jo for lidt af i Danmark, der burde man nok bruge lidt flere penge”

Interviewer: *”På at være mere synlige”*

Ole Koed-Madsen: ”Ja”.

Interviewer: *”Kender du til nogle andre steder hvor man har valgt at løse en problemstilling på samme måde som her?”*

Ole Koed-Madsen: ”Nu kan jeg ikke lige huske ved navns nævnelse, men jeg mener der er et par andre steder i Danmark hvor man har gjort noget tilsvarende og der er mange mennesker der har kontaktet mig, i forbindelse med det her for at høre præcis hvad har vi gjort og så videre, men det er jo klart, det er jo ikke, det er jo ikke noget der sådan i vid udstrækning kan praktiseres og når Vagt Dk vælger at gå ind i den ordning her, så har det nok også noget at gøre med, for Vagt Dk, for jeg tror ikke at det er en guldgrube i og med at hver husstand betaler 100 kr. om månedens inklusiv moms for den patruljering, så tror jeg da mere at Vagt Dk har set nogle synergieffekter, der bor forskellige virksomhedsejere her på vejen og så videre, så de har formentlig set en eller anden forretning og synergieffekt, fordi isoleret set jamen så tror jeg det

giver røde tal på bundlinjen og køre de der natpatruljer. Og så hænger det også sammen med at i forvejen, så har de været i området, så en afstikker herved, det betyder måske ikke så meget, men det er klart, det er ikke sådan noget man generelt kan praktisere sådan i Danmark”

Interviewer: *”Nej. Ville du synes det var problematisk hvis det blev mere udbredt i Danmark?”*

Ole Koed-Madsen: ”Nej, bestemt ikke, tværtimod, jamen det er jo lidt det samme, du kører på vejen og du ser en mand ligge i grøftkanten eller du går nede i byen og der ligger en mand på fortovet, jamen du kan gå forbi eller du kan gøre noget. Jo flere mennesker der gør noget, efter min opfattelse, det er hjælp til selvhjælp for hele samfundet, omvendt kan du sige, eller nogen kan sige, det er en form for selvtægt det kan du også godt kalde det, men sådan opfatter jeg det ikke fordi det er trods alt med noget positivt, det er ikke nogle negative actions der bliver taget, jo overfor forbryderne, men det er vel også hvad de fortjener.”

Interviewer: *”Ja, det er jo en præventiv indsats, det er jo ikke på den måde. Ville jeg have ret i det, hvis jeg siger at denne her ordning den er afhængig af den gennemsnitlige indkomst der er i det her kvarter, tror du det ville kunne lade sig gøre et sted hvor indkomsten måske var lidt lavere gennemsnitligt”*

Ole Koed-Madsen: ”Jamen, jeg tror enhver husstand, det er et prioriteringsspørgsmål, men enhver husstand kan afse 100 kr. om måneden til en vagtordning.”

Interviewer: *”Men synes du så, hvordan synes du om at borgeren skal betale en vagtvirksomhed for at sikre deres eget hjem, kunne man ikke ligeså godt ligge det oveni skatte-”*

Ole Koed-Madsen: ”Nej, det synes jeg ikke, jeg er tilhænger af, at man sænker skatteniveauet drastisk og så kan borgeren få lov til at betale for de ydelser man har lyst til at benytte sig af og for mig så er det at betale til en vagtordning, det svarer til at betale en forsikringspræmie, så det synes jeg, det er helt okay.”

Interviewer: *”Sådan den problemstilling jeg arbejder med, hvorvidt og muligvis hvordan vagtvirksomheder bevæger sin ind på politiets område, mener du at de gør det i det her tilfælde?”*

Ole Koed-Madsen: ”Det kan du godt sige at de gør, men det er jo ikke noget der sker i konkurrence med politiet, altså i og med at politiet ikke har ressourcer til at kigge på de småsager.

Så over de private vagtselskaber jo ikke nogen skadelig effekt, for mig at se, overfor politietaten, tværtom, jeg ser det som et supplement”

Interviewer: ”*Mere end at de går ind på politiets område?*”

Ole Koed-Madsen: ”De supplerer hinanden synes jeg, og der er jo også, nu kender jeg ikke den danske lovgivning, men der er jo begrænsninger for hvad en vagtmand må, altså i relation til hvis han, hvis han overværer en forbrydelse eller en kriminel handling, den lovgivning kender jeg ikke, men han kan jo ikke gribe ind sådan som en politibetjent kan, mig bekendt”...

Interviewer: ”*Er der noget du vil tilføje, for ellers så var det faktisk det jeg ville spørge dig om*”

Ole Koed-Madsen: ”Nej okay, næh egentlig ikke altså. Det som jeg synes er væsentligt for alle borgere i Danmark at forstå, jamen det er jo være opmærksomme på, hvad kan man gøre af præventive tiltag for at undgå at man får indbrud. Og der kan jeg jo godt undre mig, hvis jeg kører en tur hen ad Fjordvej. Altså, jeg har sagt til alle som jeg har talt med og det er min personlige mening, det er for øvrigt også vagtselskabets mening, jamen et mørkt hus, det er det værst tænkelige man kan have. Og nu ved jeg ikke om det er et spørgsmål om at danske familier sparer penge, nu er jeg en stor tilhænger af belysning, det går jeg op i, det gør jeg, indvendig som udvendig. Men det jeg ikke forstår, det er at der ikke er flere mennesker der begiver sig ud i simpelthen at være præventive. Jeg havde et sjovt eksempel, det var så ikke i Danmark ...”

... ”Jeg fatter ikke, at der ikke er flere mennesker der installerer en alarm, så er de da i det mindste warned i forvejen. Men det er jo nok igen et prioriteringsspørgsmål, vi har jo finanskrisen og så videre, men dog kan man installere en alarm for meget små penge, så det forstår jeg ikke at den gennemsnitlige danske borger ikke går højere op i at beskytte sig selv og sin ejendom”.

Bilag 13: Feltnoter fra interview med Ole Koed-Madsen

Jeg ankom til tiden til Ole's kontor og hjem. En kollega tog i mod mig og jeg ventede et kort øjeblik ved Ole's skrivebord mens han talte i telefon. Vi gik en etage op til et stort lokale med fred og ro. Ole spurgte meget interesseret ind til mit studie og mine faglige valg. Han gættede på, at jeg er i starten af 20'erne og så overrasket ud da jeg sagde jeg var i slutningen. Hans egen datter må være på alder med mig og har lige afsluttet en kandidat.

Kontor og hjem ligger i første række på strandvejen. Udsigten var nævneværdig. Huset indrettet moderne over i det futuristiske, meget rent og uden nips.

Min briefing blev gennemført og interviewet gik i gang. Undervejs forstår jeg, at Ole antager at min agenda med projektet er negativt i forhold til den løsning han har valgt. Jeg føler derfor at jeg må kompensere for dette undervejs og er meget anerkendende overfor hans position. Hans forudindtagede tillæggelse af agenda til interviewet påvirker muligvis negativt, idet han er mere tøvende i at fremlægge sin mening end de øvrige respondenter og jeg må støtte mig relativt meget til interviewguiden. Han svarer dog velvilligt på alle spørgsmål, om end han påpeger en uenighed i min diskurs, da jeg italesætter ordningen som et vagtværn en enkelt gang. Ole gentager også flere af mine spørgsmål for at sikre sig, at det vitterligt er dét jeg spørger om og har til intention at spørge om. Det får mig undervejs til at tænke på hvor interessant det er at interviewe en person der ikke deler min indledende præmis, ikke bare virker alle spørgsmål skudt ved siden af, men samtidig bidrager Ole indirekte med en kritik af hele min problemstilling, hvilket er ganske givende til at reflektere.

Selve interviewet tog kun 35 minutter og Ole spørger om jeg vil blive til frokost. Jeg afslår og tager for at nå det først mulige tog tilbage til København.

Ole er oprigtigt interesseret i min person og eftersom jeg har indgående kendskab til produktionssiden af hans branche taler vi lidt om løst og fast. Jeg har svært ved at finde ud af at spørge ind til ham, så jeg fortæller mest om mig selv ud fra hvad han spørger om.

Ole var klædt i sort tøj, helt neutralt. Eksklusiv ur og smykker.

